Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

Gisle Jonssons Boock.

82

Thott 448, 8°

Sif.

Anno 1618. 17 April

MP: Clemetsson

Anno, 1618.

N: 5

96

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

Thomæ Mori Epigramā
de Regno:

Totum ē, unus homo Regnum
idq; cohæret Amore,

Rex caput est, populi cætera
membra facit.

Rex quot habet cives (dolet ergo
perdere quenquam.)

Tot numerat partes corporis ipse
sui.

Exponit populus sese pro Rege, pu-
tatq;

Quilibet hunc proprii corporis
esse caput.

De Aula. H. Cunradini.

Aula quid est? splendor mundi: fastigia vitæ:
Res videt Aula graves Marte, togaq; geri.
Aula qd est? labes mundi: fastidia vitæ:
Sæpe malas etiam res videt Aula geri.
Curarum pelagus, vaga spes: via plena pericli:
Splendida damna: quies irrequieta: dolor.
Sæpius utilig nihil est et clarius Aula:

Si quis abeſt nimium, non percipit inde calorem,
Si quis adeſt propius, læditur igne ſtatim.
Nec prope, nec procul hinc ſit qui vult capere fructum,
Tutior omnino eſt, ſi quis abeſſe potest. C.

Aulica vita non est vita, si est
vita, non est ita, ut pia vita C.

Cautio Aulica doctoris Husanij:

Cum controversa de Relligione, viris que
Principibus loqueris, pauca loquare bene.
Ne vox per iugulum redeat tibi, linguaque magnum
Attrahat incauta futilitate malum.
Ergo quod esse vides in eis laudabile, lauda:
Caetera, quid tacite dissimulare vetat? C.

Regula Aulica.

Mancipij quicunq; tui potes esse, caveto,
Ne te mancipio subiuget aula suo.
Si tamen aula tibi placet, et cultura potentum
Haec praecepta memor mente reconde tua:
Prima timere deum sit lex, agere altera rectè,
Tertia mercedem dum datur accipere.
Quarta favori adeò nunquam confidere herili
Hinc simul ut cedas corpus, opesq; tuas. C.

Aulicus Senex.

Contriui miſere miser tot annos
Gastando mala, gratias agendo,
Sperando, ingenioq; seruiendo,
Tantorum mihi præmium laborum
Sunt ſerò sapere atq; pænitere.

Ad Aulicum dulcis fortuna ebrium.

Dum te Regis equi geſtant, currusq; citati,
Per populosq; sono quadrupedante viis,
Quid sis, quid fueris, quid poſsis eſse, moneris
Qualibus à currus circumeunte rota.
Aspice quos apsis ſurſum vehit incita canthos;
Hi verso iam mox orbe terunt humi.
Talis vita hominum est, talis Fortuna per aulas:
Si sapis, instabili fidere parce rotae. C.

Votum Henrici Ranzouij ad
imitationem Xenophontis.

O immense deus, da mihi meisq; integram
sanitatem, in agendo industriam, in efficiendo
celeritatem, in dicendo authoritatem, labore
in negotijs, fortitudinem in periculis, in conſul-
tando piam prudentiam, contra hoſtes nitem
victoriam, et in maioribus gratiae conſtantiam,
facultates honeſtas, ſenectutem iuſtam, in

religioſis maiorum monumentis requiem,
et in extremo aduentus tui iudicio gloriosam
resurrectionem, ac beatam immortalitatem &c.

Aliud uotum Octasticho expressum.

Si mihi pro uotis liceat traducere uitam,
Sectarique animus quod mihi suadet iter:
Malim ego

Malim ego priuatam ſecurus degere vitam
Quam inter illuſtris mille pericla ſequi.
At quoniam noſtri partem ſibi vendicat ortus
Publica res, partem poſcit amicitia.
Me curis expono lubens, ſubeoq; labores.
Da Christe ut faciam grata tibi et patriæ. C.

De Coniugio Osius ex Phocylide.

Coniugij decꝰ est sancti haud praestantiꝰ ullum
Quam si casta viro coniunx est, mite leuamen
Curarum, alternas et alit concordia flammas:
Alter et alteriꝰ solamen et vnica spes est,
Donec utrumqꝫ senem non cura aut lite sedanis
Effetum placido componant fata sepulchro.

D. Maioris:

Vt sine Sole dies tristis, sine sydere nox ē,
Sic ſine prole domus, sic eſt sine compare
lectus. e.

Equitis Symbolon H. R.

Fidus ego domino, domini feror acer in hoſtes,
Dumq̧ libens alijs ſervio, sic pereo. e

Virtuti nihil est inuium, sic redditum.
Inuia virtuti nulla est uia, perge labora;
Nitere funde deo corde gemente preces.
Peruenies tandem quo mens contendit honesta:
Reijcit in uentos impia vota Deus.

De duobus Causidicis.

Agna lupos inter geminos, gallinaq́ vulpes,
Inter causidicos vir grauis aere duos.

Dic quem

Dic quem de tribus his positum in grauiore periclo,
Infortunatum quem magis esse putas?
Vir magis est felix, quamuis multabitur ære,
Ille tamen vita sospite solus abit.

De Venatione.

Laudibus eximijs ars est decoranda Dianæ,
Si non exuperet cum feritate modum.
Reddit enim timidos, proceres ad prælia fortes,
Anxia lætificans corda dolore grauij.

Mollitiem pellit, sæuique Cupidinis arcus,
Languida iucundo membra labore leuat.
Sternit apros, ceruosq; premit, qui damna colonis
Tristia dant rudibus, dum male farra terunt.
Suppeditatq; dapes, nigræq; alimenta culinæ;
Pellibus hirsutis corpora nuda tegit:
Ergo venandi ne tu contemne laborem:
Hic tibi quandoquidem commoda dicta feret. C.

Aliud.

Hoc studium patribus Cultum quoq teste pbatur
Ebraei vatis Relligione sacr A.
Nomine Esau uenandi Insignis laude qd? an no N
Robustus Nimrod Sic quoq clarus era T?
Infestus si non sis Tristi clade Coloni S
Cur refugis studium? Iure fruare tu O.
Venari quisquis Non gaudes Zoile, lux V
Sis mollis licitum est Aut piger usque sit V.

De fúgacitate vitæ húmanæ, Incerti
aúctoris.

Quísquis es id noſtras, terra es, te terra recondet,
Te terra genitúm terrea membra docent.
Non te terreno terrena remordeat æstú
Cúra, túas tandem terra reſúmit opes.

Aliúd:

Est homo flos agri, volúcriq; simillimús Vmbræ
Aúfúgit, et, si quem credimús eſse, fúit.

Auch hundertmahl kommen
wir viel töchter haben
für Ehren und Tugenden etc.

Johannes Burckhardt
zum [illegible] walsch

v. M. E. VV. 12. X
[illegible]

Anno 88 den 14 Januarij

Wehe an die Kinder nun
haben würde zu ihnen
nun etc.

Wer hie will bey leuten gelitten s[illegible]
der halt sich bey den gesten fein,
Zu tischen halt sich züchtiglich,
Im sitten halt sich Erbarlich,
Bedenck allzeit woher dass im s[illegible]
Vnd ob dich zeit zu beten ist
Doch hoflich schertzen ist gahr schön
Darnach leben der gesten sitten.

Dem achtbaren und wollgelerten
Mr Georgio Pakewisch. freundtlichen
und hertzliebsten Vettern, zu ehren
geschriben Daniel Pak[illegible]
wisch. Zu Lubeck, den 26 Mar[illegible]
A° 1584..

M. Georg. Backbusch, olim possessor huius philoth...
de quo vid.

REGIA BIBLIOTHECA HAFNIENSIS

HADRIANI IVNII MEDICI EMBLEMATA.

EIVSDEM ÆNIGMATVM LIBELLVS.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Chriſtophori Plantini.
M. D. LXIX.
CVM PRIVILEGIO.

SVMMA PRIVILEGIORVM

PHILIPPI Regis Hiſp. &c. Du
Brab. &c. Priuilegiis cautũ eſt, ne qp
ante ſexenniũ citra Chriſtophori Pl
tini voluntatem, *Emblemata & Aenigm*
ta ab Hadr. Iunio Medico conſcripta, imp
inat, aut alibi impreſſa importet, vel
liáve habeat, intra omnes ditionis e
fines. qui ſecus faxit; confiſcationis li
brorum, & pœna fiſco Regio exſoluen
da, multabitur: vt latius patet in ip
diplomatis; quorum alterum datum
Bruxellæ: Anno, M.D.LXV. VI. Ianua
Subſig.

De la Torre

Alterum verò XII. Martij Subſig.
De Perre.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

CLARISSIMO SPLENDIDISSIMOQ. VIRO ARNOLDO COBELIO, QVAESTORI AERARIO HOLLANDIAE MERITISSIMO, HADR. IVNIVS MEDICVS.

IAnuarij Calendas anni auſpices largiendis ſtrenis ſacrauit antiquitas. atq; ea cõſuetudo iam inde à Tatio Sabinorum rege in poſteritatem trãſmiſſa eſt: quem verbenas felicis arboris ex luco Streniæ, noui anni auſpices primũ accepiſſe auctor eſt Symmachus, argumento indubitato viris ſtrenuis eas cõuenire, atque ob virtutem deberi. Decreueram itaque veterum factum imitator non otioſus aſſectari, ornatiſſ. Cobeli, ac dedicato tibi, miſſoque ſtrenæ vice libello Emblematum Calendas præuertere, ſed voluntatem eam ſedulitas quædam ſibi inſtans nec ferè vnquam ſibi ſatisfaciens abrupit: eam tamen occaſionem elapſam eo minùs ini-

què patior, quo libri moles magis ex-
creuerit, quo Emblematum numerus
ſit auctior, hoc eſt, quo largior vſura fę-
nori acceſſerit. Bonæ fidei contractus
reſcindi nequit, comperēdinari poteſt
habita fenoris ratione. Itaque ſeriùs ad-
te xenij loco proficiſcentem libellum
ex corollarij ſuperpondio nihilo dete-
riorem putabis. Neque verò ex prolixi-
tate captare fauoris auram ſtudui, quā-
do vnumquodque Emblema libelli ma-
teria futurum fuerit, ſi compendio o-
peroſam verborum ſtruem prętuliſſem:
ac niſi tam poſſe occupato tibi diſplice-
re prolixitatem cogitaſſem, quàm mihi
aut deſiderantibus aliis eſt grata. Nil
mirum malui eundem mihi linguę mo-
dum, qui eſt ingenij, qui eſt fortunæ.
Scripſi autem plura, quàm iniunxeras,
vt delectum inſtituere tibi ſit integrū:
itidem, vt fit in luſtratione exercitus, v-
bi triariis & veteranis primus habetur
locus, capitecenſis & gregariis numero
ſum-

1 5 [illegible] 8 0

G. M. G.

Ernestus Fridericus Marchio
Badensis p[ropria] manu sscripsit

1 5 [illegible] 8 0
S. M. D.

Jacobus Marchio Badensis
et Hachbergensis p[ropria] manu

τὸ ἀκμέστατον ἔλλαχε
Ἀρετὴ
τιμὴν :~
Joh. a Marcka dux Bimuorum
hoc scripsit Argent. 10 No. 1580

nulla calamitas sine [illegible]

Willia Russell

Distante virtute
feror. /

Arthure Gorges

Vent vien pire
a qui damour le cœur
dorigny

ſummotis. Pluſculum operæ poſitum eſt cùm in reddenda ſymbolorum ratione,quę obſcurior paulo eſt,eo quòd breuitatem captanti , ſingulis verſuum quadrigis,& picturæ typum & ſymboli rationem includere neceſſum fuerit; tum in explicando picturæ apparatu, vt ne pictor , quia locis diſiungimur, quidquam hîc deſideraret. Adde quod impenſiùs & de induſtria ſategi, varietate metrorum condire opus,vt vniformis lectionis faſtidium hac parte leuaretur. Vale feliciter, & nos ama.Harlemo ſub Idus Ianuarias.

IO. SAMBVCVS HADR.
IVNIO SVO S.

ACCEPI tua Emblemata; de quibus etſi tu nimium modeſtè ſentis, aliud tamen fore publicum iudicium videbis: nam & ſana, & varia, elegantiaque ſunt, & facilè auctorem, officinamque teſtabuntur. Quòd verò mea tantopere expetis, ante Aprilem ob ſculptoris & pictorum moram vix apparebunt: quæ ſi videris, minuetur deſiderium legendi ea, & verè τῶν κοπρίων ἐκβλητοτερα dices. Tu verò tandem nobis Sudam reſtitutum, epithetorum Græcorum explicationes, Noniũ, & alia extrudas: nec, quaſi nondum abſolueris, otium differendo quæras; teq; ad alia accingas, vt, quando Eraſinum veſtrum ingenio æquare cœpiſti, numero quoque lucubrationum inferior ne ſis: dumque ætas vireſque permittunt, τὴν τοῦ χρόνου συνέχειαν συναφείᾳ quadam καὶ εἱρμῷ velut librorum, qui niſi eruditi eſſe nequeunt, poſteris repræſentes. Vale, & Sambucum amare pergito, ſed minùs laudato: quis enim, quàm ego, me nouit meliùs? Antuerpiæ. IIII. Idus Februarij. Anno M. D. LXIIII.

Præmium virtutis hono
Franciſcus comes de Col
in Andelot Argentinæ.

ligny et de Moutfort, D.

5.

Spe uiuimus.

Beniamin Comes de Colligny
et de Montfort, Dominus
in Tanlay, Argentina
Anno 1.5.7.9.
ma: ffff:

Sola pietas utilis est ad omnia, ut quae promissionem habeat, non praesentis tantum, verum et futurae vitae. Hanc igitur praecipue omnes sequamur: caetera pro nihilo habeamus.

Thom. Erastus die 30 Jun. Anno 81 scribebat Argentinae.

23

Reprehendere procliue: & animum apertum eſſe debere.

Nocte ſatus, genitore orbus, ſum nomine Momus,
Dente Theonino ſingula rodo lubens:
Fingi hominem cauſſor clathrato pectore; apertis
Senſibus occultum vt nil ſpecus ille tegat.

Rabularum odium.

Grunitum ſuis immundi cane peius & angue
Indus Elephas inuiſum habet.
Obſtreperos rabulas, qui litibus omnia miſcent,
Odiſſe par eſt principem.

Gloria

7. Præmium virtutis honos.
L. G: M: H:

Cum eruditionis ornamento: tum uirtutis ſplendore, et uitæ grauitate conſpicuo Domino Magiſtro Georgio Backbuſch, Lipſensi, præceptori ſuo fideliſs: et optime merito ſcripſit hæc in perpetuæ ai gratitudinis et ſummæ reuerentiæ Symbolum Wolffgangus Baro in Zelk, et Flungerſpach die 23 Aprilis, Anno. 80 Argentinæ.

9.

1 5 8 1.

S: L: P:

Georgius Sigismundus Barum in Eckh et Hungerspach scripsit Argentinæ die 23 Aprilis Anno ut supra

Pietas ad omnia utilis

Gloria immortalis labore parta.

Ad reuerendiſs. Card. Granuellanum.

Tortilis & caudam ore tenens hic termite lauri
Ambitur anguis, & ligonem circuit.
Gloria continuos nunquam moritura labores
Sequitur, virensq; in ore viuit perpetim.

Impunitas ferociæ parens.

Inſultant pauida hîc natio muſculi
Clauſis muſcipulæ carcere felibus.
Sublatóque metu fortè periculi
Creſcit tunc animus degeneri inſolens.

Vita

Memor esto mei 10.

+

Jacobus krotoski à Krotoszin perpetui amoris ergo scripsi argentinæ 8 Mar. A° 81

S . S . S

Andreas krolosski a krolossin in Argentina CIↃ. IↃ LXXXI

1 5 7 9

Fortior ē qui ſe quam qui fortiſsim[a] uincit. &c.

Hec ſcribebat Franciſcus Keuenhuller in Aichelberg Liber Baro in Lanscron & Wernberg Dominus in Alto Osterwiz [illegible]

Vita mortalium vigilia.

Ad D. Viglium Zuichemum Præſidem.

Inuigilare libris, ſtudio metirier horas,
Pars vitæ eſt princeps: otia vita fugit.
Fama vehit vigiles, ſepelítque obliuio inertes:
Hoc liber explicitus, clepſydra, lychnus habent.

Ex

Ex pace rerum opulentia.

Aureolum dextra geſtat Pax Attica Plutum,
Læua tenet cornu plenum vbere copia.
Gliſcit opum ſatias, & rerum copia læta,
Pax vbi Marte triumphato viget aurea.

Quod

32

Quod in te eſt prome.
Ad clariſſ. virum Ioachimum Hopperum Conſil. Reg.

Rimaris tundendo ſinus tibi pectoris altos,
Et vitam ſoboli das Pelecane tuæ.
Perſcrutare animum, quære in te quod latet intus:
Ingenij in lucem ſemina prode tui.

Calum-

Calumnia dira peſtis.

Hic radio letifero tacta, velut ſidere, Paſtinacæ,
Exuitur celſa pirus deciduam luxuriem comarum.
Haud aliter vipereo vaniloquus dente calumniator
Attalicas vertere opes, cõditionemq́ʒ poteſt ſupertam.

Inui-

Inuidiæ integritas aſſecla.

Ad Cornelium Suſium Hollandiæ Præſidem.

Palma caput tollit cælo ardua, cuius ad ima
Rana loquax, ſtabulantur & hydri.
Oppugnant proceres, quorum via conſona recto eſt,
Degeneres, atque inuida lingua.

Deſi-

Deſiderium ſpe vacuum.

Ceruina potitur rabidus Leo: ſuſpicit catellus,
Captatq́; rictu prædam inops opimam.
Sic hæredipetis aliena vorantibus, ſed ore
Sicco, euenit, quos funeris trahit ſpes.

Impro-

Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλε.

Litterato viro Magistro georgio bachbuſchio Lypsensi Joames de Menteth scotus hoc elogium dedit; testem amicitiæ. argentinæ 15. cal. septembris. 1579.

Improbè Deum fatigamus, votis vt noſtris ſeruiat.

Ad Splinterum ab Hargen Eq. aur.

Latoiden Cadmæa Tyros deuinxerat auro:
Gradiuum tenuit compede Sparta grauem:
Præpete priuarunt penna Victoriam Athenæ.
Quiſque ſuis votis cogit adeſſe Deum.

Vxoriæ dotes.

Illaqueata ſedet pedicis, pudibundaqúe velat
Vultum Venus Spartana flammeo.
Vxorem caſtus pudor, & conſtantia amoris,
Cuſtodia & ſui laris decet.

Pru-

Obvia faſtidit, captat fugientia vulgus,
Nec ſua qua debet commoda mente videt. 13.

Wolphgangus Erneſtus ab Yſenburg
Comes in Budingen. ſcripſit Argento-
rati Anno 1579. 8. Iduum Sept.

Ει καὶ ἀποκτείνει ὁ θεός με ἐν αἰθέρι ναίων
Αὐτὸς ὅμως ἔσται ἐλπὶς ἐμοῖο μόνη.

Joannes Albertus Comes Solmensis & Dn. in Mintzenbergk. p. scri: Argentinae 18. Jdnum. Septemb. Anno post θεανθρωπον CIↃIↃLXXIX

Dira fames, pestis, bellum grassantia in orbe:
Si quaeris causam, terminus orbis adest.

Georgius Eberhardus comes Solmensis & dominus in Mintzenberck & Sonnenwalt scrip: Argentinae Die 6. Septemb: Anno 1579.

Literis et armis vera acquiritur gloria

Reinhardus comes Solmenſis
Dn̄s in Mintzenbergk et Son-
nenwalt ſcripſit Argent: 8
idium ſeptemb:

CIↃ. IↃ. LXXXI.

Vt nemo in ſese tentat descendere nemo:
At praecedenti Spectatur mantica tergo.

Eberhartus comes à Solms Dominus in Minkenberck Scrip: Argentinae Die 7. Aprilis.

Prudentia cum robore coniuncta.
Ad clariſſ. virum Philippum Cobelium Regium Conſil.

Viribus Cyllenius integris ſtat
Iunctus cum ſenio graui.
Robur inuictum eſt, ſapientia ſi
Firmes: qua ſine, concidet.

Principum opes, plebis adminicula.

Pyramides Phariûm monumenta perennia Regum,
Errantibus circumligat hedera ſequax brachiis.
Regum opibus firmis plebs ſuſtentatur egena:
Mentiſq; conſtans firmitas viret perenniter.

Seipſum

17. Quod cito fit, cito perit

Jos. Comes ab [illegible]
Ostrorog, Argentin[illegible]
nos scripsi. 12. No-
vembris. 1580

Quidquid agis prudenter agas et respice finem.

Nicolaus Comes ab Ostro-
rog. Argentinae scripsit
12. Novembris 1580

Seipſum vincere, palmarium.

Ad Arnoldum Sasbotum Senatorem.

Pampineis criſtatus Epops, *vide, vt æger ab vuis,*
Munit adianti ſe virente ramulo.
Se Sophiæ monitis mens, ſerua affectibus, armat:
Temetíque vires frangit abſtinentia.

Cuncta complecti velle, ſtultum.

Ventoſas pueri bullas per inane volantes
Prendere dum ſatagunt, opera exit inanis.
Qui varia attrectat ſtudia, aut venatur honores
Ambiguos, pueris mihi ſtultior ille eſt.

Coër-

Coërcenda & extirpanda impietas.

Ad D. Iacobum Suſium virum doctiß.

Hoſtis colubris ales inſidet ſceptro,
Subſtrata quod Niloi equi premit terga.
Domat ſuperbos, impioſq́ue proculcat
Sceptrum æquitatis, noxioſq́ue conſumit.

Audito multa, loquitor pauca.

Aure concipit, parit
Muſtela fœtum poſtea in lucem ore.
Aure dicta concipe,
Diu at recocta parcius prome ore.

Pro-

Dixiſse pœnituit, tacuiſse nunquam. 18.

49

Spes mea Christus. S 19.

Wolffg: à Radtmansdorff. L:
Austriacus.

Prouidentia.
Ad Iacobum Endium reip. Holl. cauſſarum vindicem.

Quò ſacer excurret Nilus in arua,
Præſcius, alluuie libera ponit
Oua, monens meritò nos Crocodilus
Quæ fata immineant antè videre.

Exiguo contentus, potiora ſperans.

Libat rauca roſas cicada hianteis,
Clauſas præterit vſui futuras.
Præſenti fruitur, ſuo beatus;
Et fatis melioribus parat ſe.

Doming pastor meg: nihil mihi
deerit.

Eberhardg Comes, à Tÿbinga et
Domingin Liechtenneck.
Anno 1 5 7 9 . 2 Aug:

21. Virtute decet non sanguine niti.

Conradus Comes à Tübing.
et Dominus in Liechtenneck
20 Augusti. Anno 1579
Argentorati

Albicus comes á Tybinga et Dominus in Liechteneck 22 Aug: Ao 79
Argentorati

Nomen praeposuibus

Hermanus Cōes
a Tybinga
et Dominus
in Liechteeck

Optimum uectigal parsimonia. S.

Eberhardg Dns in Rap=
polstein . S w .

Tendit in ardua virtus.

Haec Scribebat
Johannes Ro:
kosolzki Domi:
nus in Mar:
gonin Sierakowo
& Samotul. Ar:
gentinae Anno
1 5 8 0.

Eruditionis decor concordia, merces gloria.

Ad doctißimum Ioannem Sambucum Pannonium.

Cor pedibus iunctis, roſtris concordibus aurum
Naupliadæ prendunt, munera ſancta, grues.
Gloria debetur ſtudiis, atque aſſecla merces;
Concordeſqúe animos candor vbique decet.

Adulator ſaluti reip. grauis.

Vt Leo, quem cæci vis lancinat effera morbi,
Sentit opem, ſi Simium edat, citam:
Pa'ponem & dirum ſycophantem qui eijcit aula,
Rex viru regnum vacuat graui.

Diui-

S. M. J. V. T. D.

Wolf: Vngnad baro in Sonneckh
scripsit Argentorati die 25 Septe
Anno Jesu Christi 1579

25.

1581.

Deus reſiſtit ſuperbis

Conradus Baro in Lympurg Sac: Rom: Imp: pincerna hære: ditarius ſeẞerq; liber..

LVCIANVS·

Ἡ βραδύπους βουλὴ μεγ᾽ ἀμείνων, ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει·

Carolus Baro a Žerotin·

Diuina ſcrutari, temerarium.

Ad Cornelium Muſium Delphum.

Immatura ſitim Pharia arcet Palma, eadem
Senſus præpedit, & linguam matura ligat.
Scrutans celſa Dei myſteria, lingua, animo
Hæret; at ille ſapit qui veſtibulum haud ſuperat.

Virgi-

Virginem pudicitiæ, matronam domus ſatagere.

Cernuus armiſonæ præbet Draco colla Mineruæ:
Domipotam at exterit Venus teſtudinem.
Virgo ſui ſatagit decoris bene prouida: at vxor
Frugi ſiet, nec limen excedit domus.

Medi-

Probus inuidet nemini

Zacharias Slauata Baro à
Chlum & Coſſumberg.

Inuia Virtutj nulla est via.

Joannes Albertus Krz̃ine-
czky Baro á Renau scripsit
Argentinæ 29 Octob: Aᵒ 80.

G. S. M. V. A. 29.

Henricus Anſhelmus Baro
à Promnitz ſcribebat hæc
Argent. 3 Nouemb. Ao 1580

Medici Icon.

Ad Martinum Aedituum Medicum inſignem.

Sceptriger, & lauro, baculoqúe inſtructus acerno,
Quid Draco, quid Gallus vult ſibi, quid'ue Canis?
Imperat hic ægris, operoſaqúe arte medetur,
Sedulus, & fidus, dignus honore, vigil.

Fortu-

Fortunæ inſtabilitas.

Stare loco neſcit certo Sors lubrica, ſedes
Quærere docta nouas.
Hinc pedibus mutilam, & ſubnixam remige penna
Smyrna Deam poſuit.

Ser-

Vita sine literis mors est, &
vivi hominis sepultura.

Spes mea Dns.

[illegible]

Haec scripsit Christophorus Mar-
brancus. a Stradok. discedens
in Italiam Argentinae 3. Dec:
Ao. 81

15 [monogram] 87 (31.

Sebaſtianus Blanckwandt
a Hradek. ſcripſit hæc ami-
citiæ ergo. &c. Argentinæ
3. Decemb.

V.[32] V. V.

Conſcia mens recti dulcis nutri
cula uitæ =

L L L L L W.T.R.

Gott sÿ Ihm gnedige.

Hæc Dno Magiſtro Georgio
Zackbuſchio Laurentius Eiſe=
ler. V. die Octobris A° 79
Argentorati ſcripſit.

1 5 8 1

Seigneur ſeloy ta volonte

H N D W

Philips wolff von flecken-
ſtein freyherr zu dagſtull
geſchriben zu baſel den 7
July

Non tam opibus pol
lere, quam literis & uir
tute reliquos antecellere
regium est.

Ehrenricus a
Suento

ia

Sermo de Deo apertus, mens ſit occulta.

Ad Ioannem Becanum Medicum clariſſimum.

Perſea fert linguæ ſimiles, ſacra Iſidi, frondes:
Typumq́ue cordis poma turgida exprimunt.
Sermo index animi, de numine ſentit apertè;
Cor cæco operculo intus arcanum tegit.

Principis calamitas, priuatorum diſſimilis.

Stat vidua quercus læto honore frondium,
Quas rapido Boreas decuſſit aſper turbine.
Princeps auitum, ſæua cui refixerit
Imperium Nemeſis, tuetur is gentis decus.

Sacerdos caſtus & animi liber.

Ad Matthiam Herium.

Quid fugitas hederam manibus contingere Flamen?
Solidum quid annulum atque nodoſum fugis?
Illaqueatricem Venerem vitato ſacerdos;
Sis liber animi, nec mali tibi conſcius.

Sero detrectat onus, qui ſubit.

Iugo repanda colla ſeruili eſſere
Exuere molliter paras taure irrita.
Serò recuſat, qui capeſſiit, iugum
Connubiumque, munera & ciuilia.

Idem

35.

ἐνταῦθα ἡμεῖς
ἀτελεῖς ἀτελοῦς
ἐκεῖ τέλειοι ἐσό
μενοι τελείου

Joan. Stor:
Rector inca
manã.
10 Xbris
anno 1580

Tū ne cede malis, sed contra au-
dentior ito.

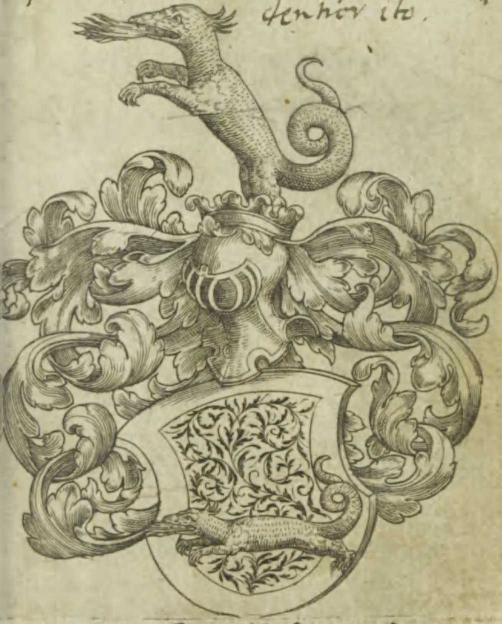

Haec Doctiss. Viro D. Mag.
Georgio Backbuschio, Symbolon
Joannes à Salazast. Argent.
2. Novemb. 1580

Idem ſalutis & exitij fons.

Ad Antonium Hoſſlach Aduocatum.

Nos necat elleborus, capris adipem auget, auiq́ue:
Idem ignis fomes, & populator opum eſt.
Inſontem & ſontem facundia præſtat eundem:
Nunc eſt exitium, nunc medicina ſalus.

Celeritatem mora, & hæc illam viciſſim tẽperet.

Quid ſcamno reſes, obtendis teſtudinem & alas?
Humũ hinc premis veſtigio, calce hinc cælũ appe-
Temperiẽ cunctis adhibe, remorã iniice: ſi ſis (tis.
Celer nimis, velocitate tempera moram.

Boni

Vita brevis, ars longa.

Doctiſſimo atq ornatiſſimo Dn. M. Georgio Backguſſin ſcribebat Fridericus Vehman in perpetuam amicitiæ et benevolentiæ monimentum Aº 81. 20 Januarij.

39.

D. P. V.

Dura pati virtus vincit pa-
tientia durum.

Docto nec non Erudi
to viro Domino M.
Georgio Backbusch
scribebat Godefridus
Utman 20 Januarii
Aº 1581.

Boni adulterium.

Ad Ioannem Zurenum Harlem.

Funeſto Arachnen flos idem ſucco replet,
Apiqúe mella ſufficit liquentia.
Concordiæ litiſqúe idem dictum eſt parens :
Scriptura prauis ſica, fit ſcutum bonis.

Vinum ingenij fomes.

Vuiſerum Bromium, volucrem ſed præpete penna,
Quid tacitæ poſuiſtis Amyclæ?
Tollit humo ingenium Bacchus, mentem erigit altam;
Pegaſeaque velut vehit ala.

Quæ-

Verum decus in virtute
positum.

Veteris beneuolen-
tiae atq; amicitiae
perpetuo colendae
causa Dn.º M. Georg
Bak Rupsh. scribe
Nicol. à Seydlitz
Basileae 17. Julij

15 81.
B. J. V. L.

1. 5 8 1

G. G. M. T.

Quem for. tem videns
mise rum
ne ga

Amicitiæ, & memoriæ sempi
ternæ ergo doctiſs. & humani
D. M. Georgio Bakfuſs ſcribe
bam Argentinæ Nicolaus à
Burkhaus 20 Janu. 1583

74

Quære adoleſcens, vtere ſenex.

Ad Andream Oſteruicum Splinteri filium.

Hinc dum viget, duro labore exercitus,
Ephebus, hinc ſenex beato Copiæ
Cornu fruens, opum & dapis lætæ ſatur;
Iuuenem parare commonent, uti ſenem.

Veneris potentia.

Quid Cytheræa polum fers vertice? vis mea ſcandit
Cælum, & Ioui dat iura. quid papauera?
Sopio corda hominum quamuis fera. roſcida quorſum
Mala? illices eſſe has voluptates puta.

Virtus

7542.

Favor causæ præponderat favori personæ
rei conventi l inter pares ff de
re iudic: & c fin: extra eod: tit:

H: D: W: G:

Fridericus Schönleben
Argent: 18 August:
Ao. 80 p.

ἀνέχου, καὶ ἀπέχου.

Cunradus Dasypodius.
Anno 1580, die 29
Octob: Argentinæ.

7643.

44.

1574 . 3 Octobris . Argentinae

Seneca

Virtus non solicitatorem habet nec pretio venditur

Hec scripsi in gratiam doctissimi ac ornatissimi domini Georgii Backbusch Lipsensis artium liberalium magistri

Jo. Lobbetius iunior

87

77

Virtus difficilis, ſed fructuoſa.

Ad clariſſ. Hieronymum Tennerum, Regis Daniæ Cancellarium.

Pomum inſigne geris Cybeles, dura cute opertum,
In torulis dulces cui ſtabulant nuclei.
Ardua vallatur duris ſapientia ſcrupis;
Dulcibus aſt eadem fructibus illa ſcatet.

Femi-

Femina improba.

Cùm ruit in Venerem, blanditur Echidna marito,
Mox ſatura inſertum præſcidit ore caput.
Improba palpatur, tentigine feruida coniunx;
Continuò letum poſcit anhela viri.

Malo

15 A 84 ~
·G 5·M·A·R·

Johan vxküll zu iſten
der Jüng 1 Stockh

Lavrai ai i ladri et a gli amāti
tagni
P questo alli S.g^or et alla
Madonna piarqui

Generoſos animos
Labor nutrit

Dn͞o Georgio Burbiſcho
L. amico ac fratri ſuauiſſimo
ſcribebat Bernardus Pal[illegible]
phriſius Argentorati 3 Julii

48. CIƆ IƆ LXXXIII

Tuq iura pr[?] [illegible] pietatis amore
Nec memor [illegible]

T R [illegible] S N

Christianum Hornn
liber hanc ab ommene

Finis

Renatus.

Malo oppreſſus, deterius formidat.

Clathrata caueæ macerie cluſa columbula
Incuruis aquilæ permetuit carpier vnguibus.
Formidat grauius ſollicita mente periculum
Afflictus : capiti is rite ſuo conſulit & rei.

Amo-

Amoris ignis perpetuus.

Hinc tædam vt ſuus ignis edat teretem, vide
Illinc vt rapido male liquitur à rogo.
Viſæ tabet amans miſer igne puellulæ:
Abſens tabifico haud minùs vlcere carpitur.

Lin-

Haec insignia pingi curavit Nob.
Joachimus à Borck: Pomeranus. Basil: Rauracorum
18. die Julij.
Ao: 81.

Τὰς ἀμύκλας ἀπώλεσεν ἡ σιγή.

Tamen HORATIO

Est & fideli tuta silentio merces.

Johannes Ludouicus
Hanuenreuterus scri=
bebat Argentorati II.
Octobris. CIↄ Iↄ LXXIX

1 5 · B · 87.

Secreta Regis abscondere bo=
num est, opera autem Dei reue=
lare honorificum est. Tob: 12.

Virescit uulnere uirtus.

G. G. G. M. F.

Doctissimo et ornatissimo
uiro, dno M. Georgio Packe=
bušch, amico candido, in me=
moriam amicitiæ perpetuæ, Her=
mannus Bruserus Sundanus
Serenis:mi Suecorum Regis Secreta=
rius scripsit, Watsthenis. 2: A=
prilis die —

Linguam compeſcito.

Pigram quid aluum comprimis caua manu,
Quid uda labra, quid ſalax inguen Schytha?
Abdominis ſtudium, & grauem luxum fuge,
Linguamque frena prodigam vel maximè.

Deum

Deum & ama & time.

Myſteriis addicta Memphis æde pro ſacra
Sphingem biformem dedicauit, ſymbolum Dei.
Amato numen ceu piis mite, ac placabile:
Rurſus time, vt vindex inexorabile impiis.

5 79 51.

Fiat uoluntas Domini

Iohannes Ernestus
Baro á Schonburg
5 [monogram] 79.
T. R. S. N.

Maximilianus Baro á
Scherffenberg

[illegible]

c. h. l. h. xxix. 52. 84

85

Nulla fortuna conſtans.

Argentinae scripsit
suo amico Johan.
Johan. Löſer Junior
de Pretzſch. 1573

Vita viatoris quasi transiens omnia finem
Quicquid hic in mundo Mundus honorat habet
Transit honos, transit fortuna, pecunia transit
Mente Deo similis corpore transit homo.
Transiuere patres semel hinc transibimus omnes
In coelo patriam, qui bene transit habet.

Honor lucro: imo etiam
vitæ præferendus est.
l. Iusti quidem. 8. ff.
Quod metus causa.

F. V. A.

Ornatiss.° et doctiss.° viro
M. Georgio Backhusio
Commensali suo chariss.° amo
ris et beneuolentiæ ergo reli
quit hæc Jacobus Schneff. Pon.
Reuahiæ. 1. Augusti A° 86.

8654. 87

Cultus magna cura
plerunque magnam vir-
tutis indicat incuriam.

M. Georgio Bark-
buschio amico s.
scripsit Barthol:
Vualtherus 18.
Aprilis anno
79.

55.

ↀ. ⅠↃ. LXXIX.

Quid hic? quum tendimus u[…]

Vita Viatoris Varia

S. V. P.E.R.A.

Johannes Mez[…]
Argentina discedens
M. April.

Εἴξας νικᾷ, ſiue victrix animi æquitas

Ad Victorem Giſelinum.

Vis Boreæ obnixas violento turbine ſternit
Ornos: Arundo infracta eandem deſpuit.
Fit victor patiens animus cedendo furori:
Inſiſte, Victor, hanc viam & re, & nomine.

Biuium virtutis & vitij.

Hinc luxu compta, inde ſitu horrida femina pugnant
Alcidem in partes flectere quæque ſuas.
Nititur inculta hinc iuga ſcandere ſe duce Virtus,
Hinc Vitium pronos mergere deliciis.

Deum

Tota uiam inuement, aderitq; uocatq; 12

Huic mea si placeat Musa laborq;

Adhuc mea messis in herba est

~~Boßhaften ist vnnerschla~~

Amicæ memoriæ ergò scr

hec Ch. Schalenberg in Piber

Austrius. Ao M · D · L X X

Die 27 Aug. ARGENT

1. 5. 8. 0. K. J. F. B.

H. G. V. B. G. V. K. 57. 89

Fortuna vitrea est, tum cum splendet frangitur.

Haec scribebat Christian[us]
Holck amico suo D[omi]no
M. Georgio Bark ...
in sui memoriam Ar-
gentorati die 29 Apri-
lis a[nn]o ut supra

58.

1 5 . 8.R.0.

Nil desperandum Christo duce & auspice Christo.

Christoph. à Victum
16 octob. A° 80 Ar:
gentorati.

Nihil laudabilius, nihil magno et praeclaro viro dignius est placabilitate atque clementia.

Bohuslaus Foelix
á Vitztum scripsit
Argentinae 29
Octob. Anno 80

59. 90

1 5 & 7 9

Non viuendum an g[…]
[…]riæ satis sed an patriæ
[…]s vixerimus.

S. D. G.

[…]rg in Lufftenberg, Austria[…]
[…] scribebat hæc amoris ergo
[…]Argentinæ 27. Augusti […]
Diethmarus Schalle[…]

Isocrates.

Tardé amicitiam contrahe contractam ſeruare perpetuó stude; Nam ſubinde mutare familiaritates æquè turpe est ac amicum habere neminem.

W. F. D. F. W. F. V.

In contractæ & nunquam intermoriturææ amicitiæ ſignum ſcripsit hæc Doctiſsimo Viro Dn̄o M. Georgio Backhbuſch, Georgius Vuildtperger Austriacus, Stockholmiæ Sueciæ, VII. Februarij A° VI 5.

5°. P 7 9. 61.
92

…ot quis ob tuitam huj cor-
…ris facit, huic fructu [illegible]
…r! 1. 3. [illegible] [illegible]

…natissimo v.ro, cum pieta-
… tum eruditione D. Georgio
…ackquitsbio, philosopho et Magistro
…mico suo observando dedicit
…aemoritu … D. …
…ptialis Welhantis. Argentorati.
…6. Augusti. Anno … 5.

Deum odiſſe impudentiam.

Pernix accipiter, piſcis, Nili incola dirus
Equus, quid ordine hærent?
Symbolon hoc loquitur Phariæ tria verbula genti,
Deus odit impudentes.

Iræ malagma philoſophia.

Getulus Leo non ſic aliud, quàm metuit
Tædam flammiuomam, qua rabies ſæua cadit.
Sidit trux animus vel facibus luciferis
Cæleſtis ſophiæ, aut ſupplicij terriculis.

Hinc

62.

1 5 9 2

A B C D E F

Meinem gůttem
freůnde vit: Rachbouse
habe ich zor fidz har
denberg. Dannis geschreben
zů gůtter gedechtnis
zů rostock Den 9 martij

MPP

Vita abit: mors venit: fac cito quod volis, fac bene quod potes.

Hæc doctissimo, prudentissimoq[ue] viro, Domino Georgio Barbusch in perpetuum amicitiæ signum scripsit Gabriel de Lustriaro. Argentinæ 30 die Martij 1581.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Hinc dolor; inde fuga, grauis.

Quid, Cerue, Creſſa fixus arundine
Laxas habenas præcipiti fugæ?
Hæc ſors amantis, quem fuga concitat:
Mentem intus exeſt vulnus atrox nimis.

Princeps ne cui aures ſeruas præbeat.

Sublimem ære Iouis ſtatuam, patula aure carentẽ,
Sacrarat Minoïa Creta.
Principis eſt, regnum dextra moderantis habena,
Seruam ne cui commodet aurem.

Amo-

1. 5. V 8 1 64. 97

H. M. T.

Jeune chev. et vieu poisson
Et la viande qui croit du ... sion
Neque heri neque hodie.

Hac memoriæ ergo scribe-
bat Albertus a Wolskaw
DOM. Georgio Backhusch
amico ac contheraneo
suo dilectissimo. Anno
7. Martij

Amoris ingenui tormentum.

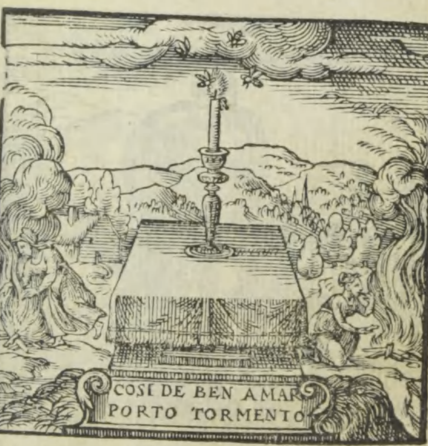

En vt igneum facis coruſcæ lumen
Inſilit culex proteruus, ac necat ſe.
Haud ſecus ſuos Amans miſellus igneis
Perſequens, crucem inuenit, ſuumque funus.

Vxoriæ virtutes.

Teſtudo premitur pede; clauem dextra retentat;
Vacat obſtruendo dentium ſepto altera.
Ne vaga diſcurſet coniux, neu futilis eſto;
Ipſamqúe cura opum tuendarum addecet.

Nec

65. 99

Vide cui fidas

Doctissimo D. Ma-
gistro Jacobus
Bromowsky scri-
psit amicitiae er-
go. Argentinae
A° 1581. die
8 Martij in [illegible]
D. Magistri Joannis
Bitneri

Nec igni, nec ferro cedit.

Bipennis hinc, fax inde viuum ignem vomens,
Nexum adamante ſuo decuſſat annulum probè.
Fortis animus, conſtanſqúe, victor omnium,
Deſpuit intrepidus pericula & ſæuas cruces.

Venter, pluma, Venus laudem fugienda ſequenti.

Quò fugitiua ruis, quemúe auerſata relinquis
Gloria clara virum?
Deſero ſuffultum pluma, Veneriſqúe miniſtrum,
Mancipiumquúe gulæ.

Veri-

102 66.

1 5 § 8 0

P P Q D

Eſpoir Me Guyde

In perpetuum Amicitiæ pignus
Hæc Argentinæ ſcribebat Doctiſ-
ſimo viro Dño Georgio Bachu-
ſcio . franciſcus du Boys Ca-
parus

1579

E · W · D · W ·

Priusquam incipias consulto,
Vbi consulueris, mature facto
opus est.

Hanß Magnus von Wolff-
ramms Dorff.

Veritas tempore reuelatur, diſſidio obruitur.

Quid penniger Saturne in auras virginẽ nudã rapis?
Quid feminarũ cœtus aggeſta obruit terra ſcrobem?
Specu emicantem veritatem, Temporis natã, triplex
Obruere peſtis apparat; Lis, Inuidia, Calumnia.

Diſ-

Diſcordia exitialis.

Sanguineam quatiens haſtam, caput horrida echidnis
Folle focum ſubigit, flamma vnde fumúsq; exſilit.
Exitiale parens animat diſcordia bellum,
Improba lingua mali, cædiſqúe ſeminarium eſt.

Can-

·1·5·8·1·

Allain Gott mein Trost.

H. I. V. Wernberg

J. A. E.

1. 5. .79. 4. 7 Sept

S M E O C C N 105 69

Egregijs moribq, pietate, ac erudi
tione praeclaro Viro: D. M. Geo
rgio Backbüſchio: mutuae beneuo
lentiae & amoris ergò Seb:
Välnpök Auſtriacq ſcripſit. Arg

70. Sub umbra alarum Jehouae. 1 5 8

Hoc sui monumentum reliqt viro pietate, virtute ac eruditione g[illegible] D. Mgro Georgio Backbuschio, Basileae, Helmhardi Kirchpgers in Seusenburg et Viehofen Austriaci 15 die Julij Ao ut s.

106

Candor ingenuus.

Exſorbet ſaniem hulcerum atra muſca:
Mel dulce haurit apis thymo ex amaro.
Doctos ingenuus decere candor,
Obtrectatio liuidos putatur.

Animi ſcrinium ſeruitus.

Luſcinia veris nuncia,
Muteſcit incluſa caueæ.
Eſt ſeruitus ſcrinium animi,
Linguamque vinclo præpedit.

Locu-

Locuples ſatellitium diuitum.

Et pilis horret, tractuqúe obſerpit Iulus
Arquato, ac præfert agmine mille pedes.
Anſati incedunt proceres, glomerantqúe ſuperbos
Greſſus; aſſequitur longa caterna comes.

Aſsi-

Aſſiduitas duri victrix.

Ad Petrum Iunium filium.

Fiſtucas auro triplices, monumenta laboris
Continui, ſemper Suſia gens coluit.
Aſsiduus labor, & ſollers induſtria, quid non
Edomat? huic cedunt omnia, dura licet.

AD

15 Seneca 79 109772

Adeo gratiosa est virtus ut insitum sit etiam malis meliora probare.

Haec Eximia doctrina et virtute ornatissimo iuveni domino Magistro Georgio Backbüsch scripsit Paulus Junckerus in perpetuam sui memoriam mense Octob: Anno 79.

Qui trop embraſſe peu eſtraint.

Martinus à Naxen ſcribebat Argentorati, 27 die Sept: ~~Ao~~ 1579.

1 5 · 8 · 8 1 ·

Par la Verité je espere.
Non inferiora secuendo.
T · S · M · E · S ·

Christophorus Finckel,
Honus amoris ergo
scribebat Argentorati
An. M · D LXXXI
M · Aprili ·
D · XIII ·

AD LECTOREM.

QVAE ratio Athenienſes olim mouit, vt cum publicis ſecrationibus ſancirent; ne quis vlli vnquam viæ ignaindicium denegaret; ea nos quoque adducti non nihil oræ ſumpſimus in emblematum noſtrorum origine, vſquéendendo: ita tamen, vt interea quàm minimum à vera rum ratione & natura recederetur. Non enim ignoramus, plus venuſtatis, & gratiæ iſtiuſmodi ſcriptis accedere, io ingenium acuunt magis; hoc eſt, quo ſuſpenſum diutius ſollicitum Lectoris animum tenent; maioreqúe poſteà, àm intelliguntur, cum voluptate in ſui admirationem iunt: præſertim cùm aptè ſubtiliterqúe inuenta ſolidi id & præclari iucunda obſcuritate, quaſi obtento velo, unt. Itaque, etſi amicorum nón nulli meliùs legentium iditati conſultum iri putarent, ſi vnicuique ſymbolo ſua erpretatio ſtatim ſubiungeretur: nos ſatius tamen eſſe inanimus; ordinem planè diuerſum ſequi: & alteram aſi operis partem ipſum facere commentarium; qui haandi, coniectandiqúe palma priùs in medio poſita, aut e iudicantibus deinde ſuccinat, aut minus aſſequentibus ultatem intelligendi ſubminiſtret, ductoriſqúe, vel, ſi na cet, interpretis vicem ſubeat. Idem de ænigmatis conſin ſecuti ſumus, in quibus ea quæ ibi præfati ſumus, haem facilè expedient. Vale.

MOMVS reprehenſionis conuiciiqúe Deus apud priſcos fuit habitus, quando etiam vitiis, morbiſqúe, & multis etiam peſtibus ſua illi præfecerunt numina. Hunc Heſiodus poëta in Theogonia Noctis filium prodidit, abſque genitore: quo fit vt nonnulli ſecuti fidem editionis Venetæ longè omnium mendoſiſſimæ, lapſi ſint; Somnum parentem illi attribuentes. Erroris occaſionem dedit vox, οὔτινι, quæ, nemini, ſignificat, eamqúe lectionem interpretes Græci agnoſcunt, & ſequuntur: cùm alij legiſſe videantur, ᾧτινι, id eſt, cui, vt referatur ad ſomnum; non animaduertentes, quòd hunc Nocte editum fuiſſe dixerit, quodque incæſtum matris cum filio inuecturi ſint. Cur autem fabuletur Noctis filium Momum, ſine patre; hanc mihi perſpexiſſe rationem videor, tum quod vitilitigator in altiſſima ignorantiæ atque errorum caligine verſetur, & luce ingenij defectus ſtudioqúe aliena reprehendendi nihil ipſe rectum gignat, ſed emiſſitiis oculis aliena peruideat: tum quòd ex occulta & abdita ratione illa carpendi libido naſcatur. Sine patre verò, quod incerto auctore & è vulgo plerunque oriatur iſtud reprehendendi calumniandiqúe ſtudium; quomodo vulgo conceptos dicimus, qui certum patrem demonſtrare non poſſunt. Ob ſuperiorem rationem etiam fuſcum & coloris muſtelini faciem pictura illi tribuit, additis nigris & dentibus & vnguibus; qui maledicentiæ ſymbola ſunt, iuxta illud Epigrammatarij:

Nigro

1127.5.

Suspitio in amicitia Ve-
nenum est

Eruditione pietate atq[ue]
Virtute ornatissimo Ado[lescenti]
Iohanni Dom. M. Georgio
Bardtkius [illegible] Lipsensi amicitiae
ergo scribebat Georgius
Scheflerus Hallensis Saxonicus
Argentinae Tertio Calend.
[illegible] Feb. Ao 1578

Nigros contorſit liuidus vngues.
Idem alatus pingitur ; quòd reprehenſione , ac
maledictis nihil pernicius; quæ facillimè emit-
:untur , citiſſimè excipiuntur , & quaquauerſum
atiſſimè diffunduntur , vt ſenſit Cicero pro Plā-
:io. quo ſpectat & Alcæi verſus :
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγεν πτέρυγας, id eſt,
Pernicies Momi pennas effugerat vnus.
Epigrammata Græca Momum effigiant ſe-
iem ſubiecta manu fulcientem calua tempora ;
uæ ſpecies innuit ſenile plærunque eſſe repre-
endendi vitium ; eoque morbo laborantes viti-
:tigatores, cogitabundorum more, meditari ſem
:er ac comminiſci quod carpant. Adiungo illi
: Inuidiam indiuiduam comitem : hoc conſi-
o, quod æmulatio fermè accendat foueátq; iſtud
itium. Fabula notiſſima eſt ex Luciani Hermo
mo de ſectis , quam compendio recenſebo.
Nata inter Palladem, Neptunum, & Vulcanum
ontentione ; quis vtilius opus commonſtraret,
Neptunus taurum; ſiue vt alij, equum velut ara-
oni vecturæque accommodum in primis ani-
al in medium ſtatuit : Pallas domicilium :o-
:ndit , cuius vſus contra iniurias aëris omnes
ſeruiret: Vulcanus fictum hominem pro facilè
æſtantiſſimo opere exhibuit. Delectus arbiter
omus , præter alia quæ carpſit , cauſſatus fuit
hominis opificio prætetitos fuiſſe ab artifice
ithros, ſeu feneſtellas, pectoris parieti inſeren-
os, per quos, ne quid occultum lateret intus, in-
ſpici poſſet. Idem etiam Veneris ſandalium,

vt argutum nimis atque loquax, calumniatus fuiſſe legitur. Porrò nihil in vita mortalium tam numeris omnibus abſolutum, tam doctum, tam rectè factum inuenias, quod non, innatus Momis quibuſdam, calumniandi & carpendi morbus conuellat, aut ſaltem inceſſat: adeo procliuius fuit ſæculis omnibus, μωμίζειν ἢ μιμίζειν, id eſt, Momum quàm mimum agere. Itaque tum hunc ad ſenſum refertur Emblema, quòd reprehenſioni obnoxia ſint omnia: tum etiam ad id quod prudentiſſimè doctiſſimeque dictum à Socrate memorat Vitruuius: oportuiſſe hominum pectora feneſtrata & aperta eſſe; ne occultos haberent animorum ſenſus; ſed ad conſiderandum patentes: ſiquidem corde nihil ſinuoſius, nihil inſidioſius fabricata eſt natura, vt ſolius Dei ſit ſenſus & cogitata hominis inſpicere atque pernoſſe.

Pictura. Senex pingatur caluus, colore fuſco, liuidis dentibus vnguibuſque, alis ſupra humeros exſtantibus, læua caput ſuſtentans cogitabundi in morem, dextræ indice extento verſus effigiē quandam hominis, clathratum pectus habentē: adſtent procul Pallas cum domicilio: Neptunus cum equo: proximè illum Vulcanus cum homine ſuo, ita vt ſimulachrum hominis clathra: ū diuerſum ſit ab homine Vulcani, velut Momo deſignante, talem oportuiſſe fingi. Quod ad picturam Deorum attinet, ita ſemel ſtatuo: Neptunus nudus pingatur, capillitio cæruleo, altera tridentem complexus, altera manu equum habena

115
76.

Homini quod adest: adest propter id quod abest.

Melchior Iunius.
1579
Argentinæ
scribebat.

Proniores eſse debemus ad
abſoluendum: quam ad con-
demnandum: extra. de tranſ:
c. xli: in Gloſs: ad compon:
c. ex parte tua.

Tib[illegible] cuiꝯ filius Vide.

M678.

Hæc doctiſsimo, rerumq; experientia præſtantiſsimo Viro, Dn̄o M: Georgio Backbuſchio Regiæ M^tis Coronæ Sueciæ Secretario fideliſs° & dignissimo populari & amico ſuo, perpetua memoria & ſingulari obſervantia ſemper colendo, aſcripſit Otto Helmer à Mörner in Zillin Stockholmiæ in Sueciæ Metrop. 28 Sep. A° 96.

Doctiſsimo viro, D. Magiſtro Georgio Backbuſch, ſcribebat in ſui memoriam Bernhardus Theodoricus à Mörner in Zeum 28. Die 7bris. Stockholmiæ. Anno 1596

bena tenens, pede delphinum premens. Vulcanus atro colore vt faber, rugoſus propter aſſiduos ad incudem labores, læua malleum tenens, dextra hominem à ſe fictum commonſtrans, claudus, capite præferens pileum cæruleum, cuiuſmodi fermè figura ſpectatur Ducis Veneti tiara. Palladis effigiem dabo Emblemate. 15

Emblema. II.

Carmen eſt Heroicum cum dimetro Iambico, quale illud Horatij:

Nox erat, & cælo fulgebat luna ſereno
Inter minora ſidera.

Svs animal eſt infeſtiſſimum Elephanto, vſqueadeo vt vel ſolo illius ſtridore atque grunnitu audito, immanis illa bellua in fugam agatur; id quod hoſtilia tela facere nequirent: vnde inulſum illud Mahometi, plani & impoſtoris peritiſſimi, commentũ, riſum quibuſuis cõmouere poſſit, prodentis olim diluuij tempore in arca Noæ ſuem elephanti ſterquilinio genituræ ſuæ originem acceptam referre, vt ex eius fimo enatum. Sed vt hoc ridiculum, quippe ab homine rerum naturæ ignaro proditum; ita illud confirmat auctorum vnanimis conſenſus: ſiquidem præter Plinium, Orum, Zoroaſtrem, Senecam, Aelianus libro de animantibus primo, ſuis ſtridore minimo terreri elephantum locuples teſtis eſt: qua ratione cognita Romani commiſſo cum Pyrrho Epirotarum rege prælio, victores extitere; cùm elephantes eius regis obiectis ſuibus in fugam compuliſſent. Memorabile adeò eſt

nec ſilentio obliterandum, quod à Megarenſibus factum proditur, eodem auctore lib. 16. c. 36. quòd cùm ea vrbs arctiſſima obſidione ab Antipatro Macedone preſſa, acerrimè oppugnaretur; oppidani ſues liquida pice perlitos priùs, admotaque flamma ſuccenſos in hoſtilem exercitum immiſere; qui depaſcente iam illorum corpora incendio, latè graſſantes, ac horribili ſtridore in confertū elephantorū agmen delati, belluas velut in rabiem cōcitas diſturbatis ordinibus in fugam verterunt. Huc faciunt verba hiſtorici, quæ nobis integra ſeruauit Suidas in hunc ſenſum; E veſtigio appenſa de turri ſue, periculum quod ab elephante ingruebat, [euitarunt. ſiquidem atrocem grunnitum cùm mox edidiſſet ſuſpenſus porcus], elephas id non ferens inhorruit. Illud verò tanquam controuerſum ambigi poteſt, natiuum'ne ſit quoddam atque inteſtinum inter hęc animalia diſſidium, cuius cauſſa mortalium ingenijs ſit incognita; an quod raucum illum ſtridorem, vocemque auribus aſperam natura exhorreſcant, cuius rei gnari, qui pullos elephantum educant, iam inde à primis annis ſues adhibent vt aſſuetudine paulatim mali illud vincant. D. Amb. in Hexaëmero videtur iſtud referre ad prærogatiuam quandā à natura ſingulis animāti bus donatam. Suibus aptiſſimè comparantur non inſulſi modò, & à Minerua alieni homines; verùm vel maximè lingulacæ, & à rabie non malè dicti rabulæ, qui cælum terræ miſcent: Item paraſiti, quibus ſimiliter, vt ſuibus

6.   35.   118 79.

In Spe Gloria

H.O.L.Æ.K.T.

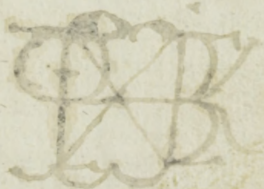

Andreas W[illegible]

d. 3 Octob[illegible]

Memento Mori

Οὐ τὸ μαθεῖν ἔγκλημα: 119 80.
ἀλλὰ τὸ ἀγνοεῖν κατη=
γορία.
O. K. V.

Ornatissimo D. Magistro
Georgio Backsbrudebio:
Commilitoni olim suo: per=
petui amoris ergò scripsit
M. Georgius Campana
Argentorati iam iam abi=
turus in Galliam 4 Calend.
Octob. Anno 1579.

120
bus, anima pro ſale data videri poteſt: quod olim venuſtè dixit Cleanthes: qui omnes ſi à regiis exſularent, rectiùs cum rebus humanis ageretur. Pictura poſcit elephantem auerſo capite, & criſpata promuſcide faſtidioſum: Suem contrà elephanto impudenter obſiſtentem, ac retracto rictu grunnitum mentientem.

Emblema. III.

EMBLEMA, niſi failor ab Illuſtriſſimo Cardinali Granuellano ANTONIO PERENOTTO vſurpatum, elegans cum primis, & illuſtri laborum eius, virtutumq́ue heroïcarum aſſecla, recteque factorum comite Gloria digniſſimum. Videtur autem heros ille, cum omni poſteritate nominis ſui memoriam qui adæquauit, innuere voluiſſe, ingentes, ne dicam perpetuos eſſe exantlandos labores, Herculis ritu, ei qui adſpiret ad ampliſſimum illud virtutis præmium, Gloriam videlicet; quæ concors eſt & conſentiens bonorum rectè iudicantium atque incorrupta laus, eaq́ue perennis; quæ cùm vitæ breuitatem, tum iuges laborum periculorumq́ue moleſtias, ſempiterna poſteritatis commemoratione ſolatur, hominibusq́ue per ſuos veluti gradus ab humo in cælum adſcenſum præbet; vſque adeò illa altiſſimi cuiuſq; & optimi animum noctes dieſq; exſtimulat, accendit, atque concitat, vt per labores ad honeſtiſſimum illum veræ virtutis fru-

ctum, eundemque immortalem peruadat: (nimirum exſulat hinc popularis illa fama, adumbrata quædam illius imago.) Sic ante Salaminem ipſam à mari obrutum iri hariolatur non falſus Cicero, quàm Salaminij tropæi, quod Themiſtocles erexerat, memoriam: priusque Leuctra Bœotiæ funditus interitura, quam Leuctricæ victoriæ, duce Epaminonda partæ gloriam. Neq; verò huius loci eſt, aut temporis effuſioribus habenis in iſtius heroïs labores, atque inde natam mox gloriam prouehi; cùm ſingularibus ea commentariis debeantur. Pictura autem paſſim obuia eſt, vbi ligonem, qui fodicat orbem terrarum, anguis mordicus ſuam caudam ore tenens circumplectitur: eumque ipſum ſerpentem laurea corolla medium ambit.

Emblema. IIII.

Carmen eſt Aſclepiadeum monocolon, quale eſt illud Horatij:

Mæcenas atauis edite regibus.

NATIVVM diſſidium atque internecinum bellum eſſe Feli, cum fugace Murium gente, vſqueadeo vt etiam cinere eius animalis diluto fugari abigique mures ſit proditum, nemo eſt qui ignorat: nimirum à Natura doctam videmus, ſuſpenſis alto ſilentio veſtigiis, occultoque ſpeculatu, & certo caudæ quam vibrat libramine, in muſculos exilire: vt nunc inanem ac ſuperuacuam ſim collocaturus operam, ſi in re clariſſima diſertus eſſe velim. Monet autem ſymbolum, cuius meminit Suidas, nimia licentia & impu-

Omnium dolorum
Remedium patientia

Iohannes Varenius
D. M. Meklenburgius
scribebat. Haffniae
pridie Cal: April:
A° CIↃ.IↃ.LXXXIIII.

Omnes artes in iis reprehendi-
tur, qui, cum professi fuerint, sa-
tisfacere non possunt: non in
his, qui abfuisse ab istis …
confitentur.

Optimo suo amico D.
Georgio Backbuschio me-
moriæ ergò Basileæ scri-
psit Philippus Matthæ-
us Marpurg. 15. Iulij
Anno Christi 1581.

impunitate propoſita inſoleſcere homines. Metus ſupplicij ſceleroſos in officio continet: quo amoto aut negligentiùs obito, increſcit ferocia & ſceleratè agendi libido. Veriſſimè dictum eſt in Miloniana, maximam illecebram eſſe peccandi, impunitatis ſpem. Pictura poſtulat geminas muſcipulas, quibus incluſæ ſint feles, murium agmine liberè choræas circumquaque ducente.

Emblema. V.

NON hîc de ea vigilia nobis ſermo eſt, quam toto triennio paſſus fuiſſe legitur immortalis ille omnium ſcriptis Mæcenas, qui Somni molliciem nullis potuit libaminibus, nullis victimis flectere: ſed de ea quæ Demoſthenem coryphæum & principem oratorum fecit, qua antelucanas fabrorum operas præuertere magna cum ambitione conſueuerat: Sed de ea qua Iulianus Imperator noctes diſpartitus fuit in triplicia officia, quietis nimirum, Reipub. & Muſarum: Sed de ea qua Alexander magnus ſubiecta brachio ænea concha, tinnitu comploſæ peluis, vbi pilam argenteam manu tractatam remiſerant nerui ſopore laxati, euigilare ſolebat: Sed de ea quam reuera vitam vocat Plinius, quæ in iis præcipuè viget, in quibus animus inquies opere paſcitur: idquod de te dici patientibus auribus nō abnues, Vigli vigilantiſſime, qua duce tot prouinciarum commodis aſſiduè inuigilaſti hactenus non ſine valetudinis diſpendio: qua tot iam annis magna cum laude Præſidem conſilij egiſti, partaque immortali gloria tibi tuiſque eam facē preluxiſti,

cuius nunquam intermoriturus ſit fulgor, eodem, quo orbis terrarũ, termino incluſus. Proinde, qui veræ gloriæ amore ducimur, id nos ope ſumma contendere decet; vt & Reip. & in commune conſulendo, teſtemur nos pluribus horis vixiſſe, & Somno temporis furi, aut (vt Ariſton aiebat) publicano mediam vitæ partem interuenienti, portionem deduxiſſe. Frugi nanque temporis cum laude diſpenſatores, à morte etiam fax immortalis, veræ virtutis aſſecla gloria, nunquam extinguenda comitatur. Symbolum Viglij vulgatiſſimum pingendum erit, quo hinc liber explicitus diligentiæ, illinc clepſydra temporis parcè admetiendi argumento, atque horum in medio lychnuchus cum ardente face, poſthumæ gloriæ teſtimonio, libitinæ impoſita ſimul omnia exprimenda venient.

Emblema. VI.

Hexametrum eſt carmen cum Dactylico Simonideo, pentametro acatalectico, quale memoratur illud à Seruio Honorato.

Parthenopæus erat, puer Arcadiæ decus.

PAVSANIAS in Atticis ſcribit Athenis exſtare Pacis ſimulachrum, Plutum filium geſtantis: quod iterum repetit in Bœoticis, ingenioſè fabrefactum à Cephiſodoto ſtatuario ſcribens. Eſt autem Plutus ſiue Pluto diuitiarum deus: quanquam diuerſiſſimos hos eſſe annotat Lilius Gyraldus, manifeſti erroris cõuictus vel ipſo Pauſania iudice: apud quem priore loco Πλοῦτον ἀπαῖδα legas: poſteriore Πλοῦτον, eodem ſenſu.

Siqui-

Waß Godt Will,
Jst Mein Theill.

Auis de bouche,
Et Coeur y touche.

ræclare Socrates hanc uia
d Gloriam comparandam
oximam, et quasi compen=
iariam, dicebat esse: Si quis
agerel, ut qualis heberi
vellet, talis esset.

Genere, Eruditione,
rumq; candore Ornatissi=
Dno. M. Georgio Bark=
ſchio, hac (in perpetuam
icitiæ memoriam) asscrip=
Caspar Vom Hoffe,
non: Lubecæ Ao. 1584.
5 April:.

126
Siquidem Plutonem ideo præfecit diuitiis antiquitas, quòd ex imis terræ viſceribus: imò ab ipſis inferis petantur opes. Non abſimili ratione Thebis primaria Bœotiæ vrbe, Fortunæ ſtatuam poſitam legimus apud eundem auctorem, Plutum puerum geſtantis, innuere volente artifice, Fortunam matrem eſſe aut alumnam diuitiarum. Quod ad picturam attinet: Pax femina pingitur nitido vultu, adſpectu pulchra, oleagina corolla redimita, læua Amaltheæ cornu omni fructuum genere redundans, dextra Plutum puerum tenẽs, claro ſymbolo, quòd non è bello, ſed beneficio pacis creſcant opes. Plutus autem puer pingitur volucer, aureus totus, oculatus, teſte Philoſtrato in Imaginibus: nã cęci Pluti ſignificatio, vt ominoſior, ab hoc loco excludenda eſt.

Emblema. VII.

PELECANVM, quem à roſtri magnitudine ῥάμφιον nominat auctor κοιρανίδων anonimus, auem paludibus Aegypti peculiarem tradit, prolis ſuæ amantiſſimam, quæ pullorum ſuorum proteruiam atque impietatem merita morte vlta, mox facti pœnitens, pertuſo latere ſuo, pullos mortuos vitali ſanguine, quo animantur, irrorat: quod ipſum præter Iſidorum commemorat D. Hieronymus, non eadem tamen fide; quippe qui pullis à ſerpentibus enectis id officij præſtari dicant, cùm ille ad iniuriam parenti illatam hoc referat. Nihil verum ingenuè literatum magis addecet; quàm citra omnem diſſimulationem nihil occultum premere, quod

vſui

vſui & commodo eſſe queat; ita ſe ſuasque operas commodare, vt appareat effuſum benignitatis ſinum nulli, niſi prorſus à Gratiarum limine peregrinus ille ſit, claudere velle. Callimachus Hecalen φιλοξενίας ἀκλήιστον στέγος habuiſſe] teſtatur. Cimonis Athenienſis ædes Laciadis ſuis patuere: Muſarum fores ſemper apertæ etiam, prouerbio teſte, innotuerunt: Vir & litteris & humanitatis artibus imbutus, vt illic; ita hîc quod æmuletur gnauiter, inuenit: vt nedum benignitate priuatim commodus ſit; ſed et officijs publicè, vt Reipub. literariæ, vt patriæ, vt amicis, vt vitis bonis proſit. Is itaque penetralia rimatur ſua, nihil abſcondit, ingenij dotes, quæ varias ad res à munificentiſſimo bonorum largitore Deo vnicuique tributæ ſunt, non modò non ſupprimit, ſed claram in lucem profert, totum ſe denique effundit. Talem te, Hoppere Iureconſultorum coryphæe, præſtas communi patriæ, talem amici agnoſcunt, talem te Reſpub. literaria ſenſit: & niſi concatenatorum laborum, otium illud Muſis ſacrum interpellantium, circulus, Principum curis inuoluiſſet, locupletius ſentiret, immortalibus fœcundiſſimi ingenij fructibus fruitura. Picturæ ratio notior eſt, quàm vt in ea operam collocem explicanda.

Emblema VIII.

Carmen eſt Choriambicum, Callimachium, conſtãs tetrametro & amphibrachy ſiue bacchio, quale eſt illud.

Armipotens Mars genitor Romulida, te venias precamur.

PASTI-

85.

1 5 X 9 4

Qualis haberi vis : Talis esto.

In allem thon vnd weßen
Sein, laß iedt dein an:
fangk vn das ende sein

Diß hab ich Magnus
von Vngern, Meinen gu
den freund vnd broder
dem achtbarn vnd wollge
larten M Georgio pake
busch, zur freundtliger
gedechtnus geschreiben.
Stockholm den 17.
May

PASTINACA is piſcis eſt, quem Græci τρύγονα: interpretes plerique omnes Turturem perperam appellant: Hollandis noſtratibus, ab aculeata iaculi in modum cauda, pylſtaert nominatur. huius radius (aculeum ita vocat Plinius) tam letalem pręſentaneique veneni vim habet, vt arboris quantumuis ramoſæ, ac vegetę, & amœniſſimo frondium virore florentis caudici infixus mox folia defluere faciat: quo amiſſo honore, truncus quoque celerrimè exareſcit, neque multò poſt ſideratæ, atque è ſolis immenſo ardore, ſoliique ſqualore exſiccatæ arbor fit ſimilis. Plinius lib. 9. cap. 48. & lib. 32. cap. 2. huiuſce rei fidem facit, nullum vſquam exſecrabilius venenum eſſe aſſerens, quàm ſit radius in cauda paſtinacæ eminens, qui radici infixus arbores necet. hoc telo patrem Vlyſſem interemit Telegonus, accepto à Circe matre exitij indicio: quam rem graphicè deſcribit Oppianus in Halieuticis, in hanc fermè ſententiam vtcunque verſibus à me expreſſam.

Nil Trigonis diro radio exitialius vſquam eſt:
Martia non tela, aut nigri quæ lacte veneni
Spicula Achæmenidum tinxit gens aſpera bello,
Vbere ſtet quamuis fœtu, & frondentibus arbos
Luxuriet ramis, vernóque vireſcat honore;
Vulnere ſi triſti radicem punxeris imam,
Mox labat omnis honos, coma defluit, ipſa decorem
Exuit hinc viridem crudeli ſaucia tabe.

Non minùs præſens virus habet exitialis ac peſtifera delatoris lingua; quæ florentes dignitati-

bus

bus euertere, fortuniſque omnibus exutos, ad incitas redigere poteſt. Pingatur itaque prius florens, eiuſque trunco affixa adhęreat paſtinaca: ſed ita vt radius ille, de quo diximus, caudici impreſſus clarè videri queat.

Emblema IX,

Carmen eſt Heroicum Archilochio tetrametro catalectico comitatum.

PLVTARCHVS in libro, quem de ſilentibus Pythię oraculis ſcripſit, commemorat Corinthi in Occo (quod ædificium à Cypſello tyranno conſecratum fuerat) inter templi anathemata exſtitiſſe Palmam æneam, cuius ad radices inſculptæ viſebantur ranæ & natrices, hydros vocant. Emblemate iſto, tametſi ad diuerſum ſenſum ibi torqueatur à Diogeniano, innui exiſtimo, à vitilitigatoribus (libenter enim Catoniana voce cum Plinio vtor) obſtreperis ac maledicis inuidorum linguis, exitiali veneno armatis, impeti illorum vitas, qui non obliqua, ſed recta ratione ad dignitates rerumq́; faſtigia emergunt, diſſimiles Ruffini, Eutropij, eiuſque farinæ aliorum, prauis artibus diuitias & honores aucupantium: quorum conatus omnes eò tendunt, vt euerſos fortunis omnibus exuant probos & innocentes homines, cùm iſti innocentia ſua freti, calumniatorum latratus & inuidorum molimina ſublimes facilè deſpuant. Palma ardua, primæq́ue nobilitatis arbor eſt, oneruméque grauium victrix, frondibus nunquam vidua; quæ opibus honoribusq́ue pollentes aptiſſimè expri-

132
xprimit: cuius ad radices poſitæ viſuntur ranæ
quarũ raucailla & odioſa coaxatio nulli igno-
a, calumniatorum ſignificationem haud dubiam
abet) & hydri, nullis ſerpentium veneno infe-
iores, ſi Plinio credimus: per quos virulentus
nuidorum alienam famam inceſſentium ſibilus
enotatur.

Emblema x.

*ogaœdicum Archilochium, Ithyphallicum Marius Plo-
tius nominat, cuiuſmodi eſt illud Flacci:*

oluitur acris hyems grata vice veris & fauoni,
Trahuntq; ſiccas machinæ carinas.

PINGATVR Leo otioſè recubans in gra-
mine non procul ab armento paſcente, raptæ
ædæ mordicus inhærens: ita enim ſolet ex om-
i numero, quantumuis ingenti fame ſtimuletur,
num pecus diripere comedendum: adſtet illi
anis limis feram ſuſpectans, & prædam ingra-
s (quod dicitur) oculis fruſtra deuorans. Sym-
olum optimè quadrat in hæredipetas, qui alie-
s funeribus inhiant, & per mortes incerta ſpe
ona aliena captant, ſæpius deluſi, vt iuuenis ille
pud Lucianum in dialogis, quem mors inopina
nte ſenem, cuius funeri propter ſummas opes
mminebat, rapuerat. Competit & in quoſuis, qui
mbitu tenẽtur, & ſacerdotia aut honores, ab alijs
oſſeſſos venantur.

Emblema xi.

MEMORIAE proditum eſt à Diodoro Si-
lo Bibliothecæ decimo ſeptimo, & à Q. Cur-
o, Tyrios eximia religione coluiſſe Apollinem:
cuius,

cuius numẽ ſibi tutelare vt propitiarent, ſibique modis omnibus conciliarent, tempore obſidionis, quam grauem & funeſtam ab Alexandro Magno experti ſunt, ſimulachrum eius Dei aurea catena baſi columnæ, cui inſiſtebat, alligaſſe, vt ille ſcribit; aut vt alter, aræ Herculis vinculum illud inſeruiſſe, velut illo Deo Apollinem retenturos. Similiter Pauſanias in Laconicis refert, peruetuſtum Spartæ extare ſimulachrum Martis compedibus irretiti, quo vinculo proprium ſibi ac Reipublicæ perpetuum bellatorem illum Deum, nec vnquam ſuæ vrbis deſertorem futurum, velut in peculio obligatum, voluerunt. Neque aliorſum Victoriam deam, cui pennas dedit, volucremque finxit antiquitas, ἄπτερον .inuolucrem, aliſque orbam & fano & ſtatua decorarunt Athenienſes, augurantes perennem ipſis fore Deæ præſentiam, negatis illi alis quibus auolaret. Gentilitatis deliræ ſomnium iſtud fuit, nimis quàm ſuperſtitioſum, exiſtimantis quali quali honoris obſequiique lenocinio, Deum in vota noſtra, eaque perfunctoria & inutilia pellici, ad modum pueritiæ, quæ crepundiis deliniri capiq; ſolet;atq; ita in ordinẽ cogi poſſe. Quare ſtultum eſt, ne dicam impium ac profanũ, putare diuinum numen toti mortalitati iuuãdæ comparatum, tam puſillum eſſe & otioſum, vt palpationibus tantum non noſtris ac veluti poppyſmis titillationibusque cedat et expugnetur. Pinguntur tres iſti dij ſeorſum in templis concameratis,

Apollo

1486.

Si qd feceris honestum cum labore, labor abit, honestum manet. Si qd feceris turpe cum voluptate, turpitudo manet, voluptas abit.

EXPERIENTIA PARIT SAPIENTIAM.

Præclaris moribg et legum scientia insigni Viro D. Magistro Georgio Bakbuschio Lusosensi, scripsi Joan: Bernh: Puchler Austrig in ppetua sui memoriam. 28 Septemb. Ao 79. Argentorati.

Apollo catena aurea colũnæ alligatus: cętera peculiaria indicia Fulgentius & Cornutus iſta tradunt; nempe vt pingatur iuuenis, imberbis, capillo promiſſo aureoq; , laureo ſerto redimitus, cũ arcu & ſagittis in dextra, citharam tenens læua, cum Coruo aue illi ſacra adſtante. Mars ſit compedibus vinctus, alioqui loricatus, galeatus, pugione accinctus, flagellum manu tenens, vt Albericus philoſophus ſcribit; altera clypeum, nudo pectore, vt Iſidoro placet, cum lupo animali ipſi ſacro, aut gallo, ſecundum alios. Victoria, quam apteron, id eſt inuolucrem dixerunt Athenienſes, pingatur ſine alis, virago, vt ſolet, dextra manu punicum malum tenens, læua caſſidem: nam hac ſpecie colebatur Athenis, vt Heliodori teſtimonio cõfirmat Harpocration: poſteri deinde ſculptores alas illi iunxerunt, nimirum Bubapater Anthermus; aut, vti Ariſtophanis ſcholiaſtes vult, Aglaophon Thaſius pictor; quam alis aureis ornat Comicus Ariſtophanes illo verſiculo:

ὕλικα πέτα]αι νίκη π]ερύγοιν χρυσαῖν.

...ox aureis pennis volat Victoria. Exſtitit & Ro...æ ſimulachrum Victoriæ alis viduum, quæ cæ...us tactæ defluxerant; in quod Pompeij titulo ...igramma legitur, in hanc ſententiam:

...oma caput rerum, nunquam tua gloria obibit:
Nam victrix Dea te haud deſeret inuolucris.

Emblema XII.

...rmen eſt hexametrum, cui aſſociatur Alcmanium con...ans trimetro brachycatalectico, vt eſt illud:

...ernis decoræ virginis toros.

SPARTAE in templo Veneris armatæ contignationem fuiſſe extructam, quæ Veneris cognomento Morphûs, à forma (vt apparet) dictæ, numini fuerat, ſacrata memorat in Laconicis Pauſanias: ſimulacrum erat ex cedro factum, ſedentis habitu, compedibus vinctæ, caput obnubente flammeo, ſiue calyptra; addit Tyndareum Dioſcurorum patrem pedicas illas adiungi curauiſſe, fidei ſymbolo, quam maritis deberent vxores arctiſſimam: tametſi illius infelicitas in filiabus proſtitutæ pudicitiæ macula famoſis, à Steſichoro Lyrico prodita, ſatiſque decantata eſt. Porrò compedes indiſſolubilis vinculi coniugalis & arctiſſimi amoris ſignificationem habent. Flammeum verò (quod luteum eſt capitis velamentum) & pudoris argumento capiti imponitur, & fauſti ominis ergò, ceu connubij indiſſolubilis. Illud de pudore declarat Claudianus in raptu Proſerpinæ, ibi:

Flammea ſollicitum præuelatura pudorem.

&. Lucanus Pharſalidos lib. 2.

Non timidum nuptæ leuiter tectura pudorem
Lutea demiſſos velarunt flammea vultus.

Poſtremum confirmat flammei vſus aſſiduus flaminis vxori, cui diuortium facere nulla ratione leges permittebant. Sedens autem meritò pingitur, vagæ Veneris odium inſinuans. Pingatur Venus ſubſellio inſidens, pedicis conſtricta, vultu flammeo obtecto, nuda, dextra Cupidinem videntem complexa, ſiniſtra tria mala aurea ferens: adſtent illi geminæ columbæ aues illi ſacræ,

Cornuto

1 . 5 . [illegible] 80 . Aulica Vita non
T . I . W . vita: si e vita
est ita, ut pia ...

138
88.

137
87.

e pres
gio
oc
stium
ermin
dil

v. Jonberg

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

1 . 5 . [illegible] 80 . Aulica Vita non
T . I . W . vita: dic vita
est ita, ut pia [illegible]

138
88.

Eruditione et Virtute prae-
tanti Viro D. M. Georgio
Backebusch hoc perpetuum
amoris simbolum in terris
reliquit Anno 1580 die
8 Iunij.

Albrecht Vonn Bolentz vff Schonberg

89. Vita et Fama.

Doctissimo hu-
manissimo viro
D. M. Georgio
Buchbusch, ami-
cissimae memo-
riae ergo scribe-
bat Henricus
Foltner I.V.D. Bre-
mensis, Lubecae di-
scedens 16 Junii
A° 88.

139
Cornuto teſte, cùm propter puritatem, tum propter illices blanditias, quarum indicium facit frequens harum auium ſuauiatio: nihil autem magis decere honeſtam matronam, quàm velatam conſpici, vult D. Clemens Alexandrinus, exemplo Creuſæ vxoris Aeneæ, quæ ardente iam patria non dum abiecerat curam velaminis.

Emblema. XIII.

Carmen eſt Sapphicum præpoſitum Gliconio, quale illud Boetij:

Cùm polo Phœbus roſeis quadrigis
  Lucem ſpargere cœperit.

SYNESIVS libro de regno adminiſtrando ad Arcadium, vel, vti Nicephorus vult, ad Theodoſium iuniorem ſcripto, negans in viribus ſolis poſitam eſſe felicitatem principis, eam prædicat eſſe abſolutam omnibus numeris vitam, quæ potentiam prudentiæ conſociat; quæ res coniunctæ robur inexpugnabile conciliant; diſiunctæ verò inualidum & inutile: quando videlicet aut robur prudentia ſit deſtitutum, aut prudentia viribus defecta. Quapropter, inquit, ſapientes Aegyptios in hoc ſum admiratus frequenter, qui geminum Mercurij ſimulachrum ſimul conſtituunt; alterum iuuenta florentis, alterum maturo ſenio venerandi: volentes innuere, eum qui rectè Rempub. aut regnum ſit adminiſtraturus, coniunctam cum prudentia fortitudinem habere debere, quaſi alterutrum inutile ſit abſque alterius ope. Neque alia de cauſſa Sphinx apud illos pro templorũ foribus poſita viſitur, & quæ

ſequuntur infra XLII. emblemate recitata. Huc ſpectat Hor. illud: lib. 3. Ode 4.

Vis conſilij expers mole ruit ſua.
Vim temperatam Dij quoque prouehunt
In maius: ijdem odere vires
Omne nefas animo mouentes.

Eandem ſententiam comprobat Iſocrates ad Demonicum ſcribens: Robur cum prudentia coniunctum prodeſt, qua ſine plus habēti incommodat. Quod ipſum & Milonis Crotoniatæ exitus abunde docuit.

Emblema. XIIII.

Hexametrum verſum ſequitur Ariſtophanium metrum tetetrametro brachycata lectico abſolutum; ſeu tetrametrum Colurum: ita namque à Mario Plotio, cuius libellum de metris aliquando inuulgabimus, nominatur, quale eſt illud:

Marcent lucernæ, ſol propinquat, non tamen vocas.

PYRAMIDES, quas otioſam ac ſtultam regum Aegyptiorum pecuniæ oſtentationem nominat Plinius, vaſtæ fuerunt & inſanæ ſubſtructionum moles, aliquot ſoli iugera complexæ, partibus fermè quatuor angulorum lateribus ab imo in acumen definentes, ſic dictæ, quòd in ignis ſpeciem, in conum extenuentur; quarum faſtigiata excelſitas paullatim gracileſcens, vmbras quoque conſumit, vt præter Solinum, Ammianus ſcribit lib. 22. Fuiſſe eas regum Aegypti monumenta, & inter ſeptem orbis miracula habitas tradit geographus Strabo. Quia verò inconcuſſa

142
concuſſa vel maximè, ſtabiliſſimáque inter omnes figuras figura quadrangula, Galeno teſte, habetur, hinc eſt quod monarcharum aut regum fortunas huic comparari appoſitè credam: aut etiam conſtantis animi virum; qualē deſcribit Q. Catulum Cicero, quem neq; periculi tempeſtas, neque honoris aura potuit vnquam de ſuo curſu, aut ſpe, aut metu dimouere. Priori rationi hedera aptè conuenit, vtpote ſeſe ipſa ſuſtinere prorſúmque ſerpere impotens, ni pedamenti adminiculo vtatur, ac flagellis ſuam muniat imbecillitatem. talis eſt plebis ac minoris conditionis hominum ſtatus, quibus principum opes fulcimento ſunt & ornamento. Neque poſteriori rationi abſonus eſt viuax & perennis huius plantæ viror: quippe cùm magnanimi et fortis viri, qui humana omnia premit, & ad omnes caſus infractum gerit animum, laus cum æternitate certet, perpetuò victura. Diuerſa planè hinc ratio eſt hederæ arborem ſcandentis, vt quæ ſolet ſuccum viréſque illius omnes in ſe rapere ac demum enecare: quod in eos quadrat qui alienas opes ſub titulo & prætextu patrocinij in ſe corriuant, atque emungunt. Aliter etiam Marcellinus lib. 15. hederæ comparationem ad opulentos tranſtulit, apud Imperatorem delatos, qui præſidia potiorum pulſabant, iiſdemque tanquam hederæ excelſis arboribus adhærentes, abſolutionem precibus mercabantur. Sunt qui emblematis huius ſignificationem calumniari, ad creandam principi cuidam viro, qui hoc ſymbolo vtitur,

inuidiam, eius ſenſum aliò detorſerunt; velut qui circumſeſſum tenuerit Galliarum Regem & hederæ inſtar circumplicatum, ne quis ad eum pateret aditus ſine ipſius aſſenſu. Sed iſtud quid aliud eſt, quàm genuinum emblematis ſenſum corrumpere, atque peruertere, & animam illi adimere?

Emblema XV.

Heroicum cum Iambico trimetro.

VPVPA auis eſt criſtata, plumis in capite inſtar criſtæ plicatilis ſubrectis, quam Galli, *vne hupe* appellant: Hanc ſcribit Orus, vbi ſenſerit ex vuarum, quas appetit ſummopere, eſu nimio noxã ſe incurriſſe, decerpta adianto herba, quam officinæ capillum Veneris nuncupant, mederi ſibi, ramulumque eius herbæ ore circumferentem, obambulare. Quibus temulentia valetudinẽ concuſſit atq; labefactauit, ij abſtinẽtiæ ramulo ſe luſtrent. Qui affectibus violentis tyrannis, aut (vt voluit Plato) loris reſtibusve nos vltro citróque in diuerſos motus trahentibus, obnoxij ſunt; ij à diuinis placitis & verbo diuino remedium petant, & mentem, quæ paſſionibus illis animi turbidis, tanquam regina quæpiam imperare debet, obmuniant: quæ victoria primaria eſt & potiſſima, ſeipſum vincere.

Qui peccata ſua ritè expiari cupiunt, luſtrent ſe lachrymarum adſpergine & immerſabili pœnitudinis ramulo.

Emblema

Emblema XVI.

Metrum hexametrum, cui ſubiungitur dactylicum Steſicho rium, à Steſichoro, cui familiare fuit, nomen ſortitum, conſtans pentimetro acalectico; quale eſt illud à Mario Honorato recenſitum,

Marſya cede Deo, tua carmine flebis.

PINGATVR puerorum grex geminus, quorum altera pars bullas ſiue pompholygas è conchylio (in quo ſmegma, quem ſaponem dicimus, cum momento aquæ commiſtum ſit) in aëra difflet: altera eaſdem iridis in modum diſcolores & purpuraſcentes ſectetur atque comprehēdere ſtudeat; ſub quorum pedibus non malè ſubſcribi poſſit diuerbium illud Italis in ore frequens, ET TVTO ABBRACCIO ET NVLLA STRINGO. Nemo neſcit, bulla nihil eſſe vanius, aut inanius, comparata illi iam olim caducæ mortalitatis vmbra. Itaque quadrabit aptiſſimè in eos qui diuerſis artibus ſcientiiſúe animum adiiciunt ſimul, varia in ſtudia diſtracti: aut qui pluribus muniis honoribusq; ſimul inhiāt aut quacunq; tandem in re inſatiabili animo nuſquam ſatis facientes huc illuc nutant. hi namque parum proficiunt, ſuaq; ſpe eluſi ſæpenumero diſcedūt.

Emblema. XVII.

HIPPOPOTAMI impietatem immanem eſſe, monumentis litterarum proditum eſt à veteribus; adeò vt ne patri quidem, per quem vitæ vſuram accepit, parcat; qua de re etiam alibi ſcripſi. At ciconiam ſerpentium certiſſimum eſſe

exitium nemo infitias iuerit qui eam longis colubris inuiſam dici Virgilio didicerit: qua de cauſſa necaſſe ciconiam capitalis noxia fuit apud Theſſalos, quòd eorum regio prouentu ſerpentium abundaret, ſi Plinio credimus. Sceptrum verò geſtamen Regum, qui priſcis ſæculis iudices erant cauſſarum; ac proinde etiam iuſtitiæ dicatum fuit. Quo ſymbolo indicatur impietatem (quæ vitiorum omnium fundamentum eſt, & qua flagitia ac ſcelera omnia continentur) coërcendam eſſe & vindice gladio caſtigandam, atque è medio tollendam, non ſecùs quàm à ciconiis ſolet ſerpentium genus. Res per ſe clara eſt.

Equo fluuiatili in dorſo erigatur ſceptrum, cui ciconia inſiſtat.

Emblema XVIII.

Metrum eſt Archilochium acatalecticum, comitatum Iambico Hipponactio, cuiuſmodi eſt illud Flacci:

Non ebur, neque aureum
Mea renidet in domo lacunar.

MVSTELAM (inquit Plutarchus libro de Iſide & Oſiri) pleriq; arbitrantur & affirmant per aurem initum pati atque concipere, ſed ore partum edere, natalium ſermonis quadam ſimilitudine. Anaxagoras, alijque nonnulli phyſici prodiderunt Muſtelam pariter & Ibin ore parere; teſte Ariſtotele libro de generatione animalium tertio, cap. 6. quorum ſententiam illic conuellit. Ariſteas vt iſtud ipſum cõfirmat; ita paululũ detorquet ſymboli explicationẽ,

ſic enim

Quorsum euadat.

Petrus Beutterich Ill.^mi
Principis J. Casimirj Pala-
tinj Consiliarius Memoria-
causa scripsi Basileae
XV. Julij. 1581.

Orans Spero, Sperans Fero.

Was sein solle, schickt sich wohl.

W S S S S W.
O S S F.

Non potest iustitia
cum scelerato homine
habere commercium.

Daniel Kraseer
Magister Magistro
Georgio Backbuschio
Fratri suo carissimo
nec non fideliss. scribe
bat amicitiae ergo. 82.

ſic enim ſonant eius verba. Muſtela auribus concipit, quod ore parturit: itaque eius eſu interdictum eſt Leuit. 11. Iudæis; vt hoc ſymbolo inſinuaretur, pernicioſiſſimũ eſſe homini morẽ, quòd, quæ auribus acceperit, eadem verbis exaggerans maioribus malis inuoluat.

Hugo Card. in ſuperiorem Leuitici locum euariat nonnihil à prædicta opinione; ſiquidem muſtelam marem ore generare; feminam aure concipere annotat. quàm fideliter, ipſe viderit. Orus etiam muſtelum piſcem huic cognominem ore parere ſcribit: ſimiliter & Zezes.

Huc alluſum videtur à Lycophrone in Alexan-dra tenebroſiſſimo poëmate, cùm Meduſam Gorgonem appellat δειρόπαιδα γαλῆν, id eſt, Muſtelam iuguliparam, velut collopuerperam, propter fabulam, quæ fingit Gryſaorem & Pegaſum è ceruice eius exſtitiſſe, truncato illius capite. Ad ſymbolum faciunt Epicteti verba admonentis à natura mortalibus vnicam datam eſſe linguam, aures geminas; vt loquendis audita duplo ſint plura. Demonactis apud Lucianum documentum eſt, auribus ſæpius quàm lingua utendum.

Epaminondas à Pindaro laudatur hoc nomine, quòd haud facilè alter inueniretur, qui plura ſciret ac pauciora loqueretur. Picturæ ratio per ſe euidẽs eſt.

Emblema XIX.

...manium eſt dactylicum tetrametrum hypercatalecticum, ſimile ſecundo Boëtij carmini, cuius initium:

...eu quàm præcipiti merſa profundo.

CROCODILVS, cui à croci metu nomen eſt, exitiale malum, quadrupes, vtroque elemento infeſtum & terra & flumine, linguæ expers, dentibus ſerratis, eorumque ordine pectinatim ſe ſtipante, maxilla inferiore immobili, vnguibus immanibus, cute adeò inuicta, vt ictus tormento quouis, adactos eludat atque repercutiat: tergore metatur locũ nido præ diuinatione quadam & naturali prouidentia eum deligens, ad quem ſummus Nili auctus eo anno ſit acceſſurus: neque alibi incubat oua, quæ candida ſunt anſerinis ſimilia. hæc de Crocodilo ex Plinio lib.8.ca.25. Solino cap.45. Marcellino lib.22. & Herodoti Euterpe. Addit Plutarchus libro de Iſide, Aegyptios certum coniicere Nili incrementi terminum ibi fore, vbi oua excluſerit femina: nam, cùm in humido fouere nequeant Crocodili, & procul à flumnis alueo parere metuant, ita exactè præſentiunt naturæ tacito inſtinctu quod futurum eſt, vt acceſſu fluuij in pariendo, incubandoque (quod alternis obſeruant mas & femina) vtantur, atque ita oua arida & inhumecta conſeruent. Monemur prudenter rerum ſatagere, longeque antè conſultare atque videre, quàm quid ſtatuamus aut agamus.

Emblema XX.

Carmen eſt Phalecium à Phaleco inuentore ſic nũcupatum, quod & hendecaſyllabum à ſyllabarum numero, quale illud Martial.

Vitam quæ faciunt beatiorem.

CICADA inſectum eſt, quod rorem lambendo viuit, nec alterius alimoniæ indigum, cantu ſe oblectat. Pingi poſſunt plures cicadæ, quę floſculos (qui ad ornatum varij pingãtur) dehiſcentes, & explicitos, rore madidos, aduolitent ac depaſcant; à ceteris, qui etiãnum intra calyces ſuos ſiue alabaſtros abditi latent, abſtineant. Qui ſua ſorte, licet exigua, contenti ſunt, bonis præſentibus fruuntur: liberali interim ſpe ducti, fore, vt aut induſtria aliquid adiiciat, aut principum liberalitate accedat, aut hereditas portum oſtendat; quod omne lucro deputant, & veluti probè ſibi feneratum pretereunt. Non diſſonum hinc eſt Italicum hendecaſyllabum.

Di queſto mi contento & meglio ſpero.

Emblema XXI.

INSIGNIVM vſus peruetuſtus eſt, quando Anubin & Macedona, Oſiridis filios, armorum inſignibus vſos fuiſſe iam tum memorię prodidit Diodorus, canis exuuio alterum, lupi roſtro alterum, tanquam animalibus ab ipſorum natura non alienis. ſic Tideus apud Aeſchylum in clipeo depictum præfert cælum ſtellatum cum luna medium vmbonem occupante: Hippomedon Typhonem fumos ore efflantem: Parthenopæus Sphingem: Perſeus Gorgonis colubriferũ caput; Veneris genetricis Iulius, alij Pegaſos, Minotauros, Harpyias, Leones, Vrſos, Aquilas, Angues, Fuſcinas, alius aliud. At gẽtis tuę iſtud inſigne aut Symbolũ, Sambuce doctiſſime, nõ otioſum ac iners aut ingloriũ exiſtimo, in quo viſuntur binæ

binæ grues (non ſine cauſſa Palamedis, vniusi nter omnes Græcos ſolertiſſimi artium inſignium inuentoris, aues nuncupatæ) hinc pedibus ſaxum, firmitatis argumento; illinc cor, frontem & retinaculum omnium honeſtarum actionum, concorditer complexæ, roſtriſque annulum aureum, ceu debitam ſibi mercedem appetentes. Multiplex hic cognitio animum ſimul præſtringit: nam vti Grues altiuolæ ſunt, nubila volatu tranantes; ita doctiſſimus quiſque non humo aſſidet, ſed mente cæleſtes etiam ſedes addit, imò penetrat; neq; id ſolùm, verũ etiã gloria ęternitatis affectatrice, ſidera pulſat, & nubibus caput inſerit. Eædem etiam vigiles, quòd noctu lapidem pede ſuſtinent, vt oppreſſas ſomno, laxatis neruis, ſtrepitus cadentis lapidis expergefaciat, diligẽtiæ ſummæ indicium faciunt.. Quam iſtarum auium ſollertiam in exemplum rapuiſſe mihi videtur Alexander Macedo non abs re Magni nomen adeptus, qui globum argenteum brachio capiti ſubdito tantiſper continebat (quoties lucubrandum illi erat) dum remiſſo neruorum tenore delapſus, tinnitu peluis ſubiectæ, ſomnum illi abrupiſſet. Annulus verò (quẽ Promethei inuentum perperam, vt quo ipſe Caucaſo alligatus fuerit, alij Lacedæmoniis falsò attribuunt, quòd ferreus illis in vſu fuiſſe legatur) in ſe recurrens & ἀπείρων, immortalitatis nunquam vllo ſæculorum ſpatio finiendæ index eſſe meo quidem iudicio videtur. Quòd ſi hariolari in re mihi obſcura licebit, crediderim duorum coniunctiſſimorum fratrum operam præclaram Principi aliquando
ſuo

Thucydides

Νομίζω τὰ δύο ἐναντιώτατα εἶναι τῇ εὐβουλίᾳ τάχος καὶ ὀργήν. Cur igitur quidam Hierophantae temerarijs et praecipitatis subscriptionibus τὴν ἑτεροδιδασκαλίαν stabilire: et iram, qua animus ne verum cernere possit impedit, in consilium adhibere malunt, quam lenti sopinare et mederi vulneribus Ecclesiae?

Joh. Jacobus
Grynaeus.

gitato cibo, remedium quærit, aut à quiete abſtinentiaque, aut ſimiam nactus deuorat: quo cibo alui proluuium excitatur, moleſtaque ſaburra exoneratur. Simiis aptiſſimè comparari poſſunt impoſtores, aſſentatores, & paraſiti, qui ad gratiam loquuntur, & principum auribus inſidias faciunt: ſiquidem δημοπιθήκους velut populares Simias vocat Ariſtophanes eos, qui plebi aſſentantur & obſecundant, quando & πιθηκίζειν, quod Simiari notat, pro fallere græca lingua vſurpat: eſt enim animal iſtud ad imitandum omnia dextrum, & habile. Tales autem peſtes ſi quis aula exturbaret princeps, næ ille verè Augiæ ſtabulum repurgaret, & cum Hercule ac Conſtantino monſtrorũ domitor dici poſſet: hoc enim Aurelius Victor Conſtantino tribuit, qui aulicas illas pernicies, tineas ſoricesque palatij appellare ſolebat, vt Anaxilaus, opum vermes, quibus confectis & expulſis, ad incolumitatem rerũ & ſanitatẽ cuncta redire poſſe, nõ iniqua ſpes eſt.

Emblema XXIII.

Cyrillium metrum eſt, conſtans pentimetro hypercatalectico, quale hoc:

Pulchra puella comas ambit ſibi palmitibus.

PALMA Aegyptia Theophraſto à fructu Balanus dicta, arbor eſt magna, non recta, ſed contorta, folio myrto ſimili: Dioſcoridi (à quo pictura peti poteſt, expreſſo eius vno ramo) πῶμα à ſucci copia qui in poculi vicem conuertitur, et ab arcẽda ſiti adipſos quoq; vocata. Hæc priuſquã maturuerit decerpta, ſitim ſedat: ſin matura

ſumatur,

ümatur, ſenſum intercipit, greſſum præpe-
lit, linguam retardat, & obſeſſis mentis ac cor-
oris officiis, ebrietatis vitium imitatur, vt So-
nus memorat cap. 45. Memorabilium. Admo-
et hoc ſymbolum curioſam & profundam
iuinarum rerum inueſtigationem, eamque ma-
aris iam fructibus factam, hoc eſt, ab ijs qui my-
eriorum omnium cognitionem abſolutam ſe
deptos putant, periculoſam eſſe: nam quo altiùs
ti laborãt arcana de Deo eiusque vniformi Tri-
itate perſcrutari, hoc maioribus altioribusque
nebris inuoluuntur, & in diuinitatis abyſſum
eluctabilem corruunt. Simonides ſapientiæ
omine percelebris olim rogatus ab Hierone
yracuſarum rege, Deum vt ſibi definiret, popo-
it ſibi diem vnũ: poſtridie rogatus vt fidem ex-
llueret, bidui ſpatium petiit: cũq; ſæpius dierũ
umerum ingeminaret, atque Hieron admira-
undus eius facti rationem requireret, reſpondit
oi tanto intricatiorem obſcurioreq; videri rem,
anto diutius conſideraret. Quò ſpectaſſe Ae-
ptios ſacerdotes puto, qui ſonum tantum vo-
ium litterarum inconditum accinebant, indi-
ntes ſe nulla ratione de Deo certi quid & ex-
orati poſſe expromere. In hanc ſententiam
torſit, iſtud ſymbolum Hugo Eterianus, non
ſtremæ eruditionis Theologus, cum de Spi-
u ſancto aduerſus Græcos diſſerturus ſic initio
ris loquitur: Dum ſupremæ philoſophiæ prin
ium delibare aggredior, aquaticæ mihi videor
udini eſſe ſimilis, quæ fretum tranare cupiat,
ſtupore

ſtupore cogitatus obſidetur; mens tabeſcit; lingua tanquam Aegyptiam palmam, quæ apud Græcos Adipſos (malè enim adiperos ibi legitur) vocatur, guſtauerit, retardatur. Appoſitè me hercule ſymbolo vſum vides, in explicanda prouinciæ, quam arduam aggrediebatur, difficultate: nam diuina natura ne angelicis quidem, nedum humanis linguis enarrabilis eſt, aut comprehenſibilis, vt D. Martialis Lemouicenſis Epiſc. ſcribit in epiſt. ad Burdeg. quod ipſum & Plato non tacuit, Deum indictum & innominatum vocans, quem inueniſſe haud ſit facile; intellectu comprehendere, impoſſibile: aut, vt Hermes Triſmegiſtus inquit, Deum mente complecti res eſt ardua, ſed ſermone enunciare, impoſſibile. Huc ſpectat Iambus antiquiſſimus, quem ex ore Socratis fluxiſſe, lib. de recta Confeſſ. memorat Iuſtinus martyr.

Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισι τῶν θείων σαφές. id eſt,

Rerum diuinarum nihil mortalibus exploratum eſt: quo innuitur, qualia ſint diuina, non eſſe inquirendum ſcrupuloſiùs. Præſtat itaque immaturas palmulas decerpere in ſacra philoſophia, quæ ſitim arcent: quippe cùm videamus ſophos iſtos qui maturis frui ſe ſolos arbitrantur, arentibus faucibus, lingua impedita, ingenio hebeſcente ac caliginoſo, greſſuque malè nutabundo, in ea ſurſum ac deorſum iactari volutariq; : & ſapientem Athanaſij admonitionem ſequamur, docentis, lib. 3. aduerſ. Arrianos, curioſa & accurata perſuaſione potiorem eſſe fidem ſimplicem.

Poteſt

·M·H·E·B·S·V·W·

ancher mir furn Ogen einn
güter freundt scheinett.

nd mir nur felschlich, vnnd
nicht mit trewen meinn, –

arnach ich doch nicht groß
thu fragenn –

ndern ich will es ein Zeitt
lang geduldtich tragenn etc

Daniel Westphal, geschri
ben Jhn Rige. A° 83.
Adi – 7 Junij.

:eſt ſymbolum referri & ad captioſas ſpino-
q; diſciplinas,quæ cum fructu delibari poſſũt
noribus(quod dicitur)labiis;·ita nãque ſitim
inguere valent:in quibus tãquam ad Sirenæos
ɔulos deſidere atque cõſeneſcere, id demũ in-
num eſt ſtudium:nam vbi eò res venerit,ſtu-
,cæci,dulcique veneno ebrij,argutiarũ fuligi-
udientiũ oculos præſtingere gaudent,ſed eua
,ſanctiſſimæq; diſciplinæ nomen emẽtiũtur
:im,vt lucentè diſſerit Herodes Atticus apud
liũ,lib.1. Neque malè vita aulica, huic Adi-
arbori comparari poſſit, quam aliquantiſper
ii & deguſtaſſe ante maturitatem fuerit non
,ſed cuius illice ſucco, vbi maturuerit,plenis
bus imbui,in eáque non immorari tantùm,
x immori, omnem noſtri agnitionem obli-
, mentem ſanam exulcerat, faſtu inflat, &
nte(quem libertos ſuos nunquam alloquio
atum ſcribit Tacitus lib.13.) inſolentiores
t:nam ex infinitis vix vnum illîc Eutherium
nias, quem in Conſtantij Imperatoris co-
u ſolum integrum, fidei continentiæque
rem exſtitiſſe, Marcellinus commemorat,
. A ſuperiore,quam primo loco dixi,ratio-
on abludit fortaſſe, quod refert Clemens
ndrinus in Aegyptiorum ſacrorum cære-
is,poſt cantorem,qui principem locum ob-
ſequi Horoſcopum flaminem, qui altera
Horologium, altera Palmam ſymbola
tat.

Emblema XXIIII.

Carmen eſt hexametrum cum trimetro ſenarióue Iambico.

PRODITVM eſt à Plutarcho libro de Iſide; Phidiam clariſſimi nominis ſtatuarium, finxiſſe Palladis ſimulacrum, pedibus prementis Draconem; & alterum Veneris apud Elæos, pede calcantis teſtudinem: argumento in illa cuſtodiæ ſui, quæ virginem deceat; in hac ſilentij curæque rei domeſticæ, quæ matronam deceant. Draco autem appoſitæ Palladis (quam perpetuæ virginitatis honore inſigniuerunt poëtæ) pedibus ſubſternitur, vt ſeduiam pudicitiæ, cui mille tenduntur inſidiæ, curam virgini incumbere ſignificetur; ſiquidem acerrima oculorum acie præſtare Draco perhibetur: quo nomine theſauris omnibus cuſtodiendis (inter quos aureo velleri, hortisque Heſperidum) eius operam aſſignauit antiquitas. Pingitur autem Minerua virginis ſpecie, oculis acribus & glaucis, haſtam dextra, clypeum læua tenens: cuius vmbo Gorgonis anguicomæ caput præfert, veſte ad talos vſque demiſſa, galea caput muniente, ſubiecto pedibus Dracone, cuius caput haſtam attingat. ita enim ferè à Pauſania in Atticis, & à Cornuto depingitur. Venus nuda pingatur, ſerto myrteo redimita intercurrentibus roſis, cæſto, hoc eſt, baltheo vario & pulcherrimo infra pectus ambiente, dextra tenens tria mala aurea, læua columbam, pedibus teſtudinem calcans. Symbolicè nuditate ſimplicitatem & apertum pectus vxoris demon-

ſtran-

1 · 5 · 8 · 1 · 96.

Contra fortuně von Caux

Hannß philipß von Hultz geschriben zu Basel den 7 Julij

. 1 . 5 . W Q . 8 . 7 . 97.

La vertu dompte tout

Wolff von Vreickerschum
hab diß geschriben zu
Basel den 7 ij Julij
anno ut supra

165
ſtrari exiſtimo : per columbam puritatem & blanditias: per aurea mala, caſti amoris illicium: per cæſtum, coniunctionem deuinctionemq; animorum : per teſtudinem , & ſilentium & anxiam rei familiaris curam, quippe cùm ſummo ſilẽtio ingrediatur teſtudo , domumque ſuam ſemper ſecum circumferat , vnde domiportam dixi, ex Cicerone libro de Diuinatione ſecũdo, vbi veteris poëtæ verſum cõmemorat , ænigmaticè teſtudinem circumſcribentis, Terrigenam , herbigradam, domiportam,ſanguine caſſam.

Emblema XXV.

HAEC germana eſt & viua medici Icon,quæ quia propter conciſam breuitatem obſcurior eſt & intricatior,libuit eam per dialogiſmum reddere prolixiùs pluribus verſibus, vt explicatiùs ſingula paterent.

Qui Deus es? Phœbo ſatus atque Coronide. habes cur
Sceptrum? agris vt rex impero. quid reſides?
Ut ſedato animo medicus. quid verticem inumbrat
Laurea? perpes enim viuit ab arte decus.
Nodoſo baculo quid nitere? difficilem artem
Id notat. hinc cur ſtat Gallus, & inde Draco?
Cura vigil medicum decet ac cuſtodia. quid vult
Sub pedibus Canis? hoc ſymbolon eſt fidei.
Quidue tegit mentum propexa incanáque barba?
Longa ætas firmat iudicium atque fidem.

Aeſculapius Apollinis ex nympha Coronide filius,in deorum numerũ olim receptus fuit, quoniam rudem adhuc & vulgarẽ medicinæ ſcientiã paullò ſubtiliùs excoluiſſet,vt Cornelius Cel.ait;

quanquã Triſmegiſtus,interprete Apuleio,medicinę repertorem falſo nominat. Huius ſimulacrũ variis modis effigiauit antiquitas: nam apud Sicyonios imberbem ſtetiſſe altera manu ſceptrum; altera pineam nucem obtinentẽ,memorat in Corinthiacis Pauſanias. in eadẽ hiſtoria refert à Traſymede Pario exſculptum fuiſſe Aeſculapium in ſolio ſedentem, baculum tenentem manu, altera caput Draconis mulcentem, cum accubante cane. Conſentit in multis & Feſtus Pompeius, lauream inſuper illi attribuens. Ego collectis ſymbolis omnibus, & quaſi in vnam (quod dicitur) myconum coniectis, talem fermè medici ſiue Aeſculapij iconem conflaui. Virum grauem pinxero, barbatum, throno inſidentem, laureatum, ſceptrum gerentem altera manu, nodoſum baculum altera, adſtantes illi hinc Draconem, hinc gallum, ſtratumque ad pedes canem. Nunc commenti, ſymboliue rationes ſubiiciam. Aeſculapij nomen haud temerè in medicum cõpetit, quippe cuius ſit placidè curare ægrotos. id quòd Gręcis ſonat vocis etymõ ἀσκεῖν ἠπίως. Barba illi datur velut adultæ & longę multarũ rerum experientiæ argumentũ. Sedẽtis imago denotat, ſedato animo, neque vagũ eſſe debere: Laurea coronatum exiſtimo, ob eximium & immortale ex arte ſalutari decus. quãquã Feſtus eò referat, quòd laurus arbor ſit plurimorum remediorum. Sceptrũ illi cum Pauſania tribuo, vt dignitas medici eo repræſentetur, qui regis in morẽ ægris imperare debet: quo ſpectat inuectiua Galeni, libro primo

Thera-

167

98.

Viuit post funera
virtus

Bartholomæus Schach-
man Gedanensis scri-
bebat Argentinæ. A:
1582, 6 Iul:

Therapeutices, medicos ſui temporis incuſantis, quod mãcipiorũ ritu ægris ſubſeruirent ac obſecũ-darent, contra maiorum ab Aeſculapio oriũdorũ morem, qui velut reges ſubditis, & veluti duces militibus, præſcribebãt ægrotis quæ fieri vellent. Bacillũ nodoſum tribuit illi antiquitas, vt difficultatem ſignificarent artis plurimis rerum diſcẽdarũ anfractibus nodiſq; difficilibus inuolutæ: tametſi Euſebius hoc interpretetur ægrotorũ ſuſtentaculũ: & Cornutus libro de natura Deorũ, quod medici opera confirmemur, ne tam propere in morbos incidamus: Draconẽ aſſiſtẽtẽ dant oẽs. Cornutus tũ propter diligentiam in curãdis ægris insomnem, tum quòd medici induſtria ægri à morbis veluti reiuueneſcãt, ſeniumq; deponãt, ſerpentũ more, vnde Macrobius lib. 1. Saturnal. Aeſculapij & Salutis ſimulacris Draco, inquit, ſubiũgitur, quia præſtãt vt humana corpora, velut infirmitatis pelle depoſita, in priſtinum reuireſcant vigorẽ. Præterea conſtat ædium ſacrarum, adytorũ, oraculorum & theſaurorum cuſtodiá olim Draconibus aſſignatã fuiſſe, cùm quia acutiſſimè cernãt, tum propter inuictas vigilias, quod ſenſit & Feſt. at Plin. lib. 29. cap. 4. Draconem Aeſculapio ſacrum voluit, propter remediorũ, quæ illi inſunt, multitudinem. Gallus eidem adiungitur, quòd vigilantiſſimum ſit animal: nam ſollicitum & vigilantẽ medicum requirunt res ægroti. Canem illi adbiicio, vt animal fidiſſimum. quid autem medicum magis deceat, quàm indubitatam fidem integritatẽque ægrotis ſeruare? quæ res Philippum

Acarnanem Alexandro commendatum habuit, licet parricidij crimine, ſed immerito perſtrictum. neque enim placet quod Feſtus ait, ideo adhiberi canem, quòd canino lacte ſit enutritus, quod tamen apud Lactantium etiam legitur.

Emblema XXVI.

Heroicum præcedit Archilochium dactylicum dimetrum hypercatalecticum, cuius generis eſt illa Horatij oda.

Diffugêre niues, redeunt iam gramina campis,
Arboribuſque comæ.

IN nemine Deorum tam prodiga ingeniorum fuit antiquitas, quàm in Fortuna, vt quæ ſola vtramque paginam facere in ratione mortalium fuerit credita. Hinc tot eius cognomina, de quibus alij dixerunt, tot picturæ, tot diuerſa ſimulacra; apud Artemidorum libro de inſomniis ſecundo, Cylindro tereti inſiſtentis: apud Pauſaniam in Meſſeniis, polum vertice ſuſtinentis: apud eundem Cornu Amaltheæ geſtantis, præſente alato Cupidine: apud Cebetem & Euſebium in pila ſedentis & alatæ: apud Lactantium, lib. 3. Copię cornu præferẽtis cum gubernaculo: apud Plutarchum viſcatæ: ita Fortuna varietatis amica, etiam variè expreſſa eſt. Hanc Smyrna clariſſima Aſiæ ciuitas pedibus carentem exſculdſit, inſtabilitatis argumento; vnde iocus Apellis in Fortunam diuerſa ratione ſedentem à ſe effictam, dicentis eam nunquam ſtetiſſe: Alatam verò eadem Smyrna ſculpſit, vt vagã nulliq; perpetuò addictam. Pingatur itaque ſine pedibus,

manum

anum extenſam ita porrigens, vt pennas ſuas
omprehendi non ſinat.

Emblema XXVII.

roicum eſt carmen cum trimetro Iambico aſſecla.

PERSEAM arborem eſſe Aegypti peculia-
m ſcribit Theophraſtus lib.4. de plantis: aſpe-
u venuſtam, ingentem, pyro aſſimilem cùm fo-
s, tum floribus, ramiſque: cuius etiam poma, quę
opioſè fundit, magnitudine pyrum repræſen-
nt, ſpecie oblonga, amygdalacea, colore her-
do, nuce intus pruno non diſſimili, ſed minore
ulto ac molliore, carne dulci admodum ac ſua-
. Qua ex deſcriptione deprehendere licet Per-
am, noſtræ Perſico eſſe congenerem, ſpecie ta-
en diſſidentem. Nicandri interpres apud Per-
s letalem priùs, tranſlatum in Aegyptum, ter-
e mãgonio ſalubrem euaſiſſe ſcribit: cuius dictis
teſtatur non vno in loco Galenus, & locuples
ſtis Iunius Columella li.9. ijs verſib.

Stipantur calathi pomis quæ barbara Perſis
Miſerat (vt fama eſt) patrijs armata venenis.
At nunc expoſiti paruo diſcrimine leti
Ambroſios præbent ſuccos, oblita nocendi.
Quinetiam eiuſdem gentis de nomine dicta
Exiguo properant miteſcere Perſica malo.

Quibus ex verbis facilè agnoſcitur diſcrimen
iter has arbores. Porrò nux huiuſce arboris du-
, turbinata, cordis figuræ non abſimilis nucle-
m operit: innuente ſymbolo, ſapiẽtiam nucleo
ſſimilatam, operculo duro, reſeratu difficili eſſe

 opertam

opertam debere. De hac Plutarchus, lib. de Iſide, in hunc modum: Inter plantas, quas fert Aegyptus, Perſeam eximiè præ ceteris Iſidi ſacram eſſe voluerunt, quòd eius fructus, cordis ſpeciē; folium, linguæ repreſentet: nihil enim inter omnia, quæ homini à Deo data ſunt, diuinius eſt ſermone, præſertim qui de Deo inſtituitur, neque maius ad veram felicitatem momentum obtinet. Hæc ille.

Emblema XXVIII.

Metrum eſt Iambicum trimetrum, cui ſubiungitur Archilochium. quale eſt Horatij illud in Epodis:

Plecti nihil me, ſicut antea, iuuat
Scribere verſiculos, amore percuſſum graui.

ARBOREM pinxero quercum, vt ſolidioris ligni, firmioribusque innixam radicibus; qualis virorum principum conditio eſt, quàm priuatorum, durabilior: cui altrinſecus immineat ex atro & turbulento cælo allatum hominis caput plenis buccis ſpirans (ita enim ventos pinxêre veteres) decutiensque folia, partim humi ſtrata, viridia licet, partim cadentia, paucis adhuc ſuperſtitibus in ramo vno aut altero: cuius caudici circumuoluta ſchedula loquatur dictum iſtud Italicè: BASTACH'IO VIVO. Nil mirum eſt, neque verò abſurdum, arbori comparari virum principē, quando & Horat. Pompeium Magnum multitudine pariter atq; magnitudine rerum geſtarū clariſſimum, allegoricè Ponticam pinū, & Syluæ nobilis filiam nominet. quin & Lucanus poëta eundem Magnum quercui ſilua arborum obſeptæ, eadem

Horat.

Omnis Aristip. decuit color et status et res
Tentatem maiora, fere praesentibus aequum
Contra quem tenui panno patientia velat
Mirabor vitae via si conuersa decebit.

Fata viam inuenient.

Hæc in gratiam Doctiss. et
modestiss. iuuenis Dni M. Georgij
Backbuckshij scripsit Rob. Sid=
neus Anglus Argentinae prid.
Non. Septembris A. CIↃ IↃ XXCI.

eadẽ ratione comparat. Princeps, etiamſi de gradu ſit exactus diro nouercantis fortunæ ludibrio; non patitur tamen generoſos illos ſpiritus ita infringi aut peſſundari pro cæcæ ſortis libidine, vt quidquam auito progenitorum ſuorum ſtemmate indignũ admittat: cuiuſmodi Gilimerem Vãdalorum Regem commemorat Procopius, & noſtrum æuum talem non vnum protulit. Idem in virum fortem & infracti pectoris conuenit, honoribus opibúſque per inuidorum ſuggeſtiones exutum, contentúmque in otio paupere delitescere.

Emblema XXIX.

Carmini Heroico ſubiungitur Iambicum trimetrum.

APVD priſcos Romanos Flamini Diali tanta in religione habitam fuiſſe hederam comperimus, vt eam vel nominare, ne dicam tãgere, inexpiabile nefas exiſtimaretur, propterea quòd is frutex vincit atque illigat lubrico palmitum errore, quocunque ſe applicat, vti Feſtus Pompeius indicat. Nimirum declarat iſtud ſymbolum, ſacerdotem caſtum & ab omni laſciuia Venerea quàm maximè alienum eſſe debere: quando ſuos amatores ita circumueniunt Veneres & circumuentos enecant, vt hedera ſolet arboreas vires complexu arctiſſimo vitalis ſucci inanire. Eidem non licebat annulum ſolidum aut nodoſum digitis inducere: nempe vt ab omni animi angore liberum, neque mali cuiuſpiam ſibi conſciũ eſſe de foris oſtenderet eũ, qui rei diuinæ vacaret. Pictura poſtulat profanũ àliquẽ depingi, qui Flamini ſiue

ſacrifico (Flamen autem pileo inſignie batur, cui virgula oleagina cum pauxillo lanæ erat ſuperimpoſita, cetero habitu noſtris ferè ſimilis, lineo amiculo togæ inducto, vnde Linigerorum nomen) porrigat hederam, ſed abnuenti & veſtigium reducenti, & altera manu exhibeat annulum circularem & ſolidum.

Emblema XXX.

Trimetrum Iambicum monocolon, in quo priores duo verſus reciproci ſunt, qui tranſpoſita à calce dictionum ſerie tranſeunt in pentametros, hoc modo:

Effere ſeruili colla repanda iugo
Irrita taure paras molliter excutere.

NEQVICQVAM ſapit & ferre recuſat iugum, qui ſemel admiſit: quando & Elephantos iuſſa facere, & Leones iuga ſubire videmus haud temerè excutienda. Serò coniugij capiſtrum acceptum deplorat maritus, qui ſemel collum ſubmiſit. Aërem verberat qui publicis muneribus, quæ curanda ſuſcepit, ingratis defungi parat. Pictura per ſe clara eſt.

Emblema XXXI.

Symbolum iſtud ingenioſè & luculenter à Naſone lib. Triſtium ſecundo explicatur, ibi:

Nil prodeſt, quod non lædere poſſit idem.
Igne quid vtilius? ſi quis tamen vrere tecta
Comparat, audaces inſtruit igne manus.
Eripit interdum, modò dat medicina ſalutem,
Quæque iuuant monſtrant, quæque ſit herba nocens.
Et latro, & cautus præcingitur enſe viator:
Ille ſed inſidias; hic ſibi portat opem.

Diſcitur,

Diuus Paulus Actoru. 20. inquit

100.

Et nunc commendo uos fratres DEO, et sermoni gratiæ ipsius, qui potens super[a]edificare, et dare uobis hæreditatem inter sanctificatos omnes.

I. M. S.

Cum pietate, tum doctrina præclaro uiro, Domino Georgio Backbuschio Lipsensi, bonarum artium et Philosophiæ Magistro, amoris et beneuolentiæ nunquam intermoriturae ergo, hæc Argentorati scripsit, Mag. Georgius Glocceri, Argentinensis Ecclesiæ minister, 25. Septemb. Anno Christi M. D. LXXIX.

Diſcitur, innocuas vt agat facundia cauſſas:
Protegit hæc ſontes, immeritosq́ue premit.

Vſus rei ſalutē præſtat, abuſus necem aut detrimentum ſaltem adfert: certè ita demum vnumquodq́; aut commodat aut officit, prout eo vel vtare vel abutaris. Lex eadem alio atq; alio ſenſu accepta, quē grauaret, reū abſoluit: innocentē inuoluit. Quàm ſępe ſcripturę mēbra luxata & veluti aſſulatim conuulſa, aut in partes cōſecta, aut cōmate interſtincta, hæreticos armāt, cauſſa caſuos, vbi loci, vnde petita ſunt, tenor expendatur aut attentiùs conſideretur: ita fit vt eundem locum pro ſui defenſione Marcion & Valentinus adducant; Chriſtianus eundem rectius indubitatiúsque pro ſe alleget: hinc tot ſchiſmata, tot peſtilentes factiones & prioribus ſæculis & his noſtris inconſutilem illam Chriſti veſtem lacerarunt. Terra & venenorum & omnis boni parens ac alumna, tot pernicies protulit, quot ſpecies: tot dolores; quot colores, vt inquit Tertullianus, libro aduerſus Gnoſticos. ita Lucretius inquirens cauſſam cur idem alij ſit cibus; alij venenum,

Præterea, inquit, nobis veratrum eſt acre venenum: At capris adipes & coturnicibus auget.

Quod & Plinius non tacuit, lib. 10. cap. 72. Veneniis, inquiens, capræ, et coturnices pingueſcūt: (ea eſt enim verior lectio quàm quæ habet, capreæ.) Quin & Ariſtoteli idem non fuit ignotum. Ad picturæ varietatem pingi poteſt Helleborus niger, ſiue, veratrum, quam herbam hinc depaſti

homines

homines exſpirent ac vitam cum morte commutante: inde coturnices aues & capræ eo pabulo vſæ, vegetæ ſint & agiles. Altrinſecus pingatur ignis, cui aſſideat aliquis, vt rigorem expellat: & in proximo, domus incendio conflagrans.

Emblema xxxii.

Heroicum, cui ſubiungitur tetrametrum Clodum, ſiue Epiſcazon à Plotio dictum, Ariſtophanium nominat Seruius.

Pingitvr mulier ſcabello aut tripodi inſidens, geminas alas ad modum talarium Mercurij expanſas, velut paratum volatui peculium, dextra tenens: læua teſtudinem meritò tardigradam à Pacuuio dictam: rurſus dextro pede terram premens; ſiniſtro in altum elato, ita vt dextræ exprompram agilitatem remoretur pedis dextri grauitas, rurſusque læuæ tarditatem adiuuet pedis item læui alacritas. Mediocritatem auream inſinuat ſymbolum: itemque animi moderationem, ne ita efferamur, vt ſortis noſtræ obliuionem induamus, neue iuxta adagium, ita fugiamus vt præter caſam. Habet affinitatem cum illo Auguſti dicto, Feſtina lentè. Tarditas immodica, præcipitatione caſtiganda venit: & celeritas nimia illaudata eſt & vitium habet. Itaque modus omni in re ſeruandus eſt: atque ita feſtinandum, ne vel tardi, vel præcipitis nomen incurras.

Emble-

1 . 5 . 8 . 1 .
7

Virtutem poſuere dij sudore parandam.

+
J·A·M·S·
+

Scribebat Sebaldus Sauermã Sileſius amicitię ergo Baſil· Rauracorũ 18 Julij

Viuit post uulnera virtus

W. G. W.

Memoriæ ergo ſcribebat
Georgius Sauerman Baſi
leæ Rauracorum 19 July
A° 81

Emblema XXXIII.

ambicum trimetrum Archilochium monocolon, Horatia-no illi ſimile:

Iam iam efficaci do manus ſcientiæ.

VERISSIME dictum eſt ab Ouidio poëta: Naturæ ſequitur ſemina quiſque ſuæ. Nimirum ita fermè comparatum videmus, vt nihil tam commodè fiat aut dicatur, quod nō detorqueat, deprauet, ac ſiniſtrè interpretetur calumnia. Propterea ſcitè & feſtiuè dictum eſt à Theodoro Athenienſi, cùm illi fuiſſet obiectum, quòd multos ſua doctrina deteriores redderet, aliorum id vitio accidere, qui ſiniſtra ipſius doctrinam acciperent, quam ipſe dextra porrigeret. Neque malè ſonat vulgatum prouerbium: Volucres pro ſuo quamque roſtri modulo cantillare: ...m velit innuere, improbos non poſſe non improbè loqui, bonos verò benè. Nempe roſa vti...m mellificio materiam api ſuggerit, araneæ ...enenum: Quam ſæpè fit vt dictum innoxium, ... ſine fuco expreſſum, huic riſus & leporis ſe...inarium ſit; illi Vatiniani odii fomes & incen...uum. Scriptura ſacra, inquit Nazianzenus, in ...ima Steliteutice: probis eſt virtutis armamen...um; at ſceleratis nequitiæ ſtimulus.

Emblema XXXIIII.

...roicum Alcmanio ſiue Archilochio præpoſitum, quale ſuprà IX. Embl.

I BACCHVS cognomento Pſilas, quaſi alitem ...as, Amyclis vrbe Laconiæ exitiali ſilentio no...itata, colebatur. ſua namque lingua ψίλα alas

vocabant,

vocabant, quò reſpexit fortaſſe Catull.eo verſu:
At parte ex alia florens volitabat Iacchus.

Voluit autē ſignificare artifex, Vinum, ſi modus adſit, vt triſtitiæ curam hebetare; ita ingeniū agile reddere et alacre, nihilo ſecius quàm aues pennis euehuntur, vti à Pauſania in Laconicis proditum eſt. Tametſi cum Eubolo ſapientiam vino obumbrari dicat Plinius, accedo tamen Plutarchi ſententiæ, inuentionem & facundiam vino tribuentis, ſic enim in Sympoſiacis loquitur: Quidam inter bibendum inuentionis acrimonia & linguæ diſertitudine, quæ in ſobriis ieiuna & contracta erat, ſeipſos ſuperant, iiq; vini feruore ceu nidore quopiam thureo ſuffiri atque expleri ſe ſentiunt, metu qui ſpiritus generoſos cohibebat, exploſo: eſt enim vinum fecundiſſimus liberè ac proinde verè loquendi alūnus, ſine quo nullus eſt ingenij et induſtriæ vſus. vinum calore (vt inquit Plato) & animum & viſcera imbuit. Hinc eſt quòd Aeſchylum nobiliſſimum poëtam non niſi inter calices tragœdias ſuas ſcripſiſſe legimus: Ennium vinoſum ad canenda bella proſiliiſſe: priſcos heroas inter calices grauiſſimis de rebus conſultaſſe. Neque verò temulentos, ſiue, quod idem eſt, rationis egentes, ſcripſiſſe aut conſultaſſe, ſed poſtquam mero incaluiſſent venæ, ac diſpulſa eſſet illa ieiunitatis ſegnities, veriſimile eſt. Neque alieniùs à ſymbolo iſto cecinit Niceratus:

Egregio vati vinum fit Pegaſus ales.

Pingatur Bacchus puer nudus, imberbis, rubidi coloris, læto vultu, pampinis redimitus, corniculis

1 5 7 9

V. F. C.

Amicitiæ maximum ornamen-
tum tollit: qui ex ea tollit
verecundiam. Cic.

Virtute ac eruditione Præsta-
tiss. D. M. Georgio Back-
beschio, amico suo intimo
in sui memoriam haec scribe-
bat Argent. Nicolaus
Reichardus Nortling:
2 Oct. Aº ut sup.

✠

Sola mei Christi crux et, mea vita, sepulchrum est.

Arist. lib. IX. Ethic.
οἱ τόποι οὐ διαλύουσι τὴν φιλίαν ἁπλῶς, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν.

Fer patienter onus, surgit post nubila Phoebus.

Eruditione & Virtute singulari, ornatiss.o dno M.o Georgio Backbuschio, amicitiæ & memoriæ ca scripsi, Joannes Bapt. Eiselex Vienn. Argentorati ~~a. d.~~ Prid. Non. ~~Xbris~~. A.o post Deum hominem CIↃ.IↃ.LXXIX.

ulis è fronte promicantibus, corpore non obeſo
qualiculi inſtar, ſed vegeto & agili, alis extra
umeros extantibus volucer, altera manu botrũ
nens;altera,ſi placet,ſcyphum:oculis viuacibus
cælum ſuſpectantibus.

Emblema XXXV.

ADOLESCENTIAE flos nõ per luxum,de-
ſiue otium deterendus eſt,ſed veris animi orna-
entis tingendus,ſiue id in litterarũ atque artium
beralium ſtudio, quibus ætas prima ad huma-
itatem informatur, fiat; ſiue in mechanicis, ſe-
ntariis, aliíſue opificiis. ſiquidem laboribus
duratur virtus atque adoleſcit in maius; ita
xu degenerïq; otio exoleſcit ac diffluit. Labo-
us (quos vbique ſanctos agnoſcit ſcriptura ſa-
)& vitæ ſubſidia quæruntur, & lætæ ſenectu
adiumenta comparantur. Labor iuuentæ viri-
s, dum genua virent, conuenientiſſimus eſt:at
ectutem decet feriatum à laboribus otium,
umque partarum vſus. quò ſpectat laudatus
Ennij poëtæ verſus:

Sicut fortis equus, ſpatio qui forte ſupremo
Vicit Olympia, nunc ſenio confectus quieſcit.

inde rectè dictũ eſt à Portio Latrone inſigni
tore: Quære adoleſcens, vtere ſenex; & in ean-
n ſentẽtiã à Seneca: Iuueni parandũ, Seni vtẽ-
n. Pingantur hinc adoleſcẽs expeditis lacertis,
o capite, ligone terram proſcindens: illinc ſe-
abolla pellita ſuffultus, in ſolio accũbẽs ad ge
em menſam epulis ſcyphisque extructam.

Em-

Emblema XXXVI.

Heroicum comitatum Iambico ſenario.

PAVSANIAS in Corinthiacis commemorat apud Sicyonios exſtare nobile Veneris ſimulacrum ex auro & ebore ſculptum Canachi clariſſimi ſtatuarij manibus, quæ capite geſtet cæli orbes, altera manu teneat papauerũ capita; altera malũ. Innuere artificem voluiſſe arbitror, Veneris in omnia animantia potentiam, quando & Iouem ſuum in varias ſpecies mutatum cælo deductum Veneris cauſſa fabulantur poëtæ. Huc ſpectant Lucretij verſus:

Alma Venus, hominum diuûmq; voluptas, capta lepóre,
Illecebrísque tuis omnis natura animantum
Te ſequitur cupidè, quò quamque inducere pergis.
Omnibus incutiens blandum per pectora amorem
Efficis, vt cupidè generatim ſæcla propagent.

Pingatur Venus nuda, myrto coronata, cum puero Cupidine alato, cæco, pharetra & arcu inſtructo, læua malum aureum tenẽs, dextra papauera, ad ornatum addi poteſt quadriga à duobus cygnis & columbarum pari numero tracta, cui inſideat Venus; nam cygnos eam vehere Horatius, Statius, & Ouidius loquuntur; alij huic muneri columbas deputant: Sappho etiam paſſeres dat. Porrò nemo eſt, qui neſcit, papaueris vim præcipuam eſſe in ſopiendo ſumnoq; conciliãdo, vſq; adeo vt copioſiore eius vſu inexpugnabilis etiã ſomni neceſſitas ac veternus inducatur. Venus autẽ pręſertim moderata, iras implacabiles ſopit atq; remittit, teſtib. Aëtio & Aegineta,

ingenij

Facere recte cives suos, princeps optimus, faciendo, docet. Velleius lib. 2.

Ἐλπὶς μου ὁ Χριστός.

Virtute, doctrina praestantissimo Dn̄o M. Georgio Backbuschio necessitudinis, familiaritatisque gratia exaravit IV Non. Oct. Anno Salutis per CHRM Soterem nr̄m restitutae CIϽ. IϽ. LXXXIX. Sigismundus a Sauran. Argentorati.

Cic. de Oratore. 3. 106.

185

Omnibus in rebus voluptatib.
maximis fastidiũ finitimũ est.

Thilmannus Goeth Fridbergensis scribebat Argentina 25. Septembris
CIↃ IↃ LXXIX

genij mæſtitiam obliterat, animum ſedatum
ddit, atra bile percitos furioſoſque ad ſanam
entem reuocat.

Emblema XXXVII.

NEMINI ignotam arbitror nucem Pineam,
am ſuperſtitioſa antiquitas Cybelæ olim ſacra-
, colliculis quibuſdam inæqualem & aſperam,
veluti in gradus quoſdam ſcanſilem miræ du-
iæ, qui vix, niſi vi ignis expugnati in valuas de-
cunt, & lacunatos torulos reſerant, in quibus
clei dulces reſident, magni ad diuerſa corporis
lavſus, quos & conos & ſtrobilos nominant
itiores. Hanc inſigne, ni fallor, gentilitiũ olim
mi tuę mihi oſtẽderas, Tennere ornatiſſ. quan-
euocatum à Rege in Daniam, humaniſſimè
epiſti, eo ferè emblemate in inſtrumentũ om-
rgenteum addito. Cuius ego non aliud fermè
bolum puto, quàm quòd è virtute & eruditio
omniq́; ſapientia (quo non temere niſi per la-
es peruenitur) dulciſſimus omnium exiſtat fru
, qui ſapienti recordationem actorum la-
um longè iucundiſſimam adferat.

Emblema XXXVIII.

x Hieroglyphicis notis, quas ignorabiles
cellinus nominat, petitum ſymbolũ. Viperæ,
it Plinius, mas caput inſerit in os, quod illa
dit voluptatis dulcedine. Cõfirmat hoc Orus
llo, addita ſymboli explicatione, in hæc ver-
Aegyptij mulierem ſuum maritum exoſam,
que illius inſidiantem, ſolumq́; ob concubi-
lli aſſentantem exprimere volentes, vipe-

ram pingunt, quæ in coïtu caput maris inſertum ore complexa, illud morſu truncat. Picturæ ratio per ſe euidens eſt.

Emblema XXXIX.

Alcaicum metrum choriambicum, ſecundum Seruium, quale eſt Flacci illud:

Nullam, Vare, ſacra vite priùs ſeueris arborem.

PINGATVR columba caueæ incluſa, cui inſidietur atq; immineat altrinſecus ſuperuolans aquila: poteſt autem in ſuperiore pariter & inferiore caueæ limbo, aſcribi hic verſiculus.

IL MAL ME PREME, ET ME SPAVENTA IL PEGGIO. Innocentum anguſtias aptè exprimit ſymbolum, quos non ita ſatis tutatur ſua tenuitas & rei familiaris anguſtia, quin mille diſcrimina ab impoſtoribus & rapace hominum genere illos circumſtent.

Emblema XL.

Carmen eſt Aeolium, à Sappho modis Aeoliis delectata, frequens in vſu habitum, teſte Terentiano Mauro, quale memorat iſtud:

Cordi quando fuiſſe ſibi canit Atthida
Paruam, florea virginitas ſua cùm foret.

NEMO eſt tam perfunctoriè in poëtarum libris verſatus, cui non ſuboleat Amorem fingi ignẽ eſſe quendã occultũ, qui cor iecúrue, propriã illius ſedem inſideat, & præſens abſenſque vitalia noctes ac dies depaſcat; vnde illud eſt de Didone dictum: Et cæco carpitur igni. Et illud: Eſt mollis flamma medullas. item illud: Quiſquis amat, vritur igne graui. atq; adeò Xenophon ipſe etiam igne flammaque torrentiorem illum facit,

vt po-

107.

Labor spe otij sustentatur

Hæc doctissimo viro, Dno M.
Georgio Backbusch, Lipsiensi
scribebat Georgius Regius
Heidelbergensis Argentinae
Non: Apr: Ao Dnj 1580.

Omne solum forti patria est.

Ornatiss.º pietate virtute
et doctrina singulari D.
M. Georgio Backbusio
Lipsensi scribebat Paulus
Noviomagus Danus
Argentinae. 2 octob:
Aº ∞ ⅠↃ LXXIX.

Obiit diem suum Arg: 7 Id:
Junii. Aº ∞ ⅠↃ LXXX.

Πάντων μέτρον ἄριστον

Haec ornatissimo
et doctissimo viro
M: Georgio Back
busch Lipsensi a-
mico suo scribe
bat Petrus Ivo
Danus Argentinae
5 octob: 1579

Iob. 5.

Beatus quem Dominus castigat! Nam idem qui vulnerat, medetur

Hotoman Janij.

vtpote cùm ignis tangentem ſolùm vrat & vicina
depopuletur: hic verò etiam in procul obtuentes
& longo terrarum tractu ſeparatos, ardentes ſuas
ſagittas acuat.quod inquit Horatius.Itaque aptè
aci comparatur,quam & ſua flamma depaſcitur,
& vicinus ignis, cui imminet, conſumit. Pinga-
ur fax cerea paulatim liqueſcens vi ignis propin-
qui, & accenſo ellychnio ab altera parte ſeſe
onſumens:cui,ſi lubet, addi poteſt Italum hen-
decaſyllabum.

ARDO D'APPRESSO, ET DA LONGE MISTRVGGO.

Emblema XLI.

Senarij ſunt Iambici acatalectici.

CLEMENS Alexand. lib. 5. Stromatum re-
ert ex Pherecydis Syrij auctoritate, Anacharſim
cytham pingi ſolere, læua manu genitalia ope-
entem, dextra os compeſcentem, ad modum
Harpocratis Aegyptij: eoq́ue ſymbolo innui,de-
ere nos ſuperare vtrumque quidem, & libidi-
em nimirum ſeu voluptatum ſeminarium, &
nguæ petulantiam, ſed hanc potiſſimum. Laër-
us ait ſtatuis huius philoſophi additam fuiſſe ſe-
uentem inſcriptionem, Linguæ, ventri, puden-
s impera:quo ſymbolo oſtenditur, garrulam &
frenem linguam infinitorum malorum eſſe
auſſam: luxu fœdius nihil aut ſcropha dignius:
libidinis incẽtiuum, velut Circeum poculum,
hominibus belluas nos facere.

Emblema XLII.

Ariſtophanium Iambicum tetrametrum brachycatalecticum monocolon.

IN deſcribenda Sphinge diſſentiunt inter ſe auctores. ſiquidem eam triformem fuiſſe belluam fabulatur Palæphatus corpore canino, facie puellari, alis volucris voce humana. Zezes Lycophronis interpres leonina ſpecie antrorſum, poſteriore humana vnguibus gryphinis, aquilæ alis eam depingit. Auſonius quoque triformem deſcribit illis verſibus in grypho ternario:

Terruit Aöniam volucris, leo, virgo triformis
Spinx, volucris pennis, pedibus fera, fronte puella.

Pſellus in allegoriis biformem facit, vmbilico tenus elegante forma puellam, cetera hiſpidam, cauda oblonga, & ferinis pedibus, lingua Atticiſſante & Pythagoræa, hoc eſt, diſerta & ſapiente: Aelianus etiam lib. 12. de animal. cap. 7. διφυῆ καὶ δίμορφον biformen & duplici conſtantem natura, ab Aegyptiis effingi ſculpique commemorat, miſtura leonini & virginalis corporis in vnum conflata: idque Euripidis teſtimonio confirmat. Suffragantur illi Orig. lib. 1. contra Celſ. dimidia ſui parte virginis formam præ ſe tuliſſe ſcribens, & Clemens. Iam verò Diodorus Siculus, & cum Solino Plinius in Simiarum genere enumerant Sphingas, comis villoſas, prominulis mammis, & dociles: quæ nihil ad noſtrum inſtitutum, niſi quòd fabulæ biformis monſtri atteſtâtur. Quid dicam quòd Dion Chryſoſtomus Sphingē allegoricè inſcitiam exponit: at Pſellus

pro

190

111.

Omne Deo facile est
quod vult hoc perficit
omne

Humaniss: atq Doct,
isso Viro D: M: Ge..
orgio Barkbusch Lipsen
si, in Amicitiæ me
moriam Argentinæ
scripsit Nicolaus
Henninj Hellespont:
Danus V oct ob: Anno
à partu Virginis 79

Spe et fortuna aluntur homines.

Virtus 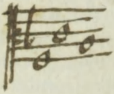 cat.

Eruditione virtute singulari ornatiſſimo D. Magiſtro Georgio Backbuſch Lubecae ſcripſit ſub φιλίας ἕνεκα Laurentius Ingermannus Rigenſis Liv. 14 die Julij anno CIↃ IↃ LXXXIII.

oro homine è diſſimilibus conſtante, ſiquidem
pars noſtri rationalem facultatem obtinet, pars
brutam naturam ſortita eſt. Non ad ſymbolum
veniamus, quod ex Clementis Alexandrini ſen-
tẽtia adſcribam. Sphinx inquit lib. 5. ſtromatum,
pro delubris ſtatuebatur apud Aegyptios, vel quia
ltis inuolucris operta ſit omnis de Deo ratio, &
mortalium ſenſibus obſcura atque imperuia: vel
quia amare pariter & timere Deum teneamur,
: diligere quidem vt piis mitem & benignum:
metuere verò, vt inexorabilem meritoq́ue iu-
ſtum vindicem ſcelerum erga impios: ſiquidem
Sphinx humanam pariter & belluinam ſpeciem
repreſentat: vt nimirũ ferina, forma terribilẽ eius
ſeueritiam & aſperitatem in exigenda ab impiis
vindicta inſinuet: humana, facilem atque ob-
iam erga pios clementiam. Hanc in ſymbo-
interpretationem ſecutus ſum, tametſi ali-
: exponat Syneſius Ptolemaïdos Epiſcopus
ngè doctiſſimus in libro De regno, & repe-
in libris de Prouidentia, in hanc ferè ſen-
ntiam: Sphingem Aegyptia gens ante delu-
a conſecrauit, vt ſacrum ſymbolum coniun-
ctionis virtutum, fortitudinis, & prudentiæ,
rm ferina ſpecies robur repreſentat; humana
prudentiam: robur namque prudentia duce de-
ſtitutum, temerè citraq́ue conſilium & iudicium
ruitur, miſcens atque confundens omnia: rur-
ſi ingenium & induſtria aut prudentia, quan-
uis magna, niſi manus habeat admini-
as, inutilis eſt atque euanida. Sed hoc eius inter-

pretamentum ideo reſpui, quòd aliud huius rei ſymbolum eadem gens dederit: de quo diximus embl. XIII.

Emblema XLIII.

VT fulminis,ita & procellæ eadem eſt ferè natura & vis, vt validiſſima quæque ac renitentia ſternant, euertant, diſſipent. Idem eſt liuoris ingenium. Contra arundinem contumacem aduerſus ſæuientium nimborum impetus, domitricemque ruentis cæli videmus, nec aliis armis, quàm patientia quadam tutam. Neque verò alia eſt æquitatis animi ratio, quæ inuicto robore deſpuit, ac perferēdo inuidiam ceteraque mala ſuperat, gloriæ immortalis quæſtu opulentiſſima, vbi temeritas ſuccumbit,quam laudem inuenit ſępius. Qui vitæ honeſtati innititur fortiter patiens, is & tutè viuit, & de inimicis triumphat ſeriò, talique fortuna etiam adiumento eſſe ſolet, quod Cornificius dixit. Picturæ ratio obuia eſt, vbi ventus aliquis tumidis buccis inſpirans, ingentes arbores & confringit medias, & reuulſas radicitus profligat, illæſo perſtante arundineto.

Emblema XLIIII.

PRODICVS Ceus philoſophus librum conſcripſit Horarum nomine, in quo fabulatur Herculem viā ingreſſum, fortè incidiſſe in Virtutem ac Vitium; quarum vtraque magno ſtudio illum in ſuos mores vitæque inſtitutum pertrahere conatæ fuerint: tandem victum in partes Virtutis conceſſiſſe,eiusq; ſudores antetuliſſe inſidioſis ac titillatricibus Vitij voluptatibus deliciisq;. Nar-

rationem

Cicero de Sen:

Aptissima omnino sunt Sc: et Le: arma senectutis: artes, exercitationesque virtutum: quæ in omni ætate cultæ, cum multum diuque vixeris: mirificos afferunt fructus: non solum, quia nunquam deserunt, ne in extremo quidem tempore ætatis (: quanquam id quidem maximum est:) verum etiam, quia conscientia bene actæ vitæ, multorumque benefactorum recordatio iucundissima est.

Hæc amantissimo suo M. Georgio Bac, buschio Joh: Brantzius Argentinæ. 5. Nom: Octobris

ationem omnem licet petas ex Xenophonte, li-
oro commentariorum de dictis factiſque Socra-
is ſecũdo. Meminit Cicero de officiis lib. primo.
illius Italicus elegãter hãc fabulã trãſtulit li. 15.
Punici belli, ad Scipionem, cui de bello in Afri-
am cogitanti, dextra læuaque adſtitiſſe hinc Vir-
utem, illinc Voluptatem fingit, addita vtrique
oratione ad perſuadendum efficaci. Simili ratio-
e Lucian. in ſomno apparuiſſe ſibi Statuariam
x Doctrinam comminiſcitur; quarum vtraque
ui ſtudium illi perſuadere conata ſit. Simile com
nentum eſt apud Poggium de Induſtria & Pi-
ritia per ſomnum cuidam apparentibus. Ten-
unt omnia ad vitæ inſtitutum delectúmque, qui
Deo animarum ephoro ſeu natura, cùm pube-
cimus, proponitur: id namque tempus aptiſſi-
num deligitur ad ingrediendam certam aliquam
iuendi viam. Neque verò aliud eſt Paridis iudi-
ium, quàm delectus adoleſcentis in perſequen-
o hoc aut illo vitæ inſtituto, dum aut recta ra-
io eum ducit ad verorum bonorum, hoc eſt, Pal-
diæ vitæ amorem; vel animi affectus vecordia
ductus, ad Venereæ & in ſpeciẽ pulchræ formæ
dmirationem rapitur & inclinat, vti vult Pro-
us Diadochus in Platonicis commentariis.

Emblema XLV.

*exametrum, cui ſubiungitur Iambicum dimetrum cata-
lecticum.*

APVD Sain inferioris Aegypti regionis me-
opolin, in veſtibulo fani Mineruæ ſacrati-

hieroglyphicum ſymbolum exſculptum fuiſſe hoc ordine commemorat Plutarchus in libro de Iſide: nimirum Infans, Senex, Accipiter, Piſcis, Hippopotamus ordine ſequebantur: quo admonebantur à primis vitæ initiis ad extremum vſque eius terminum, animis hominum inſidere debere, quòd Deo nihil ſit magis inuiſum atque exoſum, quàm impudentia. Accipiter autem Dei ſignificationem habet, quoniam ea auis ceteras antecellit & acie obtutus, & volatus pernicitate. Piſcis vero odij latẽtem ſignificationem præfert, propter mare elementum humanę naturæ inimicum. Hippopotamus denique impudentiam notat, vt qui genitori quoque ſuo non parcat, eoque necato vi matrem ineat. Eſt autem Hippopotamus ſiue Equus fluuialis, ſoli Nilo cognitum animal, corio & pilis veſtitum; vt vitulus marinus, quaternis pedibus, vngulis bifidis, quales bubus, dorſo equi & iuba, roſtro reſimo, cauda tortuoſa & breui, dentibus aprorum aduncis, animal præ cæteris ſagaciſſimum, vt quod in arundinetis ſuccifis cubile ponit, tramiteſque à pabulatione auerſis veſtigiis varios diſtinguit: & ex voracitate nimia pigreſcere ſe ſentiens, arũdini pręacutę crure impreſſo, ſanguinis profluuium elicit, eaque inanitione ſibi medetur.

Hæc fermè de Hippopotamo ex Ammiano, Plinio, Solino.

Emblema. XLVI.

Carmen eſt Antiſpaſticum tetrametrum, eius generis quod à Seruio Honorato tali exemplo comprobatur.

Mœce-

Mœcenas atauis, Lydia quos fert, genite.

INTER cetera, quæ leoni ſæuiſſimo animali terrorem incutiunt, enumerat Plinius lib. 8. cap. 16. circumactos rotarum orbes, & cantus gallinaceorum, ſed omnium maximè ignes. Confirmat hoc Orus Apollo, nulla re magis domari atque frangi leonis feritatem, quàm accenſis facibus. Iræ tumor haud ferme compeſcitur meliùs quàm documentis præceptiſque cæleſtis philoſophiæ, quæ facis inſtar mentem illuminat, & ab indomita præcipitis affectus rabie cogitationem auocat, ſanæque doctrinæ ſuggeſtione munit, & animi tranquillitatem conciliat. Præterea & ſupplicij metus nõ irã moderatur modò, ſed & cęteros affectus velut iniecto freno cohibet. Quæ ſignificatio à tædis non eſt aliena: nã & definiunt eã ſanguinis circa cor ardorẽ, vnde Lucret. lib. 3.

Eſt etiam calor ille animo, quem ſumit in ira,
Cùm ferueſcit, & ex oculis micat acriùs ardor.

Quod ad picturam attinet, pingatur fax ardens, & Leo qui auerſetur ignem illum.

Emblema. XLVII.

Carmen eſt Alcaicum dactylicum monocolon, conſtans penthemimeri iãbica, et gemino dactylo, ſimile illi Horatiano:
Iaete linguis, carmina non priùs.

PINGATVR Ceruus perniciſſimo curſu fugiens, ſed obliquato nõnihil collo, ſagittam vulneri hærentem reſpectans, vt aliqua ratione doloris ſenſus exprimi videatur. Expreſſum ex illo Etruſci poëtæ verſu, qui etiam non abſurdè appingi poteſt. DI DVOL'MI STRVGGO, ET

ET DI FVGGIR'STANCO. Qui æger animi peregrinando & trans maria currendo doloris faſtidium leuare ſe poſſe ſperat, non abſimilis eſt huic Ceruo; nam & ægrimoniæ vulnus animo circumfert,& opes atterendo,ac in ignota incurrendo hoſpitia,dum malè tractatur, laſſeſcit, cruditatemque vulneris adauget.

Emblema XLVIII.

Heroicum eſt Archilochio tetrametro adiunctum.

DESVMPTVM eſt ex Plutarcho, libro de Iſide ſæpius antea citato, vbi ſic ait: In Creta Iouis fuit ſtatua, auribus mutila: quo ſymbolo innuere voluit artifex, principem & qui ius in omnes habeat, non debere alicui aures ſuas mancipio dare. hoc eſt, ita accommodare, vt ab illo poſſeſſæ videantur, vtque illarum obſequio abuti queat. Nihil pernicioſius eſt quàm quòd aures in omne patentes princeps habeat: id quod Marcellinus lib. 16. de Conſtantino Cæſare prædicat, turpem tanto Imperatori maculam adſpergens; contrà quàm præclarum acroama & elogium Iuliano lib. 18. idem tribuit illius patrueli, quo prędicat eum perſonatum indeclinabilem iuſti iniuſtique fuiſſe diſtinctorem: addito & documenti vice exẽplo laudabili, quod huiuſcemodi eſt: nam cùm Numerius, Prouinciæ Narbonenſis rector, peculatus inſimulatus, rationibus crimen obiectũ facilè dilueret, ac Cephidius orator hominis innocentiam acerrimè oppugnaret, inopsq; documentorum exclamaret: Neminem quenquam nocentem fore, ſi infitiari ſufficeret: Iulianus ſapienter

x tempore ſubiecit, Ecquis tandem innocẽs erit, i accuſaſſe ſufficiet? Nō alienum hinc eſt Alexan ri Macedonis factum, altera manu oppoſita au-em obſtruentis, vt ore ſeruaretur integra.

Emblema XLIX.

rochaicum Sotadicum trimetrum acatalecticũ monocolon, quale illud apud Marium Seruium.

Arua ſicca nimbus intrat, ite læti.

CVLEX inſectum flammæ ſplendore mirè audet: itaque lucernis aduolitat, moxque ex-tis alis concidit, atque interit; vnde & Pyrauſtæ audium & interitus, in prouerbium abiit. Non ſimilis eſt condicio amantis, qui ineſcatus a-oribus, temeritatis ſuæ fructus metit, & quem perit, igne petit: quò ſpectat Aeſchyli Tragici ëtæ ſenarius:

Pyrauſtæ inertem pertimeo necem nimis.

oruit & pudicus amor huiuſce calamitatis ſen-m incurrere, quando Euadnen legimus præ ni-o coniugis Capanei amore ſeipſam vltro pyræ enti iniecisse: Portiam legitimi amoris ſingu-ornamentũ, marito Bruto exſtincto, ardenti- carbonibus ore hauſtis, vitam abrupiſſe, te-nte Valerio Maximo; nam Dido ſe ipſa ferro ümens dubium in vtramuis partem exẽplum ulit: ita vt picturæ per ſe alioqui manifeſtę ribi queat verſiculus Italicus.

COSI DI BEN' AMAR PORTO RMENTO.

Em-

Emblema. L.

COMPLECTITVR iſtud emblema ternas præcipuas vxoris dotes, nimirum reſidem domi ſuę operam (cuius explicatio XXII. emblem. eluceſcit) deinde opum mariti induſtria quæſitarum cuſtodiam, poſtremò linguæ continentiam. Pingatur itaque recto corporis ſtatu mulier, dextra clauium faſcem præ ſe tenens; læua ori oppoſita, qua ſpecie Angeronia Dea, ſilentij præſul, prænexo obſignatoque ore figurabatur apud priſcos.

Emblema. LI.

ADAMAS vt inter gemmas facilè principatum obtinet, neque mirum, quippe cui vis indomita nomen Græca interpretatione dedit; ita duarum violentiſſimæ naturæ rerum, ferri igniſque contemptricem vim ſingulari prærogatiua iam olim poſſidet, atque auctoritate ſcriptorum veluti mancipi tenet: quando enim incudes, nedum malleos ferreos diſſilire inuſitata ſua duritie faciat; hinc eſt quod adamantem (quem opum gaudium præclaro elogio nuncupat Plinius) reliqua vi omni infragilem atque inuictum, ſolo hircino ſanguine, nec niſi recenter à cæde feruente, rumpi poſſe naturalium rerum ventilatores negant. Emblema deſumptum eſt (ne quis nobis faſcinus à maleuolis obrepat, qui candidè noſtros labores in publicum proferimus) è librorum Pragæ, quæ Bohemiæ copioſiſſima facilè & literarum ſtudiis celeberrima eſt ciuitas, excuſorum frontiſpicio: vti annulus pala incluſum

200 114.

Von Herrn Die Lien

Hainrich Nader von

waiblingen Ri.

Adj 14 Januarj A° 81.

1 5 * 7 9
G. J. Z. B.

Conſria mens recti famæ mendacia ridet.

Gotfriedt Ernſt Haß
von Mölnheim

um habens adamantem, decuſſatim præfert hinc ſecurim Amazoniam; inde trullam ferream igne ardente coruſcam.

Emblema. LII.

armē eſt heroicū cum Archilochio dactylico hypercatalect.

TRES ſunt capitales veræ laudis ac honeſta- ; omnis hoſtes; tres exitiales peſtes, Inertia, Gu- , Venus. Hæ nimirum ſunt pellaces illæ Siri- es, quibus ſapientiæ adumbrator Vlyſſes aures ſtruxerat: hæ veræ Gorgones torporem men- induſtriæque conciliantes: hæ ipſiſſimæ Har- iæ animorum pabuli depeculatrices, quæ pa- a, hoc eſt mentis bona comedunt, ratione nunt, animique lumen excæcant. Pingatur ho- o Sardanapali aut Bonoſi cuiuſpiam ſimilis, ntricoſus, & obeſus, accumbens reſupinus in tulo, ſubalaribus culcitris innixus, dextram eræ iniiciens in menſa appoſita, læua Vene- n expapillatam contrectans: addatur ad latus oria fugientis ſpecie, retroſpectans, & auer- manu veluti valedicens. Porrò Gloriæ purpu- habitus, vt latè conſpicuus, aut Attalici eris, tribui debet, cum laurea corona ſem- rnitatis teſte: cuius plantis adiicerem talares ad modum Mercurij: paludamentum autem l purpureum aut χρυσόπαστον linguis oculiſ- qpaſſim adſperſum diſtinguerem; tum quia ia latè in terrarum orbem dimanat; tum quia ia celebrem omnium ora loquuntur, in eun- omnium coniecti ſunt oculi.

Emblema LIII.

um eſt Iambicum tetrametrum monocolon.

NEMI-

NEMINI non eſt in ore vetuſti poëtæ dictum, Veritas Temporis filia; quòd nimirum tempus in lucem proferat veritatem. Saturnum autem pro tempore accipi indubitatum eſt. Iam verò conſtat Democritum dixiſſe quondam veritatem altiſſimo in puteo demerſam atq; obrutam iacere: vnde ſumpta eſt fingendi Emblematis occaſio. Pingatur virgo nuda Veritas, è ſpecu obſcuro inter ſcopulos vmbilico tenus emicans, quã Saturnus libratis in aëre alis volitans, dextra educit: circumſtent hinc inde tres feminea ſpecie peſtes, Diſcordia, Calumnia & Inuidia, quæ ſuccinctæ & ligonibus inſtructę, manibus pedibusque conentur veritatem egeſta humo obruere. Nunc ſingulatim perſonarum habitum ac ſpeciem demus. Veritas virgo pingitur niueo & ſimplici, rugisque carente, amiculo induta, puro oculorum lumine irradians. Calumniam olim ab Apelle pictorum coryphæo ita depictam inſinuat Lucian. vt ornatu ſit pulcro, forma egregia, adſpectu ardente, læua ardentem tædam præferens; dextra ſupplicem adoleſcentem per capillos trahens: Inuidia macie lurida pingatur, obliquata oculorum acie, viperis circum caput errantibus redimita, corque humanum ori admouens comedendum. Diſcordiæ, ſiue Litis imaginem dabo Emblemate LIIII. Saturnus autem operto capite pingatur, ſenis ſpecie, alatus, læua falcem tenens, aut, vt alij malunt, clepſydram: reliqua picturæ pars è ſuperioribus patet.

Em-

203

116.

R: 25: D: Z:

Christoff Baumgarth

Ao · 1 · 5 · 83 ·

Geschriben Ihm Reich de 30 Junius

204
117.

Placidis ingeniis Deus libenter adest.

Scribebat hæc Argentinæ, amicitiæ declarandæ causa, Caspar Schelham(m)er I. V. L. die IX Februar: Anno Christi M.D. LXXXI

Gott sey ihme genedig. S.

205

Emblema LIIII.

SYMBOLVM per ſe dilucidius eſt, quàm vt ſerto in re clara eſſe iubeat; quis enim mali om s parentem diſcordiam non cecinit, mare cæ- permiſcere doctam? Pictam hanc graphicè ex- eſſit in Satyrarum fragmentis, Petronius Ar- ter, quem magna ex parte ſecutus, eiuſmodi ſturam dederim. Pingatur mulier lachrymis ulis oppleta, ſciſſo capillitio, comas viperis im- xas habens, ſcabris dentibus & liuidis, ſangui- manu facem ardentem quatiens, quę pedibus em deprimat, cuius acrophyſion ſiue caput ulum propinquum excitet cum fumo & nma.

Emblema LV.

MVSCA, meritò ab Homero impudens di- qua nullum animal minùs docile putatur, mi- sq; intellectus, impudentes alienæ famæ ob- tatores denotat, aut æmulos Zoilos, qui ad e dicta conniuent: , in vitio læui aut lubrico u immorantur, illudque ſuggillant. Apis can- lectoris exemplum eſt qui Muſarum prata olitat, & vtilē mellificio ſuccum depaſcitur: ui Virgiliano more è fimo gēmas colligit, ex dè inſciteq; dictis veneres dicendi cōquirit. atur hinc muſca iumento hulceroſo inſidēs, òq; depaſcens: illinc apis thymum floresque ans.

Emblema LVI.

ITAVIMVS in Adagiorum noſtrorum ia Centuria, prouerbium à Dionyſio Lon- rhetore vſurpatū, ψυχῆς γλωττόκομον δουλεία: ini ſcriniū ſeruitus: quòd ea ſit animi retina- culum.

culum, neque ſinat libero nos ore eloqui, & liberaliter expromere, quæ animo concepimus, addicti magnatum ſeruitio, vel ſaltem eorum tyrannide prohibiti, velut iniecto ori freno, cum libertas eloquentiæ nutrix ſit ac parens. Nimirum ea tyrannis ab antiquiſſimis temporibus inoleuit à principibus vſurpata, volentibus flagitia ſua virtutum velaminibus tegi, perfidiam ſpecioſo fidei fuco induci. Ea fauendi vitiis cõſuetudo, vſu ſtabilita, atque in mores recepta, ingenia ſcribentium ſeruitute degeneri ita corrupit, vt nihil ſit ab hac parte ſani, vt ſacroſancta illa hiſtoriarum fides penitus interierit, vt illaudatos Buſires & portenta cæleſtibus propè æquemus. Inde excogitata fuit ingenioſa illa pœna & animaduerſio, qua libri incendio abſumi iuſſi ſunt Senatuſconſulto in Imperatorum, ne dicam orbis peſtium, gratiam: quod de Labieni ſcriptis memorat Seneca, de Cremutij Cordi Tacitus. Emblema petitum eſt ex Philoſtrato in Scopeliani ſophiſtæ imagine, qui deprecatus operam à Clazomeniis imperatam, qua domi ludum aperiret, reſpondet, Luſciniam in cauea cantillare. Pictura per ſe euidens, luſciniam caueæ incluſam poſtulat, ſed deſidem, non volucrem.

Emblema LVII.

DION aurei oris cognomine celebratiſſimus Græcis philoſophus & orator, in Diogene ſiue de famulitio, Emblematis iſtius occaſionem dedit, vbi diuites oneroſa famulorum turba ſtipatos, Iulis (chenilles Gallicè, niſi fallor; millepe-

multipedáſue Latina lingua nuncupat pilo-
vermes arcuatim progredientes) aſſimilat:
etſi pedum agmen infinitum moueant; rep-
im tamen ſunt facilè tardiſſimi : ita enim ſo-
t eius verba , ἔστι τὸ πρᾶγμα ὅμοιον τοῖς ἰούλοις,
ζίους πόδας ἔχοντι, βραδύτατοι εἰσὶ τῶν ἑρπετῶν
1 abſimili ratione triremes Paridis , quibus
enam petebat , ob remorum ordinem mul-
um, ἰουλοπέζους, quaſi Iuli inſtar greſſiles ap-
int. His aptiſſimè Craſſi noſtri torquati man
s locupletes, & Tantali fame conturbatrice
lles comparantur , qui anſatis lateribus pla-
m ſpatia complent, pellitis abollis, & fera-
tergoribus hirſuti, fractoque inceſſu ſuper-
multitudinem affectantium miniſtrorum
rumque ponè & vtrinque attrahunt. mille-
non ignota forma eſt , ac proinde obuia pi-
ratio , niſi quòd venuſtandæ illius gratia
ſuperiore in tabulæ margine torquatus ali-
nulto comitatu ſuperbus poſſit.

Emblema LVIIII.

GENIVM & induſtria quid non va-
uid non penetrat , atque peruadit ? quò ſi
t aſſiduitas ſedula & indefeſſa , crebris o-
eandem incudem nocte diuque tundenti-
eri inſtans, ne tum rotundum neſcio quid
lutum (cuiuſmodi orbicularis ille ſcien-
ductus promittit) exſiſtat inde neceſſum
ius illud ac veritati conſonum eſt: Crebris

ictibus quercum deiici, continuæ atque infatigabilis diligentiæ argumento, quod difficillima etiam quæque ea via ſuperentur adeò & perficiantur; Herculeis ac Theſeiis laboribus omnia quamuis ardua, cælum denique ipſum pateant. Verè ille, Labor improbus omnia vincit. Palis & ſtipitibus, quos fiſtucæ adegerint, telluris ipſius ſolum, & ἕδος ἀσφαλὲς (vt Heſiod. canit) pertundi videmus. Has tibi ſublicas, Suſianæ quidem familiæ inſignia, ſed eaſdem pertinacis induſtriæ ſymbola, animo infigas velim, Petre fili, ne torpor hinc te reuocet, inde deſperatio ad ſumma euadendi deiiciat; quin potius iuſta æmulatione ad domeſtici exempli gloriam laudiſque hæreditatem adſpires aſſiduo ſtudio, quod nocturna diurnaque manu tractatum, cunctas tibi difficultates, velut propitia quædam Lucina, peruias aperiet.

Omnia conando docilis solertia
uincit.

In spe gloria.

Iohannes Schach-
man Gedan: Bor.
sg scripsi Argenti-
næ. Ao 1.5.8.2.
6 Julij.

E QVIBVS PROFECIMVS, ET QVORVM TESTIMONIO SVMVS VSI.

Elianus.
ſtius.
bericus.
cæus.
ſchylus.
nbroſius.
nmianus Marcellin.
ıulcius.
ſteas.
ſtophane.
ſtophanis interpres.
ſtoteles.
emidorus.
ıanaſius.
.Gellius.
ırelius Victor.
ſonius.
ullus.
oes.
mẽs Alexandrinus.
rnelius Celſus.
rnelius Tacitus.
rnutus.
dorus Siculus.
n Chryſoſtomus.
nyſius Areopag.
Dionyſius Longinus.
Dioſcorides
Epictetus.
Epigrammata Græca.
Eraſmus.
Euſebius.
Feſtus Pompeius.
Fulgentius.
Galenus.
Gregorius Naziãzen.
Harpocration.
Hermes Triſmegiſtus.
Herodotus.
Heſiodus.
Homerus.
Horatius.
Hugo Cardinalis.
Hugo Eterianus
Ioannes Stobæus
Iſocrates.
Iunius Columella.
Iuſtinus Martyr.
Lactantius.
Laërtius.
Lilius Gyraldus.
Lucanus.

Lucianus.
Lucretius.
Lycophron.
Macrobius.
Martius Plotius
Marius Seruius.
Martialis Epiſcopus.
Martialis poëta.
Nicandri interpres.
Nicephorus
Oppianus.
Origenes.
Orus Apollo.
Ouidius.
Paulus Aegineta.
Pauſanias.
Petronius Arbiter.
Philes.
Philoſtratus.
Pindarus.
Plato.
Plinius.
Plutarchus.
Portius Latro.
Proclus Diadochus.
Procopius.
Pſellus.
Qu. Curtius.
Sappho.
Seneca.
Sillius Italicus.
Solinus.
Statius.
Strabo.
Suidas.
Syneſius.
Terentianus Maurus.
Tertullianus.
Theophraſtus.
Valerius Maximus.
Vitruuius.
Xenophon.
Zezes.
Zoroaſtres.

214 120.

Esto Fortis Ratione.

1579.

Ornatiss: ac doctissimo D. Magistro Backbugschio, in sui memoriam scripsit, Elias fürstenlob. Anno ut supra.

215

LARISS. VIRO ARNOL-DO ROSENBERGO IVRISCON-SVLTO, HADR. IVNIVS ME-DICVS. S. D.

TExta tibi numeris latebroſa Aenigmata mitto,
Quæ dextra enodes Oedipus arte nouus.
Roſenberge decus Charitum, Muſæqúe nouenæ
Rarum ornamentum, præſidiumqúe meum:
mpe quaterdenos, cum quatuor, ordine gryphos,
Ad numerum tenebris lux rediuiua venit.
Ariadnæo filo duce fugerat olim
Aegides latebras, cæcaqúe tecta domus.
na tenet Calamus gracilis: [2] Nix algida: mollis
[3] Spongia: cumqúe [4] Manuthus [5] Libanotis olens:
gnis edax: [7] Echo reſonans: aſſertor [8] Ieſus:
cum [9] Cereris potu, mollia [10] Vina ſimul:
ilis [11] Olla: [12] Vitrum fragile: & nux [13] Caſtana: [14] Taurus
Hinc ſequitur fœtens [15] Matula: [16] Rana loquax:
abile [17] Argentum vinum: [18] Pappiqúe volantes:
Turgidulum [19] Ceraſum: pendula [20] Araneola:
gradus [21] Cancer: [22] Paries & ſtructilis: adde
3 Clyſma aluum ducens: [24] Aurea mala ſuper:
am anū æs: [26] Limaxqúe piger: [27] Ceruiqúe fugaces:
[28] Pileolus capitis: Veliuolæqúe [29] rates:
[30] Membrana, tenax quam cera obſignat aratam:
Mollis [31] Charta: agilis [32] pes: volucrisqúe [33] Pila.

Hinc [34] Veſpertilio ſeſe ordine ſtridula iungit:
Et cum dentato [35] Pectine, dura [36] Silex.
Poſt agmen claudunt [37] Morum: [38] Canus impiger, atque
Sol [39] candens: ſimul huc, [40] ceree Lichne, ſubis.
Coniugis [41] & votum, cui vincla iugalia ſordent:
[42] Temporis vſura: & [43] Cos ſine fine rotans:
[44] Prurigo imponet mordax Colophona libello,
Qui noſtra in lucem prurit abire manu.
En tibi materiem, quæ pangitur ordine, libri,
Qui rerum exponit nomina luce data.
Haud alio tenuis mea nunc tibi Muſa litabit:
Complacat magnos vel mola ſalſa Deos.
Diſce fauere orſis, auram adſpirato ſecundam:
Quod cecini, nitida fronte benignus habe:
Neu fallas nugis tua ſeria: tunc breue volues,
Cum madidus cenam ſoluet Iacchus, opus.

J. 5. 85.

21/6 121.

…uida periculi Virtus

…octiſsimo ac Virtute ~~prae~~
…raestanti Georgio Backbuſch
…cripsit Johannes franciſcus
Lentzenradt, in perpetuam
…micitiae memoriam 1 pri
die Mensis februarij

I.

s t mihi forma teres: cauus, at non peruius aluus;
Quem medium nodis ſpiſſa medulla ſecat.
orrigor in caudam, cui barbula veſtit vtramque
Oram; qua volucri ſum vice remigij.
x ſanguis, de carne tamen ſatus, huius alumnus:
Nec niſi carnoſo vellor ab vſque ſinu.
im truncus capite, & diffiſſa cuſpide ſectus,
Proluo me ſucco Sepia nigra, tuo.
us abeſt lingua, tamen illa exerceo parte
Ius necis & vitæ: triſtia bella ſero:
ompono que animos: regum iras mitigo & arma.
Atro felle mea aut ſpicula melle madent.
oc potior lingua: ſine me moritura quòd huius
Sit ſoboles: noſtram ſecula longa manent.
a etiam ſolas præſentis manat ad aures,
Noſtra vel immenſo, qua patet, orbe ſonat.

ALITER, SED E GALLICO IDIOMATE.

E gignit nutritque caro, de carne reuellor,
arnis abeſt ſpecies, nulla eſt ſubſtantia carnis.
tus creſcenti inualidi, muccoſaque origo.
uncatusque caput, madidum bibo cuſpide rorem,
uno Genij læti aut irati ſemina prodo.
es perago atque nefas: facilis bona paruaque ſector.
iſſidij ac pacis ſum Regibus auctor: amantes
ncilio: moderor mentes, & tempero curas.
pe ſimultates idem qui concito, ſoluo.
uæque velim ſciri, totum diſſemino in orbem.

Criminis ipſe exſors, multi ſum cauſſa laboris.
Dicam te Oedipoden, ſi quid ſim, nomine prodas.

II.

Candidior cygni plumis, ſum filia Brumæ,
Dura minus glacie; ſed nec minus algida: fungo
Rarior, ac fluidum in laticem tabeſco tepore:
Signo nouem, fuerit ſi litera prima reciſa:
Cor mihi ſi iungas, vix eſt auis atrior vlla.

III.

Tethyos vndiſonæ medijs ego naſcor in aruis,
Meqúe cauernoſam fiſtula crebra forat.
Non inuita graui leuis impleo viſcera ſucco,
Quem reuomo exſorptum pollice preſſa prius.
Peniculiqúe loco menſas extergeo mollis,
Et rapio ſordes, vlceraqúe exanio.

IIII.

Porrigor in ramos quinos, & quilibet horum
Diditur in triplices nodos; niſi quintus egeret
Vno, qui ſolus reſpondet robore cunctis:
Vndique colliculus ſurgo, in vallemqúe reſido:
Aſt abaci, deſit ſi fortè, ego munia præſto.

V.

Thuris odorati de me ſalit halitus; vnde
Natales noſtrum nomen ſibi vendicat ortus.
Prodiga quæ nimium noſtri, per vulnera vitam
Effundo, digitus niſi det carpendo medelam.

VI.

Ex me nata Sophi perhibent primordia rerum;
Vltimus & rerum finis & orbis ero.
Omnia conſumo, noſtrum neque nomen abhorret
Ipſe Deus: leuius mobiliusqúe nihil.

Deliciæ

Quondam magna fuit virtus, ac aethere digna,
Praebere infractum pectus amicitiae
Cum pietas et cana fides regnaret in orbe
Et pretio dignus, qui bonus esset, erat.

[illegible].

Nullum maius bonum contingere potest, quam omnium bonorum [illegible] tiam, nulla adiuncta suspicione, cum altero indissolubile [illegible] conscientiae.

Joan. Cörtsling
[illegible] amicitiae ergo scribebat [illegible] XVI Calend. Januar. Ao 80.

PLVTA:

Amicitia vera tria potissi-
mum postulat: Virtutem,
tanquam rem honestam:
Consuetudinem & usum
familiaritatis, tanq̃ suavem:
Obsequium & operam, tanq̃
necessariam.

Joachimus Einpacher
scripsi haec docto
viro M. Georgio
Bakbusch amico
optimo. Argentinę
19 VIIIbr. 79.

127.

Ne quis opprimat, aut circum:
ueniat in negotio fratrem su:
um. ~~1 Thes~~ nam vltor est
Dominus omnium istorum.
1 Thessa. 4.

Johan. Lasicius Polonus
bonis viris meum no:
men ascripsi. 30. Decemb.
1580. Argentinae.

VII.

...eliciæ Panos, prolis Cephiſiæ amores,
Conualles adamo, porticibusqúe vagor.
...udocilis, prior ipſa loqui, aut reticere loquenti:
Aſſecla dictorum, & vocis imago vocor.

VIII.

...iicito quale putes nomen, quod recta columna
Inchoat, inde tridens fuſcina nectit idem:
...xus vtrinque vncus ſecat: hinc binij nota: claudit
Idem vncus medio, qui ſletit ante, loco.

IX.

...mine ſum vini non digna; vicem tamen huius
...pleo, dum cerebri victrix percello cauernas;
...d ſol radians, me Mulciber excoquit: amne
...gnor, alitqúe Ceres madefacti farris aceruis.

X.

... vires, adimoqúe, & origo nominis à vi:
...ngenium exacuo, pectora ſoluo metu:
...gignit Tellus: rutilo ſol concoquit igne:
Mox ventroſa tegunt dolia, præla vomunt.

XI.

... currente rota fictus cauus alueus, vda
...rgilla ductus, Mulciberi in gremio.

XII.

... excludo, tempeſtatumqúe malignam
... tranſmitto tamen lucem, non perfluo: Bacchum
...io gremio: noſtroque fideliter aluo
...ios nimbos fragrantiaque vnguina credas.
...na confirmo ſpeculique exerceo munus.
... auri noſtro pretium concedat honori,
...colo ſi fortè ſequax, & ductilis eſſem.

Eſt

XIII.

Eſt mihi dura caro, rugoſa veſte voluta:
Includor corij tegmine Phœnicei.
Exterius Natura hirto muniuit Echino:
Menſam orno, panis dum vice ſoluo famem.

XIIII.

Signiferi ſidus, Cicicum mons, Paſiphaeſque
Nobilis inſeſſor, vector Agenoridis.
A me nomen habet gens quæ tulit Iphianaſſan
Fœdantem Scythicæ ſacra cruore Deæ.

XV.

Inuentum laſciua putor, Sybari, eſſe tuorum:
Fictilis aut ſtanno, aut Cyprio ſim fuſilis ære.
Vſibus humanis nil me magis vtile, quamuis
Vilius haud quidquam, nec me deſpectius exſtat.

XVI.

Vox mihi rauca aures radit, ſum garrula lingua:
Vlua ſub ſterili mollia regna colo:
Vitaque vere nouo rediuiua recurrit in artus,
Candidæ aui, gracili cruribus, eſca petor.

XVII.

Haud temerè inuenias grauius quidquam, attamen vna
Mobilitate viget: ſi vinclis exeat arctis,
Labitur in partes mille, & ſeparatur in vnum
Rurſus: idem immutat ſpecies rerum atque colores.

XVIII.

Dum iuuenilis adeſt vigor, eſt graue: moxq'ue ſenecta
Succedente volat leuiter ſine præpete penna,
Et prætexit humum tenui ſub polline tectam.

XIX.

Rubra mihi cutis eſt: latet intus vineus humor:

Virtus fortunæ victrix

221
128.

egiæ M^tis: Suetiæ
Domini clementissimi
Secretarius & hoc tem
us Castellanus Rinar
ensis/ in mutuam ami
tiæ atq3 collegij hoc
um Joannes Bovi
r scripsit Ao 85 Oc
tobris die 15

Cice: Off: 2.

Nullum ſimulatū diuturnū.

Amico Optimo & Collegæ,
Dnō M. Georgio Bark-
pusch memoriæ gratia
ſcripſit Martinus Hirs-
feldt, Sereniſsimi Suecorū
Regis Secretarius,
Wattstenis 1. Aprilis
Anno M.D.LXXXVII°.

†.

Speranti dat meliora Deus.

Virtute et singulari eruditio-
ne, Domino ~~do~~ doctissimo. M.
Georgio Backbuschio, scripsit
Johann Lentke Magdeburga,
in perpetuam sui memoriam, An.
89.

Os pro corde gero, ſemen at illud habet.

XX.

ſus abeſt manuum: ducens pede ſtamina texo:
Aluus lanigera fertilitate ſcatet.
ùm pedicas muſcis, ſcutulatum rete faceſſo,
Concedunt tramis ſerica fila meis.

XXI.

odiaci gemino munitum forcipe ſignum,
Pugnantem Alciden mordicus appetij.
teſtudineo greſſu feror octipes: æquor
Innato: ſum fœdum, luctiferumque malum.

XXII.

lce coagmentor, quadrato marmore ſurgo:
Defendo nimbos, fulcio tecta domus:
demas, Idæ paſtor, iudexque Dearum,
Exitium Troiæ, clarus adulter ero.
llito P, cornu ferio, tuo mœnia, cælum
Orno, Helles vector, victima grata ſacris.

XXIII.

dis inuentum Phariæ, ventriſque morantem
Immiſſo roſtro depleo proluuiem.

XXIIII.

vigil Heſperiæ ſerpens cuſtodijt ore:
fuluo color inſignis, nomenque metallo
uxit: natura eſt diſpar, cui viſcera frigent,
teriora calent: gratoque embammate menſis
petitur ſuccus, conditur pyxide corpus.

XXV.

lleus illiſu inſultat mihi; mox ego motum
a percello, & patulas dilabor ad aures:
pſydra melius properantes metior horas:

Cogo

Cogo hominum cœtus, tonitrus fugo, tempora ſigno.

XXVI.

Exoſſis, pedibus caſſus, non horreo ſpinis,
Proque oculis implent cornua bina vicem.
Exſanguis, quaqua incedo tractu illino muccum,
Lætifer eſt mihi ſal hoſtis & exitium.

XXVII.

Corniger, ac timidus, pedibuſque fugacibus Euro
Ocyor, at furias mi citat alma Venus.
Laſſus, aqua vires reparo: Spadixque colore,
Cornicis ſupero ſæcula longa quater.

XXVIII.

Libertatem olim dederam, nunc arceo frigus:
Materies fuerant pili, nunc lanea fila;
Aut etiam tramæ, Seres quas arbore pectunt.

XXIX.

Filia piniferæ ſiluæ, leuis innatat æquor,
Aluo grande tamen per mare vectat onus:
Linigeroq́ue ſinu ventis famulatur, & iras
Neptuni ridens, humida regna ſecat.

XXX.

Anſer, apis, vitulus, rerum potiuntur, & orbis
Tergeminum brutum ſiena ſuperba regit:
Res ſimilis monſtri, condigna interprete, qualis
Thebigenæ nodos ſoluere Sphingis amet:
Membranam vitulus præbet, calamósque canorus
Anſer, apes ſtipant cerea dona vagæ:
Faſq́ue nefaſq́ue tria hæc obeunt, dum tergora chartæ
Penna arat, obſtringit cera notata fidem:
His humana tribus diuinaque iura reguntur,
Omneque momentum hoc cardine terna trahunt.

XXXI.

Ouidius:

[I]nter utrumq; uola, ne si demissior ibis,
[V]nda grauet pennas, si celsior, ignis
adurat.

Doctissimo & omnibus nu-
meris absolutissimo Viro, M.
Georgio Hackebusch, in per-
petuam sui memoriam & nun-
quam intermoriturae amicitiae
Vinculum, scribebat haec Hum-
[b]erto Holtkamp Wadstenis, ip-
sis calendis Aprilis, Anno 1587.

[illegible]

XXXI.

ſectilis in tenues membranas candida lamna,
nflata ex atomis, quos lintea fragmina reddunt
Fuſa in lympham, exilis quos ficina cogit:
e coactilibus ſtipor; mox arida ſole,
beo me calami diffiſſa cuſpide arandam.

XXXII.

ior, ingredior: tendoque & carbaſa laxo:
Nec moduli, aut verſus me ſine ſtare queunt.

XXXIII.

ora foris, piloſa intus, ſpecieque globoſa,
xſilio quanquam mi pedis vſus abeſt:
easque carens pennis volitabo per auras:
t vires crebro pulſa reſumo nouas.

XXXIIII.

nihi de ſero deductum veſpere nomen:
lla mihi cutea eſt, plumaque mollis abeſt.
iuium pario, ſoli vbera lacte tumeſcunt:
ſpera ſunt ſoli dentibus ora mihi.

XXXV.

a materies, numeroſoque ordine dentis
iſtincta, implexam diuido cæſariem.

XXXVI.

auius quidquam eſt, vel durius? attamen ignis
ne ſaliunt ſcatebræ, fonticulique leuis.

XXXVII.

m albus pallor, ruber hinc cruor inficit ora.
ox ſuccum euinco, ſepia pulla, tuum.
us erumpo: aſt inter matureo primos:
genitrix ſapiens, nomine ſtulta tamen.
s iuuenum monumento teſtor amores:

Viuoſi

Vinoſi laticis rore placere queo.

XXXVIII.

Corporeæ languent vires, rimisque fatiſcunt
Arua, ægrum noſtra vi rotat ora pecus.
Religione pia coluit Peluſia tellus,
Noſtra fides cunctis obſequiumq; placet.
Nos tamen infamat tumulo Priameïa coniux,
Atque inceſta Helenæ nomine abuſa meo.

XXXIX.

Rerum oculus cunctis, candens ſaxum eſſe putabar
Nonnullis, diſcus ve, aut lucida lamina (tanta
De me pugna Sophos exercuit) huic pede maior
Non videor; telluri alius me exæquat inerti.
Attamen vnus ego luſtro, gigno, excoquo cuncta.

XL.

Stuppa medulla mihi, labor eſt apis ingenioſa.
Scapus mihi eſt: ab igne flammam mutuor.

XLI.

Olim dedi, quo tunc carebam, munere;
Datum tamen, poßideo nunc, atque id colo.
O ſi diem illum Iupiter bonus vehat!
Quo non haberem, quod darem alteri tamen.

XLII.

Eſt, cuius cunctis æqua eſt data copia, cuius
Ex æquo egemus infimi atque maximi.
Quid; quod idem nimium huic, aut parcè ſuppetit illi,
Vt quiſque rectè ſeciusúe eo vtitur?

XLIII.

Sum Terræ ſoboles; radiati Solis imago
Formaque; libratam geminus me ſuſtinet axis:
Attenuor, tenuóque ſimul, celerique rotatus

Perpluor

...liores e mediocribus emergant,
quam in summis consistant.

Ornatissimo viro Domi-
no Magistro Georgio
parkbusch, amico et
affini suo colendissimo
scribebat Iohannes
Katzschius Halensis
Argentinam transiens
18. d. septembris. Anno
Iesu Christi. 1580.

227 133

Neo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet. l. Nemo ff. de reg. iur.

Suo amico et fratri
Carissimo Georgio Bak-
busch in amicitiae
inchoatae Tex[illegible]
Scripsit Georgius
Schellhamm[illegible]

'uor impulſa, & vires adſpergine ſumo.
ia fœcundans, elementum abſumo, vomoque
edijs (dictu mirabile) fluctibus ignem.
nuda omnigenis occurſo durior armis,
ſtosque domo lacera cute certius hoſtes.
quòd & arceſſor, quamuis innoxia, cædis?

XLIIII.

a ſulcetur ſi glebula corneo aratro,
on me dulce dabit, ſed feret acre piper.

ALITER.

n caueto carneum ne vomere
pergas corneo: pro mellea
te, mox reponet vrens tibi piper.
o eandem dulcamarus vim tenet, γλυκύπικρος.
lle felleum propinans poculum.
e ſtrictis vnguibus cutim caue,
us eſt Pruriginis comes Dolor.

FINIS.

SVMMA PRIVILEGIORVM.

HILIPPI Regis Hiſp.&c. Ducis Brab.
riuilegijs cautum eſt, ne quis ante ſexen-
citra Chriſtophori Plantini voluntatem,
nata & Aenigmata ab Hadr. Iunio Medico conſcri-
nptimat, aut alibi inpreſſa importet, vena-
habeat, intra omnes ditionis eius fines: qui
axit; confiſcationis librorum, & pœna fiſco
exſoluenda, multabitur: vt latius patet in
iplomatis; quorum alterum datum Bru-
Anno M. D. LXV. VI. Ianuar.

Subſig. *De la Torre.*

rum verò XII. Martij Subſig.

De Perre.

MAXIMILIANI II. Romanorum imperatoris ſemp. Auguſti, publico edicto cautum & ſancitum eſt; ne quis cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, aut conditionis fuerit, quacunque ſacri Romani imperij, & ditionis eius fines patent, quæcunque probatorum auctorum opera, quotquot vel hactenus nondum impreſſa, vel ab alijs quidem impreſſa, nouis autem deinceps ſcholiis, annotationibus, aut commentariis aucta & illuſtrata Chriſtophorus Plantinus ciuis & typographus Antuerpienſis primus typis procuderit, intra proximum ſexennium à prima cuiuſque operis aut voluminis editione, vllo pacto eiuſdem vel diuerſi characteris forma excudat, aut excuſa ab aliis intra eiuſdem Maximiliani & Imperij fines vendenda importet, ſeu quouis modo diſtrahat manifeſtè vel occultè, ſub pœna decem Marcharum auri puri, quarum dimidia fiſco Imperiali fraudis vindici, reſidua verò pars prænominato Plantino cedat, præter librorum ad imitationem impreſſorum amiſsionem, quos idem Plantinus vbicunque locorum nactus fuerit per ſe, vel ſuos, adiumento Magiſtratus loci, vel citra, propria auctoritate ſibi vendicare, inque ſuam poteſtatem redigere poterit. In cuius rei fidem ipſi Edicto manu ſubſcripſit, & ſigillum apponi iuſsit Cæſarea maieſtas. Datum in ciuitate Viennæ Auſtriæ, die vigeſima prima menſis Februarij. Anno Domini milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quinto:

Subſig.

Maximilianus.

Ad mandatum ſacræ
Cæſ. M. proprium.
Haller.

-mnis obligatio patemus est
-ra, quatenus res in eodem
-atu maneant (. cum quis 38
pr. ffi de solut. etc.

✝ ✝ ✝

Gott sey ihm gnedig. etc.

Humanissimo atque Do-
ctissimo Viro Dn. M.
Georgio Backbusch, haec
scribebat sempiternae
amicitiae ergo conser-
uandae, Argentorati
M: Laurentius Sumo-
sureus 21: die Augusti
Anno etc. 1 5 80.
Symbolum subscri-
πάσχω λατρεύειν

135. Augustinus.

Sicut oliva et uva, pri-
usquam ad usum valeant
humanum, premi debe-
ni torcularij: Ita debet
homo persecutionem pati
priusquam idoneus sit ad
regnum coelorum.

Ornatissimo ac do-
ctissimo Viro M.
Georgio Backbus-
chio, suo ami-
co, Henricus Gri-
nerus Argentina
Non. Septemb.
Ao. 1579.
scripsit.

:1:5:X:8:8: den 17 Junij dem
Neuchen Callender nach etc.

:H: :G: :M: :F:

Ruprecht Starckh von Goltz
hausen mein aigner handt
vnd das Schandleinn in
geschriben binnen Luchberck

1. 6 [illegible] den 17 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ebus in adversis iucundum suavis amici
Colloquium, magni fit medicina mali.

E P S

Hac ornatiss. & doctissimo
Viro M. Georgio Backouschio
memoriæ causa sub sua
manu posuit Michaël Cun
radus Ochsenfurtensis.

1 5 7 9

ratior est pulchro ueniens
e corpore uirtus.

Lau: Circlerus scrib.
Argen. V KL Martij
anno LXXX°.

Μηδ' ἄφιλου, μηδὲ πολύφι-λου, ἀλλὰ φιλόφιλου.

138.

Occultare alterius defectus non est reprehendendum: Siquidem ne-mo legibus cujusquam crimen de-nudare tenetur. Jas. in L. 1. D. de Cond. ob turp. Caus.

In gratiam humanissimi Viri dn. M. Georgii Backbuschii Argentinae oct. id. 7bris an. ultimi seculi 79 dat inscribebat Chunradus Wolfg. Wedd

239 | 139.

[F]œlices animi cœli quos

cura amorque

[F]acit erectum tollere in

astra caput

Dum spiro spero sperantem

Christe guberna. X

Hæc doctissimo et

humanissimo viro D.

M. Georgio Backbusch[i]

in perpetuum inite

amicitiæ vinculum

scribebat Daniel Richi[us]

Antverpiensis Gallo:Aro[..]

[illegible]

140. Imperatoris cuiusdam
sententia
Maxima victoria seipsum vincere

.I.V.M.E.G

Ruprecht Lauter[illegible]

240 141.

15 ⚜ 80.

Persius:

Libertate opus est, non hac
qua ut quisque Velina
Publius emeruit, scabrosum
tesserula far.

Turpis ingenuo
usitata libertas.

Aetate Viresco.

Henricus Rüttloff fratri
et amico meo Georgio
Backbrisel Argent. etc.
fec. 5. Novemb. Ao 80.

Persius 80 ½ 7

Libertate opus est, non hac
qua ut quisque Velina
Publius emeruit scabiosum
tesserula far.

Cuspis ingenii
est libertas.

[illegible]

Henry Riddell [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

241 142.

Socrates lib. 3. cap. 23.

Optimus ille est uates, qui peſsimè conijectat.

Virtute et doctrina praeſtanti iuueni, D. Magistro Georgio Backbuſch, Amico obſeruando, ſcripsit Joannes Codicillus Tullechonius in inclyta Alſatiorum Argentina Aº 80. 16 Decemb.

Ἀρετῇ καὶ πόνῳ

Virtute atq fortitudine superare ut olim præclarum fuit: ita dolo et fraude circumuenire, Regium esse cœpit.

Haec Melchior Sebizius Silesius, Medicinæ Doctor, scribebat Argentorati A° 1580 XVIII Calend. Jan.

[illegible]eliberandum est diu, quod statu[illegible]
[illegible]ndum est semel.
[illegible] sapientis [illegible] diverso [illegible]
[illegible]

[illegible]

Sabbatha hic [illegible]
[illegible]
[illegible] 21. Decemb.
[illegible]

246 144.

eliberandum e diu, quod stati-
ndum est semel.
lor sapientis e dicere non
utarem.

Scribebat haec Johannes
Fruchtenb. Junior.
Argent: 21. Decemb:
Anno .1.5.80.

R/.
Scopus Vitæ Christus.

D. M. Georgio Barbiso
In sui memoriam Scrib:
Scribebat Christianus
Transilvanus Arcon:
21 Decemb. Ao
1.5.80.

[illegible]

O. A. Georgie Ba[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] D.

250146.

Ex Lælio.

diosum genus hominum officia
xprobrantium, quæ meminiſſe
ebetis, in quem collata ſunt
on commemorare qui contulit.

Godtfridt Hoffman
in ſui mnemoneumen
tum. 7. Decemb: Aº. 92.
Lubecæ.

261 147.

1 . 5 . † . 81 .

P . S . I . N .

Rusticus expectat dum defluat amnis at ille
Labitur et labetur in omne volubilis aevum

Doctiss. dno M. Georgio Bacbusch memoriae gra[tia]
scripsit Melchior Gremer Kirchensis. Basileae Non[is]
Julii ao 81.

Vlpian.

Quae facta laedunt pietatem, existimationem, verecundiam nostram: et ut generaliter dixerim: contra bonos mores fiunt: ea nec facere nos posse credendum est.

Me[illegible] Jo. Bodii manu[illegible]

Viro Ornatiss.o: Amico optimo: et Syncerissimo Collegae Dn. M. Georgio Bal-buschio: scripsi Iohannes Bleydaw. 5. vi[illegible] A.o M. D. LXXXI. Argentorati in D. Sturmij Rectoris aedibus.

[illegible] Lectori [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Viro Ornatissimo
Amico optimo et
Sym[illegible]issimo Collegae
Dn. M. Georgio [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] A. D. [illegible]
[illegible]
[illegible]

Cic ad Planco.

Virtus, integritas, non in viro
ingenii volubilitas, non
ars, non scientia requiri
solet..

Eruditione, pietate
ac morum integritate
praestanti D. M. Geor
gio Packenbusch scri
psit Otto Grothusius
Livonus in perpetuam
sui memoriam.. in
Rubenhall 23 Junij
anno Salutis 1.5.8.3.

F. E. S.

Virtute et singulari eruditione
Domino Doctissimo M. Georgio
Rattbuschio scripsit Henricus
Danckwart Gustrouiensis.
in perpetuam sui memo-
riam. Rostochij A° 92.
24. Martij.

Tarde ~~sed~~ sed copiose.

Ornatissimo Viro Dom°
M. Georgio Parkebusg
amico et Contermi-
neo suo scribebat
Laurentius Mylker
J.V. Doctor et Ill.mi
Curlandiae Principis
Consiliarius p. Rigae
30 Julij A°. 83.

275
152.

+

τελεία ἐστὶν ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία, καὶ κατ' ἀρετὴν ὁμοίων. Arist. 8. Ethic. cap. 3.

Gregorius Frisch Vratisl.
Aº 81. Mens. Jul.
Basilius Ram-
racus

153.

H. N. D. W.

Conscia mens recti: famæ mendacia ridet.

Sic dicunt gentes sequitur mala fama nocentes.

Amico optimo et charißo. M. Georgio Backpusch scribebat Argentorati Sebastianus Günterus Vratißl. Siles. Ao. CIƆ IƆ LXXII

6 Julij.

276
154.

R. O. M. P.

Pind.

Νῦν δ' ἔλπομαι μὲν. ἐν θεῷ γε μὰν τέλος.

Dn. M. Georgio Backbütes, amico singulari, scripsi Argentorati 6 Jul. Anni 1582

Johannes Finck Wr. Siles.

Cade sossopra, è in-van la briglia stende
huom, cui sfrenato corridor trasporta;
così de l'ardir suo mal fine attende
colui, cui non ragion ma voglia porta.

ceux cy i'ay escrit, a la requeste
è en souenaunce de mon bien aimé
ami Mounsieur George Backbusch
a strosbourg ce 4 de Septem: 1581

Henry Whyt Anglois.

[illegible] Sonne

[illegible] rappeler

[illegible] seul est ma

[illegible] ma [illegible]

ceux cy j'ay escrit a la [illegible]
en souvenance de mon bien [illegible]
ami Monsieur George [illegible]
[illegible] Septembre [illegible]
[illegible] [illegible]

279,
156.

αὑτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ
ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι
κακίστη.

Doctiſsimo ornatiſsi-
moque viro Hr M. Ge-
orgio Barkbuschio scripsit
Rigæ in perpetuam no-
minis amicitiæque grata
[illegible] memoriam Joachi-
mus Parbant Regiomon-
tanus. 18. Martij. Ao 83.

280
157.

Moderata Durant

Doctissimo viro. Domino
Georgio Bakebusch L:
artium Magistro, me:
meriæ ergo, scripsit
Matthæus Friesnerus
Lygneus. Med: Doctor
Rigæ die 30 Iulij 83

† Obijt Rigæ. s:
Ao: 84: s.

281 158.

in [illegible] reverso [illegible]· vita

[illegible] 4b seria.

15o [illegible] in

De [illegible]

Anthonius Preus

Scribebat: C. M.

Georgio Bak:burgh

29 Maij Ao 84.

Hafniæ.

282 159.

1·5·M·8·7

Sustine et Abstine.

Aduersarum rerum victrix:
Virtutum conseruatrix
Patientia

Ornatissimo doctissimoque M. Georgio Packebusch, amoris, beneuolentiæ et nunquam interituræ amicitiæ ergo. Scribebat Joannes à Büchell Wastenis in Suecia. die 4 aprilis.

Cicero pro [illegible]

[illegible]

Cicero pro Roscio
Comœdo.

Vt ignis in aquam coniectus, continuo extinguitur & refrigeratur, sic refervens falsum crimen in purissimam & castissimam vitam collatum, statim concidit & extinguitur.

Hüet dich für der that,
der lügen wirdt wol Rhat.

Doctissimo ac Ornatissimo
viro. Dn. M. Georgio Poetsch
affini suo charissimo scribe-
bat Petrus Güncz consul Tang-
ermund: 2. Octob: An: 87.

Omnes boni semper opera
dare debent, ut Vitæ
suæ sociam virtutem
habeant, mortis autem
Comitem gloriam.

Humanissimo et
doctissimo Viro
D. M. Georgio
Farbebrüch, affini
suo p[er]charo scribe-
bat Casparus Rhüng,
Castellanburgensis
Tangermündensis
3 Octob. 1587.

Valerius Flaccus lib. 7 Argonaut.

...s memor oro mei, contra
memor ipſa manebo,
...de, tui.

...n Virtute & Fortuna

Humaniſſimo &
Doctiſſimo Viro D. M.
Georgio Calaminſ
affini ſuo ſuo charo
ſcribebat Balthaſar Thüngen
[illegible]. 13 Januarii
Aº. 88.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Vmbra velut speculo leuis euaneſcit Imago,
Auolat in uentos miſsus ab ore sonus:
His citius cadit omnis homo, licet omnia fluxa,
Flos, aqua, bulla, Vitrum, ſomnus, Imago, sonus. C.

D. Henricus Huſanus.

Mors homini certa eſt, nihil eſt incertius hora,
Qua nos ſub leges auocat illa suas.
Sic igitur non eſt ius euitabile mortis,
Sic vacat à lethi conditione nihil. C.

163.

Epigramma de fugacitate vitæ hu-
manæ, Henningi Cunradini.

Flos cadit, auroræ modò qui fulgebat ad ortum,
Præterit exiliens fornice riuus aquæ.
Imbre tumet grauido, sed mox uaga bulla residit,
Frangitur et leuiter splendida maſsa vitri.
Dulcis abit subitò languenti pectore somnus,
Excita cum studio est mens generosa suo.

…τόχλοι, ἐν τοῖοις
…καὶ βρώσεως ἀδεῶς
ἀλύ[illegible]οι.
…εν δὲ σπουδαίῳ τρόπ[illegible]
μαλ[illegible] ταυρόλ[illegible]

Memoriae ergo scribebat
Gab. [illegible]
Antverp. [illegible]
1602. 11 Jul.

…[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

292 166.

Cicero in libro de ſenectute

Nemo adeo ſenex eſt quem ſi inter-
roges an diutius viuere velit,
cum reſpondeat vlteriores dies
ſibi fore quam gratiſsimos

Nicolaus Hermannus
Portuenſis decimo
quarto Maij ſcripſit
Argentinæ 1581

167. Cicero in suo dialogo de Amicitia.

Suis autem incommodis graviter angi, non amicum, sed seipsum amantis est.

Scripsit Anthonius
Bermannus Portu[illegible]
Argentinæ decimo
quarto Maij.
Anno 1581.

Kumbt warhait auch, vnd glopffet an,
Sie muss lange für der thüren stan,
Kumbt gerechtigkeit auch vor das thor,
So findet sie schloss, vnd riegell darfür,
Kumbt aber der pfennig gegangen oder geloffen,
So sind thür vnd riegell ihme allzeit offen. C.

295 170.

Spero et Credo

Paul Guldem
Scribebas [illegible] M:
Gregorio Bukenbush
31. Martij Anno .64.
Patavini
Monasterio

Homo recte institutus in divinum quoddam animal evadit: sed homo bonis literis non instructus est ceu speculum non politum et in immanissimam beluam degenerat.

Eruditione, Virtute, et morum suavitate praestantissimo viro D. M. Georgio Backbusch hoc in perpetuam sui memoriam scripsit Christophorus à Veltheim Magdeburgi Anno 1 5 5 9 3 July.

Omne quod excellens opus &
sublime futurum est,
Difficiles ortus habet, in-
crementaque tarda

Singulari tam doctrina
quam virtute conspicuo
Viro D: M: Georgio Back-
busck, hoc Johannes
Ernestus à Velthem
Magdeburgi scri-
bebat 3 Julij
Anno. 89.

298
173.

Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus. S.

Cum Eruditione, doctrina, &
virtute, ornatissimo, tum rerum
& exemplorum peritissimo Viro
Domino Magistro Georgio
Backhusen. hoc Johannes
Roschius Culmbacensis scri
bebat in perpetuum fa
miliaritatis [illegible]
or. Magdeburgi
6 Non. Julij
Anno 89. S.

299 174.

Quemadmodum non invenitur fructus in arbore in qua non prius flos apparuit. Ita ad levissimos honores pervenire nemo potest nisi prius tm iuventute labores etiam exhauserit. 5.

Contre fortune bon coeur

De Duris tandem palmam fert viridis Viridis Virtus
Non est mortale quod opto.

Doctissimo ac Ornatiss. Viro D. M. Georgio Bachburg pignus amoris exarabat Samuel Richius Andegavensis Lipsiae 1. 8bris Anno 158[?]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

que
illud:
digni-
atio=
rens-

Richard W

ur.